

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 26

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Palau i Torres

Sessió celebrada dia 6 de març del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1371/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a mobilitzacions en defensa de l'ensenyament públic. 1111
 - 2) RGE núm. 1375/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a trasllat de les oficines del Consorci de la Platja de Palma. 1112
 - 3) RGE núm. 1377/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actes polítics duts a terme en els centres educatius de les Illes Balears. 1113
 - 4) RGE núm. 1378/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut. 1114
 - 5) RGE núm. 1379/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a apropament de la Unió Europea al conjunt de la ciutadania de les Illes Balears. 1115
 - 6) RGE núm. 1384/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dèficit públic. (**Ajornada**). 1111
-
-

- 7) RGE núm. 1382/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a operació financera per fer front als deutes amb els proveïdors. (**Ajornada**). 1111
- 8) RGE núm. 1385/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pagament de les despeses corrents dels centres educatius. 1115
- 9) RGE núm. 1387/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per fer front a l'atur. (**Ajornada**). 1111
- 10) RGE núm. 1374/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reordenació dels nous amarraments del port urbà de Ciutadella. 1117
- 11) RGE núm. 1376/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou pacte ~~lbc~~ 1118
- 12) RGE núm. 1386/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a serveis bàsics a tots els centres d'ensenyament. 1118
- 13) RGE núm. 1381/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma laboral. (**Ajornada**). 1111
- 14) RGE núm. 1388/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma laboral (I). (**Ajornada**). 1111
- 15) RGE núm. 1380/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou centre d'interpretació de Ca S'Amitger. 1120
- 16) RGE núm. 1383/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reconeixement d'un tracte específic per a les regions insulars. 1121
- 17) RGE núm. 1370/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a modificació de la Llei de funció pública. 1121
- 18) RGE núm. 1389/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de xoc contra l'atur. 1122
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1189/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general urbanística. 1124
- III. MOCIÓ RGE núm. 1327/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'ocupació, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 855/12. 1129
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 5905/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a democratitzar la Corona. 1134
- 2) RGE núm. 2357/11**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a retards denunciats per Eurocontrol provocats per manca de controladors a l'aeroport de Palma. 1141
- V. Elecció dels membres del consell de direcció i del director o directora de l'ens públic Radiotelevisió de les Illes Balears.** 1147
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé començarem el plenari convocat per al dia d'avui.

I.6) Pregunta RGE núm. 1384/12, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dèficit públic.

I.7) Pregunta RGE núm. 1382/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a operació financera per fer front als deutes amb els proveïdors.

I.9) Pregunta RGE núm. 1387/12, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per fer front a l'atur.

I.13) Pregunta RGE núm. 1381/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma laboral.

I.14) Pregunta RGE núm. 1388/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma laboral (I).

Abans de passar al primer punt de l'ordre del dia vull anunciar que s'ha presentat, per part de l'Hble. Vicepresident Econòmic del Govern de les Illes Balears, un escrit en el qual comunica que no podrà assistir a aquesta sessió plenària i, per tant, les preguntes 1381/12, del Grup Popular; la 1382/12, del Grup Popular; la 1384/12, del Grup Socialista; la 1387/12, del Grup Socialista, i la 1388/12 seran ajornades i passaran a la següent sessió plenària. Concretament fan relació, a la pregunta número 6 de l'ordre del dia, del diputat Sr. Joan Boned i Roig; a la número 7, presentada pel diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Popular; a la número 9, presentada per la diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Socialista; a la número 13, presentada pel diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular; i a la número 14, presentada pel diputat Sr. Antonio Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista.

I.1) Pregunta RGE núm. 1371/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a mobilitzacions en defensa de l'ensenyament públic.

Passam al primer punt de l'ordre del dia que són preguntes. La pregunta RGE núm. 1371/12, relativa a mobilitzacions en defensa de l'ensenyament públic, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, en la darrera sessió ens dèieu "la comunitat educativa no es mobilitzarà". Això era mentre hi havia persones manifestant-se a favor de l'educació d'adults i l'endemà mateix es produïa la major manifestació

estudiantil d'aquest segle, Sr. Conseller. Avui, una altra notícia apunta que el personal del Conservatori encara no ha cobrat el mes de febrer i un degotís que no para. No sé, Sr. Conseller, si sou prou conscient del que bull a les aules o si ho voleu amagar, i amagar un problema o silenciar als que ho denuncien no és la millor manera de resoldre'l ni la més democràtica.

La veritat és que quan hi ha milers d'estudiants al carrer que el comentari del conseller sigui que la manifestació no és molt nombrosa, no ens sembla el més adequat, o quan dóna a entendre que la gent es mobilitza per maniobres de partit, un comentari que ja li ha contestat el president de la COAPA demanant que no els insulti.

Sr. Conseller, jo crec que a vegades transmet la impressió que en comptes de dedicar totes les energies a trobar solucions, a consensuar mesures i un full de ruta, està més preocupat a evitar tota expressió de malestar o de crítica, fins i tot de suport a la llengua catalana com en el cas dels llaços o de suport en general a l'educació pública; perquè no ho perdi de vista, Sr. Conseller, tota aquesta mobilització és per defensar l'educació. Per tant, si aquest és com pertoca el seu objectiu són aliats seus i no adversaris. Ara, si persevera en les retallades o en provocacions lingüístiques aleshores certament vostè és el contrari, el contrari dels que es manifesten a favor de l'educació.

Per conèixer, per tant, el seu posicionament li demanam, què pensa de les mobilitzacions a favor de l'educació?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el conseller d'Educació i Cultura del Govern.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Bon dia, Sr. President, i bon dia, Sr. Conseller. Pens exactament el mateix que li vaig dir, la comunitat educativa, és a dir, la gran majoria de pares, mares, alumnes, directors, professors i membres, entitats sindicals i patronals, la gran majoria no eren presents a una manifestació d'uns 2.000 alumnes que respect profundament, que respect molt profundament i que m'agradaria molt que no haguessin de manifestar el seu neguit i el pensament que en temps de crisi totes les solucions que s'adoptin no siguin en contra mai de tot allò que hem aconseguit dins l'escola pública, per tant, el màxim respecte. Ara, que tota la comunitat educativa s'ha mobilitzat, més bé el contrari. D'una comunitat educativa de 160.000 alumnes, més de 400 centres i cents de mil de famílies crec que hi ha un bon grapat de gent que no es manifesta, que veu que totes les mesures que utilitzam, que posam en funcionament dins la situació en què ens trobam, que ens hem trobat i a la qual haurem de fer front en un futur són les mesures que s'han de fer efectives.

Per tant, en primer lloc, si vostè em demana una valoració, agraiment a tots els directors i professors que varen complir i mantenir els centres educatius en funcionament quan determinades organitzacions, amb nom i llinatges, havien promogut el tancament dins els instituts de secundària. I fins aquí vàrem arribar. A un institut d'educació secundària que imparteix ensenyament obligatori amb infants d'entre 11, 12 fins a majors de 18 anys trobàvem que ja era passar-se bastant -si m'admet la paraula "passar-se"-, i que el dret a l'educació, i ho he dit moltíssimes vegades aquesta setmana, confronta i és tan legítim, per no dir més, al dret a la manifestació.

Per tant, el cap de setmana anterior a aquesta setmana que es va materialitzar, si ho podem dir de qualque manera, amb una protesta d'uns 2.000 estudiants, que respect moltíssim excepte els insults, excepte els insults siguin de qui siguin que mai no respectaré, em pareix que va ser una demostració de diferències, de protestes, molt acceptable i raonable, però el paper de l'escola, li ho repetesc, és digne d'elogiar i aquesta conselleria en tot allò que vàrem poder explicar als equips directius...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller, se li ha esgotat el temps. Moltes gràcies.

Sr. Alorda, vol fer ús de la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, parli-hi, escolti'ls, és una mobilització important, no la minimitzi, li ha parlat gent de la COAPA, li han parlat els representants dels professionals a través dels sindicats, li han parlat els estudiants, escolti'ls, miri de crear un full de ruta i no s'obsessionin a tallar la llibertat d'expressió. No és aquest el problema, no és la llibertat d'expressió el problema sinó les retallades que tenen a educació. Per cert, vostè els va dir als directores, m'agradaria que m'ho digués, que si esperaven solucions sense tenir en compte la situació real en cercassin una altra, Sr. Conseller?, els va dir als directores que en cercassin una altra? Estic content que ho corregeixi o que ho apunti perquè crec que no serà amb aquesta actitud també com es transmetrà la confiança per solucionar la crisi. Per tant, escolti'ls, escolti la gent que es mobilitza i intentem entre tots tirar endavant.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda, se li ha esgotat el temps. Moltes gràcies

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 1375/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a trasllat de les oficines del Consorci de la Platja de Palma.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 2, la 1375/12, relativa a trasllat de les oficines del Consorci de la Platja de Palma, que formula el diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, president. El passat dimecres vàrem viure moments emotius en el lliurament dels premis Ramon Llull i la Medalla d'Or de les Illes Balears, especialment emotiu per a mi el lliurament a títol pòstum dels premis Ramon Llull al meu estimat amic Mariano Sacristán amb el qual compartia la passió pel sector turístic, cadascú en el seu àmbit professional. La passió pel treball comporta en si mateix el coneixement i l'esforç, units aquests dos factors amb les variables de l'eficiència i l'eficàcia donen com a resultat saber optimitzar els recursos que gestionam. Aquesta fórmula no és només vàlida per al sector privat, per a l'administració pública ha de ser el full de ruta a seguir, doncs de la bona aplicació i gestió dels factors i de les variables esmentades depèn en part el benestar econòmic i social de tots els ciutadans de les Illes Balears.

Feta aquesta reflexió, i com va dir el president del Parlament el passat dijous, ens calen noves maneres de fer política i les hem de cercar, posar en marxa i saber treure'n el suc. Sr. Conseller de Turisme i Esports, quin estalvi en concepte de lloguers d'immobles suposarà a la Conselleria de Turisme i Esports la reubicació d'alguns dels seus serveis?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el conseller de Turisme, el Sr. Delgado.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Bueno, el alquiler de las oficinas donde se ubica el Consorcio de la Playa de Palma asciende a 44.000 euros anuales, a ello hay que añadir otros 20.000 euros en concepto de limpieza, comunidad de propietarios y consumo de electricidad, lo cual da un total de 64.000 euros anuales, es decir, unos 5.400 euros al mes sólo de alquiler. Como se ve el equipo anterior no escatimó en gastos tanto en el alquiler como en el adcentamiento del local, que ascendió a 413.695 euros, el adcentamiento del local. Algunos ejemplos de los gastos del local fueron honorarios de arquitectos, 15.150 euros; red eléctrica, telefonía, informática y alarmas, 60.377 euros; climatización, 54.357 euros; cristales separadores de despachos, 68.997 euros; cocina, 37.022 euros; y mobiliario, 111.940 euros. En total, 413.695 euros para acondicionar un inmueble que ni siquiera era titularidad de la administración. Con el traslado se podrá aprovechar material,

por valor de unos 150.000 euros, y el ahorro anual será de 64.000 euros. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat? Té vostè la paraula.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Sí, president. Gràcies, conseller. És clar que aquest govern té noves maneres de fer política, les ha posades en marxa i en sap treure el suc pel bé de tots els ciutadans de les Illes Balears. Aquest és el camí, president Bauzá i consellers. D'aquesta foscor rebuda, en sabran trobar la llum. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula?.

I.3) Pregunta RGE núm. 1377/12, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actes polítics duts a terme en els centres educatius de les Illes Balears.

Passam a la pregunta número 3, la 1377/12, relativa a actes polítics duts a terme dins els centres educatius de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Ana Maria Aguiló i Garcias, del Grup Parlamentari Popular. Té vostè la paraula.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats. Hem assistit durant aquests darrers mesos a actes convocats en i per centres educatius, han estat, com ens ha dit el conseller d'Educació i Cultura, uns actes minoritaris, de més de 400 centres tenim notícies d'uns 10 més o manco, els seus convocats els han anomenat actes reivindicatius, aquests actes podrien distorsionar la veritable situació de l'educació a la nostra comunitat autònoma i la professionalitat i la independència del nostre cos docent. La funció pública és una eina per a la gestió i per a la satisfacció dels interessos generals i ha d'actuar sota els principis de legalitat, objectivitat i neutralitat. Aquests principis són d'especial protecció dins els centres docents ja que qualsevol acte que impliqui els alumnes, en la seva majoria menors d'edat, és mereixedor d'una singular protecció i si algun docent ha pogut aprofitar-se del seu ascendent sobre els seus alumnes és del tot reprovable, sent injust que l'opinió pública dedueixi d'aquests comportaments una idea equivocada de la comunitat autònoma.

El Grup Parlamentari Popular està obert, com no podria ser d'una altra manera, a la crítica, encara que ens crida molt l'atenció que l'aturada de cinc minuts duita a terme per la FAPA-COAPA es fes ara i no quan el conseller Llinàs va fer aquestes declaracions per valorar el curs 2009-2010, deia: "l'estat de l'educació a Balears no és alarmant, però tampoc no és bo. Un exemple recent són les ajudes econòmiques per a les associacions de pares i mares d'alumnes pel curs que ha finalitzat i encara ni s'han convocades". Aquestes declaracions. Després també ens crida l'atenció que les mantes surtin ara i no quan en el mes de març el pacte va deixar de pagar als instituts o que algun sindicat protesti ara i no quan varen retallar quasi

400 professors interins. Tots som amos i senyors de les nostres paraules i dels nostres silencis.

El dret a l'expressió lliure a les mobilitzacions és important, però, hem de tenir en compte que hem d'expressar una crítica i no hem d'enviar als pares una carta dient, és possible que conegueu els retalls del Govern de les Illes Balears a aplicar al servei públic com la sanitat i l'educació. No podem utilitzar les notes dels alumnes per enviar aquesta carta. Tampoc no podem fer un vídeo i penjar-ho al *You Tube* criticant la política del Govern cantada pels professors. Per favor, anem en compte amb aquests actes reivindicatius dins els centres perquè no són actes reivindicatius sinó que són actes totalment reprovables.

És per tot això, Sr. Conseller, que li faig la següent pregunta, quina consideració li mereix al conseller d'Educació, Cultura i Universitats la proliferació dels actes polítics? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Se li ha esgotat el temps.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el conseller de Cultura i Educació per contestar la pregunta.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada. La consideració que em mereix és la que mereix a qualsevol persona que acata la Constitució i el sistema educatiu que tenim en el nostre país. Dins un centre educatiu bàsicament es transmeten valors, s'imparteixen ensenyaments que estan definits a un currículum i s'han de respectar els drets de totes les persones. El currículum s'imparteix en temps d'esbarjo i tot, que ara està de moda utilitzar-ho a vegades per algunes persones per fer alguna espècie de pseudomítings a persones menors d'edat, fins i tot a centres de primària; l'esbarjo forma part del temps lectiu d'un centre educatiu. Per tant, el que pensa qualsevol persona mitjanament normal amb dos dits de front és que als col·legis i en temps lectiu s'ha d'aplicar i s'ha de desenvolupar un currículum i un currículum inclou, inclou, fomentar l'esperit crític de l'alumne, evidentment, i d'explicar tot allò, tot allò que creus que has de saber com a ciutadà, però no crec que sigui el lloc on determinar, incloure, promoure i insinuar determinades actuacions cap a un partit polític. I això em pareix de sentit comú.

Segona qüestió. També em pareix que a un centre educatiu en horari lectiu s'han de dur a terme, li ho repetesc, les activitats que són pròpies del centre perquè també fins i tot dins horari lectiu i dins classe sabem d'algun cas on realment s'ha fet alguna cosa molt similar a un míting. Però això, afortunadament, és una actuació minoritària que, lògicament, es pot arribar i s'arribarà a esbrinar perquè la gran majoria de la gent el que fa és el que mana, precisament, la seva feina i el currículum i les obligacions d'un docent de les Illes Balears. La immensa majoria ho fa així.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 1378/12, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut.

Passam a la pregunta número 4, RGE núm. 1378/12, relativa a reunió del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, que formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té vostè la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Dimecres passat es reuní el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, aquesta era la primera reunió que celebrava la nova ministra de Sanitat, la Sra. Ana Mato, i els representants de les comunitats autònomes. Suposam que el repte que afronta aquest òrgan ara mateix és de quina manera han d'abordar les comunitats autònomes el dèficit que arrosseguen i alhora garantir la cobertura de l'assistència sanitària i la millora contínua de la qualitat dels serveis. Hem pogut veure a la premsa que es tractaren qüestions tan importants com la informació continguda a la targeta sanitària, un únic calendari de vacunacions, també el desenvolupament de la cartera bàsica de serveis, però sobretot es va posar la primera pedra per arribar a un pacte per la sanitat i es va iniciar un camí de feina seriós i productiu. Nosaltres pensam que el nou ministeri de Sanitat coneix bé la situació i que d'acord amb les comunitats autònomes del país impulsarà les mesures necessàries perquè es deixi d'anar a la deriva, com s'ha fet els últims anys, i quedi garantida la sostenibilitat futura del sistema sanitari nacional.

Per això, voldríem saber de mà de la consellera de Salut de les nostres illes, que va ser present a aquesta reunió, amb més detall, quines són els temes que concretament es varen tractar en aquesta reunió i de quina manera afectaran a la nostra comunitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Palau. Per part del Govern té la paraula la consellera Carmen Castro, consellera de Sanitat i Benestar Social.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Palau, vaig assistir el passat 29 de febrer per segona vegada a un consell interterritorial de Salut, el primer, com vostè deia, de l'actual ministra, la Sra. Ana Mato. Vull dir que la valoració d'aquest ple del consell interterritorial va ser molt positiva perquè es va avançar en diverses qüestions amb les quals les comunitats autònomes tenim l'obligació de posar-nos d'acord liderats pel Ministeri de Salut, com no pot ser d'una altra manera; i aquests acords posaran les bases per a un pacte, un pacte entre l'Estat espanyol i totes les comunitats autònomes, que ens permetrà mantenir la sostenibilitat i sobretot garantir l'equitat i la cohesió del Sistema Nacional de Salut.

En aquest sentit es varen prendre acords per consens, entre d'altres, el calendari bàsic de vacunació unificat en edats i pautes; es va aprovar també la compra centralitzada de vacunes de la grip, que ja es va fer el 2011-2012 i la nostra comunitat autònoma s'hi va adherir i ara també ens hi hem adherit, tant de la grip com el que es farà per la compra de les vacunes del calendari; es va aprovar la xarxa d'agències d'avaluació i tecnologia sanitàries, per primera vegada el Sistema Nacional de Salut comptarà amb una xarxa d'agències d'avaluació de tecnologia sanitàries i productes que treballaran totes com a una entitat única, i entre les seves funcions estarà col·laborar amb l'actualització i la millora de la cartera bàsica de serveis del Sistema Nacional de Salut. També es varen aprovar els continguts bàsics que ha de tenir quant a informació la targeta sanitària i la història clínica digital per facilitar la interoperativitat.

Així mateix, es va aprovar la creació de grups de feina, tècnics del Sistema Nacional de Salut, que són els que ajudaran amb les seves propostes a adoptar decisions en la direcció com deia d'una sanitat pública més cohesionada i sobretot més eficient. Aquests grups de feina definiran el desenvolupament professional, el model retributiu del Sistema Nacional de Salut; dos grups de feina es centraran a l'actualització del catàleg de prestacions del Sistema Nacional de Salut i en el desenvolupament d'una cartera bàsica de serveis; un altres dels grups elaborarà un mapa de recursos, de tecnologies de la informació i el darrer desenvoluparà la plataforma de compres centralitzades. Tots, com deia, són acords...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera, se li ha esgotat el temps, moltes gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sra. Palau? No.

I.5) Pregunta RGE núm. 1379/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a apropament de la Unió Europea al conjunt de la ciutadania de les Illes Balears.

Passam a la següent pregunta, la número 5, RGE núm. 1379/12, relativa a apropament de la Unió Europea al conjunt de la ciutadania de les Illes Balears, que formula el Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Mercadal.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Sí, moltes gràcies, president. Fa ja anys que Espanya va entrar a la Unió Europea i per tant, les Illes Balears. Durant aquest temps hem vist com, de cada vegada més, les decisions que es prenen a Europa tenen una total incidència a les nostres normes, a les nostres polítiques i que, per tant, qualsevol decisió que es pren al Parlament Europeu té la seva transcendència i aquestes directives europees es converteixen en normes que després s'han de transposar a les dels estats membres i, en el nostre cas, a les autonòmiques.

Aquestes decisions que es prenen a la Unió Europea afecten tot tipus de mesures, bé siguin econòmiques, mediambientals, d'agricultura, d'accessibilitat, de drets del consumidor, de seguretat, fins i tot de relacions internacionals de la mateixa Unió Europea com a conjunt envers a tercers.

De manera constant es produeixen novetats i sense anar més enfora la setmana passada per exemple vàrem veure com els estats membres signaven el Tractat d'estabilitat, coordinació i "governança" a la Unió Econòmica i Monetària, on es varen tocar temes de tanta actualitat com és ara el dèficit públic dels estats membres i la necessitat que el governs mantinguin uns comptes sanejats i sostenibles.

Vàrem poder veure també com els caps d'estat i de govern reelegien per unanimitat el Sr. Herman Van Rompuy com a president del Consell Europeu per a un nou període de dos anys i mig.

Per mor, doncs, de la importància de tot el que succeeix a la Unió Europea és pel que avui deman: quines actuacions a encarregat el Govern de les Illes Balears al Consorci Centre Balears Europa per apropar la Unió Europea al conjunt de la ciutadania de les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern té la paraula el conseller de Presidència, Sr. Antoni Gómez.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Como sabe, Sr. Diputado, hace 26 años que entró en funcionamiento el Tratado de Adhesión de España a la Unión Europea y a pesar de que han pasado tantos años y a pesar de que esta comunidad ha participado en diferentes... digamos, reuniones promovidas por la Unión Europea sigue siendo una gran desconocida para la mayoría de

los ciudadanos y para la mayoría de las empresas. Por lo tanto, esto implica que no se aprovechen al máximo los recursos y las posibilidades que esta ofrece.

En ese sentido tenemos el Centro Balear Europa, como usted muy bien ha apuntado, al cual estamos redireccionando para intentar a través de esta herramienta poder acercar toda la información que se produce en Europa a los ciudadanos y las empresas. Lo hacemos en tres frentes: información, participación y formación.

En cuanto a la información, se trata de eso, de acercar toda la información de Europa a los ciudadanos, para eso estamos creando unas plataformas digitales que faciliten esta información. También terminamos de elaborar una guía de recursos en los cuales este acceso será bastante más fácil y mejor. También, desde el punto de vista de la participación, intentamos que todos los ciudadanos europeos que residen aquí en las islas tengan una mayor implicación dentro de lo que es todo nuestro entramado económico y social y, desde el punto de vista de la información, seguiremos apostando por formar a los licenciados y a los post-graduados en las oficinas de Bruselas.

En definitiva, desde el Centro Balears Europa lo que haremos será intentar facilitar al máximo que toda la información que en Europa se produce se acerque con mucha facilidad a los ciudadanos y que estos puedan aprovechar todos los recursos que se ofrecen en beneficio de nuestras islas y de nuestras empresas.

Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula? No vol fer ús de la paraula.

I.8) Pregunta RGE núm. 1385/12, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pagament de les despeses corrents dels centres educatius.

Passam a la següent -la pregunta número 6 igual que la número 7, com havia anunciat al principi han estat ajornades per decisió del Govern-, a la número 8, RGE núm. 1385/12, relativa a pagament de les despeses corrents dels centres educatius, que formula la Sra. Cristina Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista. Té vostè la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el govern anterior va pagar les dotacions econòmiques als centres educatius fins el mes de març, efectivament, perquè els pagaments eren trimestrals, però va ser quan varen entrar vostès al final de segon trimestre quan es deixa de pagar. És a partir d'aquell moment quan són conegudes per tothom les dificultats que estan passant els centres docents, sobretot de secundària, per fer front al pagament de les despeses corrents a causa del retard per part del Govern a fer efectiva aquesta assignació econòmica que els pertoca.

Està vostè assabentat, Sr. Conseller, que els pares i mares d'alguns centres estan pagant, avançant les despeses corrents que correspondria pagar a la seva conselleria?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per contestar té la paraula el conseller de Cultura i Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, els pares i mares no avancen, no paguen cap despesa corrent que correspongui al Govern. Sí que és veritat que en moments de dificultat, evidentment i no li ho neg, col·laboren i han avançat pagaments per tal que els centres disposin de més liquiditat.

Així i tot, li record l'ordre del 2002 que regula les aportacions voluntàries de pares i mares. El que passa és que aquestes aportacions voluntàries, que per cert varen inventar vostès al primer pacte de 42, 30 i 30 euros que es poden pagar a Infantil, Primària o Secundària, 2002, són les que estaven pensades per unes determinades despeses, fotocòpies, material complementari, etc., i que avui en dia segurament s'haurien d'incrementar per allò que fa referència a implantació de tecnologies Wi-fi. Aquestes despeses són les que són utilitzades per alguns directors per fer front a aquestes necessitats de liquiditat.

Així i tot, li puc donar la relació de l'estat de comptes de tots els instituts de les Illes Balears i centres de primària avui, tots tenen saldo positiu, cosa que no era igual quan se n'anaren vostès... No, això li ho he de comentar perquè és així i si algú té algun problema que m'ho demani i realment hi acudim ràpidament.

Segona qüestió, el problema que han tingut de manca de liquiditat, dit pels directors, és haver d'abonar amb rapidesa despeses tampoc..., sí pressupostades, però bloquejades i desaparegudes en tema de reciclatge de llibres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Rita, vol fer ús de la paraula? Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, saben i tothom ho sap perquè ha sortit pels diaris que efectivament hi ha instituts en què s'utilitzen els doblers que paguen pares i mares a l'inici de curs per a aquest material didàctic, excursions, per pagar despeses corrents d'electricitat, de gasoil, de paper higiènic, de petites reparacions, etc.

També sabem que n'hi ha d'altres que han demanat a les famílies i a les APIMA aportacions extres per pagar subministraments bàsics o per a fulles per fer els exàmens, per pagar reparacions, etc. Això, hi ha escoles que ho han tret al carrer, quins són els doblers que deu la conselleria, vull dir que és del coneixement general, perquè tot això a més ha sortit en premsa.

La Federació d'Associacions de Pares denunciava la setmana passada que la majoria dels centres demanen a les famílies aportacions molt superiors a les previstes a les instruccions de gestió econòmica dels centres establerts per la conselleria i que arriben en alguns casos als 100 euros anuals en una època en què les famílies passen moltes dificultats a causa de la crisi econòmica.

Sra. Conseller, això va en contra de la gratuïtat de l'ensenyament que promulga la nostra constitució, però és que, a més, mentre per una banda demanen més diners als pares, vostè va anunciar 9 euros de pujada en les taxes, vostès al mateix temps -dic- dissenyen un pla de lliure elecció de llengua que significa dotar les aules d'infantil i primària de dos mestres per a educació en castellà i català.

Vull dir, en què quedam Sr. Conseller, hi ha doblers o no hi ha doblers?, per què prioritzen promeses electorals del Partit Popular?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies Sra. Rita, gràcies. Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Una vegada més, a vegades se'ls destapen... supòs que aquest... aflorament del subconscient al conscient quan mesclen complir l'article 18 de la llei, que supòs que vostè em dirà que no l'hem de deixar de complir, amb abonar despeses. Què té a veure que hagin de complir l'article 18 d'elecció de primera llengua amb el fet que hagin de pagar despeses?

Ho fan intencionadament, és a dir, deixem de complir la llei per pagar despeses! Per l'amor de Déu! Deixem de complir la llei per pagar despeses, per l'amor de Déu!

Segona qüestió... No, és que els ho han de recordar, cada vegada van al mateix debat que els interessa a vostès i no estic molt segur que els interressi realment allò que necessiten els centres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 1374/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reordenació dels nous amarraments del port urbà de Ciutadella.

La pregunta 9, RGE núm. 1387/12 tal com hem anunciat també ha estat ajornada a petició del Govern, per tant passam a la pregunta número 10, RGE núm. 1374/12, relativa a reordenació dels nous amarraments del port urbà de Ciutadella, que formula la Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, la construcció i la posada en marxa del nou port de Son Blanc, una infraestructura pública que ha estat possible gràcies a un gran acord institucional, ha alliberat el port antic de Ciutadella. Les companyies navilieres que cobreixen les línies regulars ja no han de realitzar les maniobres d'amarrament i desatrancament que feien dins aquest antic port en disposar d'uns nous molls on poden operar amb major seguretat, comoditat i rapidesa.

Després de l'entrada en funcionament del port de Son Blanc, calia afrontar la reordenació dels espais del port antic amb una encertada assignació de funcions i activitats per a cadascun dels sectors implicats.

Vull destacar que ha estat el nou govern balear qui ha impulsat i ha aconseguit dur a terme aquesta reordenació fixant els usos i la redistribució dels punts d'amarratge tota vegada que l'anterior govern del pacte no va ser capaç de posar d'acord les entitats, els agents i els usuaris implicats en la gestió del port de Ciutadella.

No ha estat gens fàcil arribar a aquest punt d'enteniment perquè calia conciliar i equilibrar les demandes dels diferents sectors -confraria de pescadors, club nàutic, embarcacions d'oci...- i demandes de les empreses nàutiques que operen al port.

En aquest aspecte el Grup Parlamentari Popular vol destacar i agrair públicament la bona feina duita a terme per la Conselleria de Turisme a través de la Direcció General de Ports i Aeroports amb la persona del Sr. Deudero que ha superat totes les dificultats i ha tancat un acord unànime acceptat per totes les parts afectades. També vull fer constar la participació de l'Ajuntament de Ciutadella que ha intervingut fent costat a la conselleria i acceptat aquesta nova reordenació.

Per tant, Sr. Conseller, pot explicar quin és el contingut i quins són els objectius d'aquest acord que ha aconseguit amb les entitats, els agents i els usuaris en la reordenació d'espais i usos de l'antic port de Ciutadella?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Govern té la paraula el conseller, Sr. Delgado.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada, efectivamente era un problema que venía arrastrándose de lejos y no era fácil de solventar habida cuenta las distintas voluntades que chocaban de distintos sectores sociales del municipio y de la isla.

Finalmente en una reunión que tuvo lugar el pasado 14 de febrero se consiguió llegar a un acuerdo por unanimidad con todos los sectores representados. Allí estuvieron presentes, por supuesto, el Gobierno balear representado por Antonio Deudero, el director general, que hizo un gran trabajo juntamente con el Ayuntamiento de Ciutadella, ASMEN, la Asociación Menorquina de Empresas Náuticas, los representantes de los amarristas y en fin, el club náutico y todos los sectores interesados en la ordenación del puerto. Se llegó más o menos y de manera reducida a la siguiente distribución, que realmente fue un verdadero encaje de bolillos.

Uno, los nuevos amarres se distribuyeron en siete nuevos pantalanes, seis flotantes. Dos, los amarres destinados a tránsito, se destinaron cinco puestos para embarcaciones de hasta 12 metros de eslora y ocho para embarcaciones de hasta 10 metros que se ubicarán junto a los del club náutico en la zona de los locales de ocio del puerto. Tres, amarres destinados a chárteres, se ubicarán cuatro en el lado este del pantalán 1 y otros 19 en el espacio comprendido entre el pantalán 6 y el final de la zona del puerto. Cuatro, en cuanto a las embarcaciones de salvamento marítimo y las tres golondrinas se ubicaran en el lado oeste del pantalán 1. Cinco, respecto de los puestos de amarre de base habrá 11 puestos en el lado este del pantalán 1 y 53 en los pantalanes 2, 3 y 5 dando salida de este modo a la lista de espera. Y seis, respeto del sector pesquero y al barco de pasajeros de cruceros que puedan fondear en la rada exterior del puerto se ha destinado una zona de embarque y desembarque al final del pantalán 1.

Finalmente, el club náutico acometerá la reforma necesaria del pantalán 1 a fin de ubicar los puestos de base existentes y procederá a la explotación con carácter temporal de los nuevos puestos de amarre de tránsito ubicados en el muelle sur que están junto al mismo club náutico. Asimismo, los técnicos de puertos realizarán un seguimiento de la ocupación real de los puestos de amarre para optimizar su uso cuando su titular no lo esté ocupando y así lo comunique.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula Sr. Diputada? No.

I.11) Pregunta RGE núm. 1376/12, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou pacte local.

Passam a la següent pregunta, la núm. 11, RGE núm. 1376/12, relativa a nou pacte local, que formula el Sr. Alejandro Sanz i Benejam del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, buenos días, en el Consejo de Gobierno del 27 de acordó encargar a la Consejería de Administraciones Públicas el desarrollo de un pacto local de las Islas Baleares, sin duda, una gran noticia para los ayuntamientos ya que tendrán el protagonismo en todas aquellas acciones que les afecten.

Este pacto local, tal y como se anunció, pretende hacer partícipes a las administraciones más próximas a los ciudadanos en cuestiones tan relevantes como la descentralización y su financiación, el impulso de la administración electrónica y la búsqueda de nuevos espacios de colaboración entre los ayuntamientos y el Gobierno. Con estas acciones se da cumplimiento al artículo 75 de nuestro Estatuto de Autonomía y al reconocimiento que tienen los ayuntamientos en nuestra Constitución Española.

Nuestro grupo parlamentario considera importante la política que lleva a cabo el Gobierno balear, por un lado fomentar la participación en los asuntos públicos y por el otro el de la cooperación institucional para solventar los problemas que tienen los ciudadanos. Mientras que en la anterior legislatura se hablaba de pactos, pero pactos entre partidos de izquierdas para que, como único objetivo, no gobernase el Partido Popular, en ésta hablamos de pactos entre Gobierno y ayuntamientos para aumentar la eficacia administrativa hacia los ciudadanos, por lo tanto, dos modelos diferentes de gestión.

Por todo ello formulamos la siguiente pregunta, Sr. Conseller: ¿qué objetivos se pretenden conseguir con el impulso del nuevo pacto local anunciado recientemente por la Consejería de Administraciones Públicas?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Qui contesta? Sí, té la paraula el conseller Sr. Gornés.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Disculpi, Sr. President, gràcies. L'objectiu final és donar, com ha dit el diputat, més protagonisme a les entitats locals en totes aquelles decisions que puguin prendre també altres administracions i que els puguin afectar directament. Per aconseguir-ho, varem firmar amb la FELIB, dia 28 de febrer, el protocol que farà possible el full de ruta que ens permetrà desplegar -com he dit- el nou pacte local.

En primer lloc, el protocol que he esmentat estableix la creació d'una comissió que serà l'encarregada d'estudiar el marc competencial de les diverses administracions. Després, aquesta comissió podrà fer totes les propostes i les recomanacions que siguin possibles per poder articular un nou marc de competències amb els municipis per tal que puguin assumir amb condicions adequades la suficiència financera.

En aquesta mateixa línia, la comissió haurà de debatre els mecanismes de finançament de les entitats locals i proposar mesures concretes per garantir-ne la sostenibilitat econòmica. Paral·lelament la comissió també haurà de plantejar propostes conjuntament amb el Govern i els consells insulars que permetin articular una nova normativa bàsica de règim local o impulsar l'administració electrònica i els sistemes de qualitat en l'àmbit de l'administració local.

Vull destacar també que el Govern de les Illes Balears i la Federació d'Entitats Locals ja varen firmar un protocol de col·laboració el març de l'any 2010, que va caducar el desembre d'aquell mateix any i ara el que feim és donar una nova firma a aquest conveni, per tal de donar-li la continuïtat i sobretot donar-li el contingut i l'efectivitat que aquella declaració d'intencions, que va quedar de qualque manera aturada a l'anterior legislatura.

La nova comissió del pacte local substitueix l'anterior comissió per l'Estatut de l'autonomia local i els seus acords necessitaran el vot favorable de dos terços dels seus membres i el vot favorable de la majoria absoluta, tant dels representants de l'administració autonòmica, com dels de la FELIB. Creim que d'aquesta manera es garanteix que totes les decisions que es prenguin puguin ser...

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Vol fer ús de la paraula Sra. Diputada? No.

I.12) Pregunta RGE núm. 1386/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a serveis bàsics a tots els centres d'ensenyament.

Passam a la següent pregunta, la número 12, relativa a serveis bàsics a tots els centres d'ensenyament que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té vostè la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la veritat és que ens hem quedat molt preocupats amb les seves respostes, tant la setmana passada com avui mateix, respecte dels retalls en el sector educatiu, ja que continua vostè negant l'evidència, afirmant que la comunitat educativa no es mobilitzaria, que són quatre gats, que és un moviment minoritari o fins i tot dient que això de la manca de calefacció en alguns centres és una invenció de l'oposició.

Sr. Conseller, realment ens preocupa que vostè negui l'evidència, però ens preocupa encara més i volem saber si el Govern pot garantir els serveis bàsics en els centres educatius de totes les nostres illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula en representació del Govern el conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Per suposat no vull negar en absolut l'evidència. Mai no he parlat de quatre gats ni cap expressió d'aquest tipus. Crec que podem revisar tot el que he dit en aquesta cambra i sempre he dit que he respectat al màxim el dret a la manifestació que ha fet la gent i l'he valorada científicament i matemàticament en termes numèrics, i referida en el nombre de centres, en nombre de problemes, nombre de manifestants i nombre d'estudiants.

No he fet cap més valoració amb màxim respecte. L'única que m'he permès fer és que no estic d'acord, ni mai no ho estaré que es promoguin tancaments dins centres educatius d'ensenyament obligatori.

Dit això i contestant allò que vostè diu, primer de tot si es llegeix la LOE, que no dubt que ho ha fet, veurà que no hi ha una definició de servei bàsic educatiu a Espanya, que fa falta, i fa falta perquè a altres països hi és, però si és allò que vostè i jo crec que compartim, li garantesc que sí, que estan assegurats.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula Sra. Costa? Té vostè la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Miri Sr. Conseller, vostè acaba de dir en una altra contestació a una pregunta parlamentària de la meva companya, que tots els centres educatius tenien saldo positiu. Deixi ja d'enganyar la població i aquest parlament, Sr. Conseller!

Miri, una escola, un centre públic, Poeta Villangómez, amb una pancarta desplegada amb els números vermells d'aquella escola. Deixi de dir que els centres educatius tenen el saldo positiu! Una altra, més pancartes i més flassades, mobilitzacions desafiant un *frío polar*. Vostè va dir que era una invenció de l'oposició això que els alumnes passassin fred. Vostè mateix, Sr. Conseller, i la seva conselleria, va decidir interrompre tres dies les classes en el Cap de Llevant de Maó pel fred que feia, això va ser una decisió de la Conselleria d'Educació; a l'Institut de Santanyí no tenen diners per pagar el material escolar.

Les mobilitzacions de la setmana passada varen ser molt nombroses a totes i cada una de les illes. Els directors de centres de secundària diuen públicament que no podran funcionar per mor dels retalls en educació. Perilla el transport escolar. Redueixen en un 30% les aportacions als centres. L'Escola d'Idiomes diu que falta calefacció en el centre. Les empreses de neteja en alguns centres deixen de prestar el servei.

Continua dient, Sr. Conseller, que no passa res en el món educatiu? A vostè li sembla que tot això no són serveis bàsics? Miri, vostè pot llegir tot el que vulgui de la LOE, però si li sembla que el material educatiu, la calefacció, els folis, si a vostè li sembla que això no són serveis bàsics, evidentment el seu model i el nostre és molt diferent, Sr. Conseller, perquè de cada volta l'economia de les famílies es veurà més afectada. Només un exemple. El setembre les famílies hauran de pagar més de 500 euros per poder anar a l'escola...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. Conseller. Gràcies, Sr. President.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula Sr. Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Vostè és que m'ho posa fàcil. El saldo d'avui de tots els centres educatius és positiu, primer. Segon, l'Institut de Santanyí es manifestà quan feia una setmana que tenia tots els diners que li feien falta, però no va pensar a desconvocar la manifestació...

(Remor de veus)

Tercer, als centres de primària la calefacció la paguen els ajuntaments i estic segur que si hi va haver un problema el va arreglar ben aviat. Quart, el centre del Cap de Llevant, com els va passar a vostès en el seu temps i li duré les llistes de les bombes mecàniques que s'espenyaren, es va espenyar la bomba mecànica -una de les dues- de la calefacció i una directora general va anar a donar la cara i explicar-ho. Vostès no aparegueren mai quan faltava una bombona...

(Remor de veus i aplaudiments)

I deixi de fer aquestes maniobres orquestrals a l'obscuritat, com diu la cançó, per intentar pegar foc a un sistema educatiu que, dins la dificultat, està responent molt bé.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. La pregunta RGE núm. 1388/12 també ha estat ajornada, a petició del Govern. I també la pregunta RGE núm. 1381/12.

I.15) Pregunta RGE núm. 1380/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou centre d'interpretació de Ca S'Amitger.

Passam a la pregunta número 15, relativa a nou centre d'interpretació de Ca S'Amitger que formula el diputat Sr. Carlos Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té vostè la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sr. Vicepresidente. Una política medioambiental eficiente pasa por comprometer al ciudadano en la protección medioambiental. Eso se consigue con un mayor grado de información y conocimiento para llegar al convencimiento de que el cuidado del medio ambiente no es una imposición de la administración, sino una oportunidad que permite alcanzar una mejor calidad de vida. Por ello es necesario un esfuerzo en el conocimiento y la concienciación medioambiental.

Quede claro que nuestros paisajes y naturaleza son un valor importante para nuestra comunidad autónoma, como lo pueda ser nuestro potencial turístico. El compromiso con el medio ambiente y la conservación del patrimonio natural es primordial para este govern. La protección también pasa por una promoción y puesta en valor, como ha ocurrido en el caso de la Serra de Tramuntana. El paraje natural de la Serra de Tramuntana, más tras su declaración como Patrimonio de la Humanidad como paisaje cultural, requería un centro de interpretación y información a la altura de ésta, dirigido a residentes, turistas y especialmente a colectivos como estudiantes, donde se recojan, como dijo el conseller, las diferentes formas de ver la Serra y su entorno. El pasado 12 de enero, el Govern puso en marcha el nuevo centro de Ca S'Amitger, situado en los terrenos del Monasterio de Lluc, propiedad del Obispado de Mallorca, que contó con financiación de la Obra Social de La Caixa, con un importe de casi 1,9 millones de euros.

Así, Sr. Conseller Company, ¿qué supone la apertura del nuevo centro de interpretación e información de la Serra de Tramuntana de Ca S'Amitger por parte del Govern de les Illes Balears? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern té la paraula el conseller Sr. Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament l'obertura suposa donar un servei que és molt necessari tant per als visitants de la Serra de Tramuntana, com també per tenir coneixement de la realitat d'aquest espai.

Un centre d'interpretació és un equipament destinat a complir el servei de recepció, informació i interpretació relacionats amb l'espai natural protegit, els seus valors naturals i culturals i la seva gestió, així com l'orientació per a la visita mitjançant informació de l'oferta d'ús públic.

Aquest centre d'interpretació de la Serra de Tramuntana, com bé ha dit vostè, és a Ca S'Amitger, un casal construït en el segle XVI i que durant molts d'anys va ser la possessió del Santuari de Lluc. S'ha triat aquest lloc perquè és un dels llocs més visitats de tota la Serra de Tramuntana i un punt de partida de nombrosos itineraris i excursions. Això fa que sigui un punt ideal allà on posar un centre d'aquest tipus. Tots els visitants, sobretot turistes, el que sempre demanen és poder disposar d'un punt d'informació i d'un centre d'interpretació ambiental, i això mitjançant la nova obertura d'aquest centre se satisfà.

Quins són els objectius? Els objectius pràcticament sempre són els mateixos: transmetre als visitants les impressions i sensacions que provoca la Serra de Tramuntana, donar a conèixer les característiques del paratge natural, explicar la història de la presència de l'home, la vida tradicional i l'actual, mostrant un poc tot el que ha canviat, que és molt, a les possessions i també a la vida de la Serra de Tramuntana; també posar en relleu les referències literàries i artístiques que el lloc ha inspirat i fomentar i explicar les iniciatives de desenvolupament sostenible i respecte a les tradicions.

Tots aquests objectius se poden assolir a través d'un seguit d'accions. Accions que van des de donar la benvinguda als visitants a la Serra i atendre les seves necessitats d'orientació, on hem d'anar?, què podem visitar? Satisfer les necessitats d'informació quant a característiques del patrimoni natural, obtenir comprensió per part del públic visitant sobre la gestió que es fa de l'espai natural protegit. Cal conèixer què fa la població local, sobretot els pagesos, els propietaris d'aquestes finques que tenen cura del paisatge de la Serra. I també què fa l'equip gestor de l'espai.

En definitiva, es tracta de canalitzar els fluxos de visitants també per millorar la utilització de l'espai per disminuir els impactes damunt el territori. En resum, mostrar la Serra a través d'una exposició que mostra molt bé quina va ser la situació i quina és la situació actual.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Veramendi, vol fer ús de la paraula? No.

I.16) Pregunta RGE núm. 1383/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reconeixement d'un tracte específic per a les regions insulars.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 1383/12, relativa a reconeixement d'un tracte específic per a les regions insulars que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En una setmana on les Illes Balears seran la seu de les Jornades del Grup Popular Europeu, amb la presència de comissaris, de ministres i del president d'Espanya, crec que és oportú que coneguem les propostes que dins el nou marc financer 2014-2020 del fons de cohesió, ha presentat el Govern de les Illes Balears per al reconeixement d'un tracte específic dels règims insulars.

Recentment en el marc de les jornades coordinades per la Conselleria de Presidència i per la Direcció General de Relacions Institucionals, es varen presentar les distintes propostes als membres del Comitè Econòmic i Social Europeu, reunits a Palma dia 17 de febrer, amb l'objectiu que siguin tenguades en compte en el proper dictamen que ha d'aprovar aquest organisme sobre la insularitat. Agricultura, turisme o transports són temes de màxima actualitat, tenint present també la intervenció que ha de tenir a la Unió Europea en la declaració de servei públic dels vols amb la península.

Per tot això, ens agradaria conèixer quines són les propostes presentades pel reconeixement de la insularitat a escala europea, amb la finalitat d'establir un règim just per a les illes i per a tots els territoris insulars de la Unió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Vicepresident Econòmic..., no, el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias Sr. Presidente. De momento sólo soy conseller de Presidencia, aún no ha llegado ese momento.

Sra. Diputada, desde el inicio de esta legislatura este gobierno está trabajando de una forma firme para que la Unión Europea considere la especificidad insular y que recoja nuestras principales reivindicaciones en las futuras políticas de cohesión. En concreto se hizo un conjunto de propuestas hace escasas semanas, como usted sabe, estuvo aquí el Comité Económico y Social Europeo, estuvieron trabajando para elaborar un dictamen que es tenido en cuenta tanto por la Comisión como

por el Parlamento Europeo y tuvimos la oportunidad de hacer una serie de aportaciones, todas ellas fueron trabajadas por cada uno de los consellers, responsables de cada una de las áreas.

En concreto hicimos 12 aportaciones, pero por cuestiones de tiempo, destacaré las más importantes. Hubo una que era la creación del grupo interservicios específicos para las regiones insulares, que creo que es importante. También hay otra que era que estas regiones insulares puedan participar de las ayudas estatales para facilitar y compensar las dificultades que se derivan por el hecho insular para nuestras empresas. El tema de energía es importante porque apostamos por la eficiencia energética y por potenciar las energías verdes. Además también consideramos que el precio de la energía tiene que ser igual en las islas que en los territorios continentales. El tema de agricultura es importante porque el handicap provocado por el hecho insular debería de verse reflejado en la futura política agraria común para el periodo 2014-2020. Y en el tema de transportes también es importante que haya ayudas para establecer comunicaciones regulares y unos corredores aéreos y marítimos entre el continente y las islas. También en turismo hicimos aportaciones importantes, ya que es el motor económico de muchas de estas regiones. Y no menos importante es una propuesta de eliminar los 150 kilómetros que existen para la cooperación transfronteriza y que podamos acceder a este tipo de ayudas.

En definitiva, estamos trabajando firmemente para que desde Europa se reconozca el hecho insular y las desventajas que por ello se derivan. Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sra. Cabrer?

I.17) Pregunta RGE núm. 1370/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a modificació de la Llei de funció pública.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 1370/12, relativa a modificació de la Llei de la funció pública. La formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té vostè la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President de les Illes Balears, vostès han posat a informació pública la modificació de la Llei de funció pública que modifica la Llei de normalització lingüística. Després que s'hi hagin presentat més de 12.000 al·legacions, que demanaven la retirada d'aquesta modificació, vostès han anunciat un seguit de modificacions, però que encara van en la línia de menysvalorar encara més el coneixement i l'ús del català en l'àmbit de l'administració pública. És a dir, hi ha una nova versió que el que fa és aprofundir en el mateix objectiu que tenien des del principi, fer del català una llengua innecessària a l'administració pública.

La pregunta, per tant, és, Sr. President, com valora les més de 12.000 al·legacions que s'han presentat?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Francament la valoració que en faig és positiva i vull aprofitar aquesta pregunta per agrair a totes aquelles persones i entitats que han fet aportacions mitjançant al·legacions per millorar aquest text, perquè nosaltres el que volem és això, millorar el text amb la intenció de complir els nostres compromisos electorals. Literalment es diu al nostre programa electoral, pàgina 121, "per a l'accés a l'administració pública, excepte en àmbits molt concrets, el català no serà un requisit. Es valorarà com un mèrit per a la provisió de llocs de feina".

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Vol fer ús de la paraula, Sr. Barceló? Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. El dubte és per tant, per què fan la informació pública, per què fan aquest paperot si després el que fan és menysprear els ciutadans que hi han presentat al·legacions, més de 12.000 al·legacions li demanen que retiri aquest projecte i vostè farà cas a una sola al·legació, la que presenta l'entitat radical antimallorquina Círculo Balear, que li demanava que anàs encara més contra de la nostra llengua, que encara no bastava.

La veritat és que crec que vostè està tancat en el Consolat i no escolta la gent, només escolta la minoria més radical. Des de l'àmbit educatiu, els sindicats, les APA, Escola Catòlica, tothom els ha demanat que ho deixin anar, que no creïn polèmica on no n'hi ha, que l'actual sistema garanteix el coneixement de les dues llengües. Així mateix, els juristes de les Illes Balears li han dit que la supressió del requisit per a l'accés a la funció pública entra en contradicció directa amb l'estatut d'oficialitat atorgat fins ara al català. I vostès continuen sense escoltar.

Miri, Sr. President, almanco si no fa cas als externs, faci cas al president del Parlament, que dijous passat deia que les dues llengües conviuen -i parl en present- en un mateix territori amb total normalitat, sense imposicions, conviuen -en present- i que durant tots aquests anys d'autonomia s'han hagut de crear mecanismes per garantir la igualtat lingüística, ja que la desigualtat entre les dues llengües era evident.

Sr. Bauzá, ja que vostè en els seus discursos institucionals decideix fer mítings del PP, escolti Ramon Lull: "no pot estimar l'home el mal que causa un mal príncep, pel mal que fa i pel bé que deixa de fer". Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, Sr. Barceló, hi ha uns fets que són irrefutables, els agradi o no els agradi a vostès, i és que el Partit Popular es va presentar el passat dia 22 de maig amb un programa electoral absolutament nítid, el programa que jo li donaré en acabar, perquè crec que no el va veure. Pàgina 126, versió castellana. Pàgina 121, versió catalana. Absolutament inequívoc.

Miri, la proposta del Partit Popular va tenir un suport de 194.680 persones. La seva, la del seu grup, de 36.149 persones. Nosaltres, almanco nosaltres, complirem amb els nostres compromisos electorals, des del respecte a les altres formacions, però amb el compromís de la paraula donada.

Miri, és positiva la participació ciutadana i precisament per això es fan les al·legacions, que es poden o no acceptar, però és positiu; però és millor encara saber reconèixer la voluntat de les urnes i la voluntat de les majories; i encara més positiu és saber complir els seus compromisos electorals. Jo entenc que vostè no compleixen els seus compromisos electorals perquè hi ha molt de programa per complir i al final no es compleix res. Nosaltres complirem el nostre programa electoral, no en tenguí cap dubte; per això ens varem presentar. Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President.

I.18) Pregunta RGE núm. 1389/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de xoc contra l'atur.

Pregunta número 18, RGE núm. 1389/12, relativa a pla de xoc contra l'atur, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista. Té vostè la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, a veure si segons quines altres promeses electorals tenen igual d'èmfasi i igual d'èxit en la seva feina del Govern, perquè una de les més importants, que lluitaria contra l'atur, que no apujarien impostos ni taxes, aquestes promeses electorals es varen esvaïr des del moment en què el varen nomenar president del Govern de les Illes Balears.

(Petit aldarull)

I és bastant escandalós, Sr. President del Govern. Des que vostè governa, i divendres teníem les dades d'atur de febrer, la pitjor dada des del 96: 98.352 persones, 15.000 llocs de feina destruïts aquest any, un 10% més d'aturats, un 4% menys d'afiliats a la Seguretat Social; el que és més greu, 53.000 persones inscrites al SOIB que ja no tenen cap tipus de prestació econòmica.

Davant aquest panorama tan desolador, ens podria explicar què pensa fer vostè i com pot argumentar que no s'ha de fer un pla de xoc contra l'atur? Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, aquest govern fa feina des del primer dia amb un objectiu, que és trobar els llocs de feina que fan falta a la societat, i tots sabem que això no és fàcil, no és una tasca de dos dies ni feim miracles, és una feina que s'ha de fer a llarg termini, i com hem dit en moltes ocasions no es farà en dos dies.

També li dic: on era aquell pla de xoc que ara vostès tan reclamen mentre vostès governaven i que ara reclamen des de l'oposició?

(Remor de veus)

Aquest pla de xoc que va fer també tenia un determinat nombre de persones en atur. No és des de l'oposició quan es prenen les mesures, és des del govern, i vostès varen tenir l'oportunitat de prendre mesures i no les varen prendre, quatre anys del seu govern, set anys del govern del Sr. Zapatero, i tots sabem els resultats d'aquelles decisions, de les que varen prendre i sobretot de les que no es varen prendre.

Ara tenim un govern aquí i un govern a l'Estat que prendran decisions, amb dificultats, perquè a ningú no li agrada prendre decisions, però no tenguí cap dubte que aquestes decisions faran que millorin molt els llocs de feina i sobretot la crisi. Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, té vostè la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Vostè la passada legislatura devia viure a la bombolla en què viu encara ara, perquè es va fer un pacte per la competitivitat, pactat amb tots els agents socials i econòmics, 17 pactes entre totes les institucions i el govern...

(Remor de veus)

...i, per cert, vàrem aconseguir reduir l'atur; els sis mesos primers del 2011 en aquestes illes es reduïa el nombre d'aturats; és des que vostè és president que augmenta el nombre d'aturats, Sr. Bauzá. Aquestes són les realitats estadístiques.

(Més remor de veus)

Miri, vostè em diu "prendrem decisions"; és que vostè ja fa quasi nou mesos que governa i no n'ha presa cap. Bé, n'ha presa una: em va dir, que avui no l'ha anomenada, que la Llei d'emprenedors és l'únic que ha fet el govern Bauzá per lluitar contra l'atur. Bé, li recoman la lectura d'un article d'ahir que diu: "Podem concloure que aquest decret llei tan urgent i extraordinari no ha servit per a res més que per omplir titulars de premsa". No ho dic jo, ho diu Jaume Sitjar, president de l'Associació de professionals i de treballadors autònoms de les Illes Balears.

Per tant, Sr. Bauzá, el que vostè fa no serveix per a res; ans al contrari, des que vostè governa estam empitjorant la situació econòmica. Jo li he dit que certament és un tema complicat i difícil, certament; s'han de fer polítiques per intentar solucionar aquestes qüestions. Vostè ha renunciat a lluitar contra l'atur i jo li deman que canviï, Sr. Bauzá, canviï, sigui un poquet més humil, deixi d'insultar els altres, posi's a treballar des de la concertació i des del diàleg social i les coses aniran molt millor per a tots els ciutadans de Balears.

Moltes gràcies.

(Aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, miri, vostès podrien fer tots els pactes per la competitivitat i pel que... Varen fer un pacte, un pacte de progrés que ens va dur a on ens va dur, encara que jo sé que no li agrada que li ho recordin.

(Alguns aplaudiments)

Quan vostès governaven repartien, repartien a tothom sense mirar com estava la caixa, i així ens va a tots.

Miri, nosaltres ja li he dit que no arreglarem en dos dies el que vostès varen fer en quatre anys. Ara sí, el seu pla de xoc consisteix a crear alarma social, a cercar els titulars i sobretot a agitar el carrer, que és el que va dir i està dient contínuament el Sr. Rubalcaba, no ho dic jo, ho diu el seu secretari general.

(Remor de veus)

Miri, si vostès fossin un poc més responsables actuarien d'una altra manera. Entenc jo molt bé que a vostè no li agradi escoltar tot el que nosaltres li deim, i ho escoltarà durant aquests pròxims tres anys i mig que encara falten de legislatura, però nosaltres prenem decisions, i jo sé que sempre els tendrem a vostès davant, fem el que fem, diguem el que diguem, perquè aquest és el seu lloc, un lloc en el qual vostès tenen aquest paper que encara no saben ni poden assumir. Curiós concepte aquest, Sra. Armengol, el de fer una oposició útil.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President.

II. Interpel·lació RGE núm. 1189/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general urbanística.

Passam a continuació al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 1189/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general urbanística. Per defensar-la té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Sr. Conseller, bon dia. Miri, la setmana passada vàrem tenir ja una primera conversa en relació amb aquest decret que amb extremada urgència vostès han aprovat, i creim des del nostre grup que és necessari insistir en una sèrie d'aspectes que bé per manca de temps, bé perquè no varen quedar suficientment clars, doncs és necessari que s'aclareixin.

Per tant el contingut de la meva intervenció serà fonamentalment intentar aclarir alguns aspectes que, tot i que el decret assegura en el seu preàmbul, a la seva exposició de motius, que va a favor de la seguretat jurídica, doncs nosaltres creim que són dubtosos, i qualssevol tipus de dubtes sempre van en contra de la seguretat jurídica.

Miri, parlàvem l'altre dia del límit de creixement. En el decret es diu que els assentaments en medi rural doncs s'incorporaran de manera immediata mitjançant una delimitació en sòl urbà. Resten classificats, per tant, com a sòl urbà els assentaments en medi rural. Computen, Sr. Conseller, com a creixement als efectes de l'article 33 de les directrius? Són creixement, ho sabem tots, són creixement, però vostè pensa que computen? Si computen serà difícil que en puguin delimitar molts; sap que aquests límits de les directrius estan ultrapassats a molts de municipis, per tant vostès no modifiquen l'article 33,

pareix que llevant l'obligatorietat de la revisió dels planejaments incorporen uns nous sòls urbans, però aquests sòls urbans no se sap si computen o no computen.

En el cas que computin o no computin la veritat és que hi són i, si hi són i vostès els incorporen al planejament, doncs què passa amb els sistemes generals que garanteixen les infraestructures i els equipaments bàsics? Què passa, per exemple, amb els 5 metres quadrats per habitant de què és imprescindible gaudir en sòl urbà com a sistema general i orgànic del territori? Si fins ara teníem un sòl urbà que estava delimitat en unes determinades hectàrees a un municipi concret, doncs ara, a aquest municipi concret, li afegim tots els assentaments en medi rural però no hi ha cap mecanisme que garanteixi que els percentatges d'equipaments, zones verdes, infraestructures que puguin resoldre aquest nou creixement es podran dur a terme. És evident. Miri, 5 metres quadrats per habitant és una xifra de la Llei del sòl, article 29 del Reglament de planejament del 78, del 78, Sr. Conseller, però n'hi ha d'altres, per exemple els serveis bàsics; com es garanteixen aquests serveis bàsics?, les infraestructures bàsiques?, d'on es podrà estirar l'aigua, les xarxes elèctriques i el clavegueram, encara que sigui un dels serveis que vostès ja directament excepcionen, encara que n'excepcionin també d'altres?

Pel que fa referència al concepte de solar, vostès diuen que és solar -a l'article 6- aquell que té serveis bàsics. En serveis bàsics, Sr. Conseller, per què vostès rebaixen el tipus i el nombre de serveis bàsics establerts a l'article 70 del Reglament de planejament de 1978?, per què no hi ha d'haver telefonia?, per què no hi ha d'haver xarxa de pluvials?, per què els enjardinaments de les zones lliures públiques no han de ser serveis bàsics, quan des del 78 ho són? I si ho són i a més vostès no ho deroguen, en aquests moments a qui feim cas, al reglament de planejament o al seu decret llei? És això una confusió?, és això la seguretat jurídica o què és? Que tinguin assenyalades alineacions i rasants, que siguin susceptibles de llicència immediata o que per edificar no s'hagin de cedir terrenys per a vials. Miri, els assentaments en medi rural resulta que no cal que tinguin tots els serveis bàsics, però quants n'han de tenir? Bastaria que tinguessin el vial obert i ja seria sòl urbà?

La llicència immediata. Com és possible que es pugui obtenir llicència immediata sense que hi hagi una distribució de càrregues i beneficis? Vostès incompleixen els articles 8.1.c) i 9.3 de la Llei del sòl estatal vigent, aquí on diu que és imprescindible delimitar uns àmbits d'execució i, dins aquests àmbits d'execució, establir un sistema, i a partir d'aquest sistema doncs es reparteixen, s'equidistribueixen els beneficis i les càrregues. No hi pot haver llicència immediata, Sr. Conseller, si no hi ha aquesta equidistribució, i jo ja li vaig demanar una altra vegada quin sistema pensa fer per passar aquestes urbanitzacions il·legals a sòl..., incorporar-les al planejament, i vostè em diu que amb el decret llei. I jo li dic que no, que em referesc als sistemes, que són tres, tres sistemes: compensació, cooperació o expropiació. Quin d'aquests sistemes vostè pensa que és el que es podrà posar en marxa perquè tot això, que és un gran embull, es pugui dur a terme?

La transitòria primera de sòl urbà diu que serà sòl urbà aquell que s'ha dit a l'article primer i, després, aquell que si no té tots els serveis tengui l'edificació consolidada en les dues terceres parts. Si no té serveis ni edificació, si no té ni serveis ni edificació, entra l'addicional primera i diu que és sòl urbanitzable. Li vaig posar tres exemples de moltíssims exemples que es presenten. Com ho resoldran? Si manca algun servei vostès diuen que es farà un pla especial; sí, però en aquest pla especial vostès tornen donar la possibilitat que hi hagi llicència quan s'aprovi el pla especial, però no quan es delimiti l'àmbit corresponent per distribuir càrregues i beneficis, i en conseqüència quan s'aprovi el corresponent projecte de compensació o projecte de reparcel·lació, i per tant queda sense resoldre com s'equidistribuiran els beneficis i les càrregues dins aquest sòl urbà.

Article 17.3, declaració d'interès general, activitats declarades d'interès general. A l'article 26.2 de la Llei de sòl rústic que vostès modifiquen deia que es podran declarar d'interès general aquelles activitats que transcendeixin els mers interessos individuals. Això ho lleven, llevat. I després deia: "En cas que suposi la construcció de noves edificacions, resultin d'ubicació necessària en sòl rústic", i això ho substitueixen per "contribueixin -l'article 17.3 seu- contribueixin a l'ordenació o al desenvolupament rural". Parcs temàtics, universitats privades, centres comercials... Si no fos broma diria "Eurovegas". Què es podrà fer?, què es podrà fer en el sòl rural que contribueixi a l'ordenació o al desenvolupament rural? La seva redacció és molt més confusa i per tant crea molta més inseguretat que la que hi havia abans.

Són un seguit de buits jurídics, conceptes jurídics indeterminats, gran confusió, inseguretat jurídica.

Hi ha molts de despatxos d'intermediaris urbanístics, Sr. Conseller, que en aquest moment bullen, i hi ha algun advocat "privatista" que ha entrat en combustió interna. Els conceptes jurídics són tan indeterminats que per definir els assentaments en medi rural a l'article 3.1 es diu que seran d'escassa dimensió, i l'article 4.2.a) per sòl urbanitzable ordenat entén aquell que tengui reduïda dimensió. Aquests no són conceptes urbanístics reglats. Què entén vostès per reduïda dimensió o escassa dimensió?, una hectàrea, vuit hectàrees, deu hectàrees?; on posam el límit, Sr. Conseller?

Quan es redacten normes que afecten el contingut del dret a la propietat s'ha de ser precisos, perquè les interpretacions són sempre arbitràries i creen una gran inseguretat jurídica. Aquí, Sr. Conseller, no val allò de "no ve d'un pam".

Moltes gràcies.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Carbonero. Per part del Govern té la paraula el conseller d'Ordenació del Territori, Sr. Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Bé, aquí ja fa una setmana que vaig pujar a defensar la ratificació del Decret Llei 2/2012, i vàrem parlar de tota una sèrie, ja, de coses que sembla ser que no estaven gaire clares per a vostè. I efectivament ho entenc, que no estiguessin gaire clares algunes coses, no per dubtar de la seva professionalitat, ni molt manco, perquè no en dubt, de fet deu ser de les persones que més temps ha perdut en aquests temes d'urbanisme i de territori en aquesta comunitat, o almenys dins el seu grup, sinó perquè el mateix decret llei té la seva problemàtica i les seves interpretacions.

Nosaltres una de les coses que intentam és evitar al màxim interpretacions, la qual cosa no és bona de fer, vostè ho sap perfectament perquè si vol, no és per repartir culpes, però si vol podem parlar d'interpretacions de la 4/2008, que vostè sap perfectament que dóna problemes importantíssimes. Ja no és per entrar tampoc, Sr. Carbonero, a veure les coses, parafraçant un poc aquella sèrie de *Los Serrano, con mirada sucia, que tiene la mirada sucia*, perquè podríem, tant d'una banda com de l'altra, veure coses amb aqueixa *mirada sucia*, entre cometes, de veure aquelles esclatxes que sempre és vera que hi podria entrar, hipotèticament, qualque cosa.

Vostè ha fet esment aquí també a alineació, etc. Vostè sap que hi ha gent que s'ha dedicat a fer una interpretació estricta del que passava al carrer Aragó i és per llogar cadiretes, també; és a dir, gent que amb la seva llei 4/2008 considera que la meitat del carrer Aragó estaria en una situació molt complicada, molt, almenys amb interpretacions tan estrictes i tal. La realitat és que no ha passat a més, no?

Jo de totes maneres també vull aprofitar, i aprofitar per dir-ho a la cambra perquè ho sapiguem, nosaltres demà ens veim amb vostès i ens veim amb el PSM per començar a parlar de tots aquests assumptes, és a dir, d'aquest i de la llei del sòl que ve darrere, i lògicament amb aquest decret llei nosaltres consideram que efectivament cream molta més seguretat jurídica que la que hi havia, parlam amb els ajuntaments; la veritat és que he de dir que la pràctica totalitat amb els que jo he pogut parlar estan molt satisfets i contents, uns per unes coses, uns per les altres; queixosos perquè, clar, quan un parla de "*¿qué hay de lo mío?*" no els acabes d'arreglar mai tots els temes. Tampoc no és la pretensió d'aquest decret llei arreglar els temes particulars de cada ajuntament, però sí que donam una sèrie d'eines que ells consideren que efectivament els donen molta més garantia.

Nosaltres parlam de seguretat jurídica, que és un concepte que està molt utilitzat moltes vegades però que a vegades és una expressió que només queda en això, que s'utilitzi. Jo aquí tampoc no vull fer cap exposició de nota, però sí que crec que amb la seguretat jurídica vol dir que hi hagi eficàcia en l'exercici de les funcions i competències de les administracions públiques i, sobretot, donar confiança als ciutadans en general.

Els ciutadans en general el que volen és que els organismes funcionin bé, el millor possible, i amb una certa estabilitat normativa. En aquest aspecte crec que ens fa falta. Nosaltres com ho volem aconseguir?, idè una major eficàcia administrativa, la podem aconseguir amb normes que permetin assolir els objectius polítics que cada administració es planteja, eliminar obstacles innecessaris i possibilitar una capacitat de reacció que es demana a cada moment segons la conjuntura que tenim.

El que és clar és que venim d'una època on es donen circumstàncies que ens diuen clarament que hem de canviar; nosaltres tocam assumptes com, ho dic perquè amb els deu minuts no tenim massa temps per comentar, ni molt manco, el que hauríem de comentar, i esper que demà amb un parell d'horettes puguem comentar-ho amb molta més profunditat, però, lògicament, quan parlem que ens hem d'adaptar als plans territorials i resulta que aquí a Mallorca només n'hi ha tres d'adaptats després de set o vuit anys, doncs això fa pensar que alguna cosa no devem fer bé o alguna cosa deu estar malament, hem de donar molta més agilitat. Nosaltres hem d'eliminar aquells obstacles innecessaris i hem de possibilitar també una capacitat de reacció, que, a més, ja li dic, crec que és el que ens demanen.

És evident que quan no va bé la intenció nostra ha de ser de revisar els procediments i aquells procediments que suposen que una cosa, aparentment tan senzilla com li he dit, d'adaptar un planejament a un de superior doncs sigui un calvari. No podem permetre que decisions municipals que poden ser beneficioses i transcendents per als ciutadans, tant per a la seva qualitat de vida com per a la recuperació econòmica, doncs es vegin obstaculitzades per un deure formal, perquè no és més que això un deure formal d'haver-se d'adaptar, perquè tanmateix vostè sap perfectament que està supeditat a la normativa de rang superior.

Tenim molts exemples que no ens han de tornar passar, jo li dic, així com ho tenim, amb la normativa que tenim, impossibilitat de modificar un planejament a segons quins casos, ens impedeix actuacions fins i tot de rehabilitació de barris, i vostè, doncs parlant de ciutat, sap del que parlem; és a dir, em fa gràcia, perquè, he tret una sèrie d'exemples, a mi no m'interessava molt ficar-me en exemples, perquè crec que nosaltres hem fet una normativa perquè després cada ajuntament, una normativa horitzontal, perquè cada ajuntament després faci aquesta sintonia fina que ha de fer dins el seu propi municipi, però escolti, és que em conten que a Palma, bé, no fa massa es va intentar modificar el seu pla general per permetre els usos de terrasses a locals i no va poder, bé, almenys va venir amb un informe desfavorable per part del consell insular, i això no crec que vagi contra el medi ambient, ni suposa créixer més, ni tots els trulls.

Vostè m'ha tocat tota una sèrie de coses, com s'ha de fer, com no s'ha de fer, que si vol també en parlarem més demà, però quatre coses així, ha començat dient que teníem una extremada urgència, jo tampoc no crec que hagi estat molt extremada la urgència, però sí que hi havia urgència, tot depèn de cadascú, però la urgència crec que hi era per treure una sèrie de temes; nosaltres crec que exceptuam segons quines coses que vostè ha dit, dels cinc metres quadrats per habitatge; allò dels serveis bàsics, bé, els garantirà l'ajuntament amb la seva pròpia

ordenació, de fet vostès a la 4/2008 tampoc no els deien. Nosaltres creim que no incomplim articles, tal vegada a qualche moment hi pot haver dubtes de com anam en relació amb la llei estatal, nosaltres creim que a l'hora de definir segons quines coses la competència és nostra i no té per què haver de ser estatal.

Vostè em parlava ara, també, de la declaració d'interès general; miri, la redacció que està feta és la mateixa que fa la llei estatal, la redacció de la declaració d'interès general dient que contribueix al desenvolupament rural, és la mateixa que diu la redacció de la llei estatal, que la varen fer vostès, per tant no em demani a mi què vol dir, vol dir el mateix que diu l'estatal, el desenvolupament rural és el desenvolupament rural, i que és ver que és un terme ampli. En aquest punt també el que ens interessava molt era deixar clar que determinades activitats que són agràries o vinculades a agroindústries que fan explotació agrària també, no tenien perquè haver de pagar la taxa, i hi havia dubtes, i de fet algun ajuntament intenta cobrar-la a alguna d'aquestes agroindústries que tenen explotació darrera, i no estic dient que no s'hagin de cobrar altres usos que hi pugui haver, condicionats o autoritzats, dins el sòl rústic, que crec que sí, que efectivament quan tenim aquesta ubicació podent-ne tenir una altra, doncs han de pagar la taxa corresponent que està definida.

Hi ha conceptes que jo li puc dir que, personalment, els he patit, Sr. Carbonero, d'indefinió, i precisament hi són vostès en el consell governant, els vaig haver de patir jo mateix, dient-me que no era d'ubicació necessària en sòl rústic una instal·lació d'una societat agrària de transformació que es dedica a transformar els seus propis cereals i vaig haver, a més, de viure informes que eren realment, que bé, que feien des de restaurants fins a altres coses; això és el que hem de llevar, aquesta gran confusió, aquesta inseguretat jurídica que vostè comenta nosaltres estam totalment interessats a eradicar-la, sinó totalment, al màxim, i en això vull comptar amb la seva col·laboració i amb la seva experiència, com ja li he dit en altres ocasions i com tendrem oportunitat de fer demà amb vostè, el matí, i l'horabaixa amb el Sr. Alorda del PSM.

Jo li faig cas a allò de l'altra dia, el dia que em va dir que havia de tenir tranquil·litat, que no ens hem d'enfadar, que hem d'escoltar la gent i etcètera, i crec que la meua feina ara és dir-li aquí, en aquesta cambra: començam a fer feina, tots aquests dubtes tècnics, molt tècnics els resoldrà vostè amb els nostres tècnics, òbviament vostè és molt més tècnic que jo en aquests assumptes; jo no entraré en aquell joc de contestar-li l'article 23 del 3, del 4, aquí, perquè lògicament jo entenc al que vostè vol anar, en parlar de temes meus, jo ho comprenc, dels temes que he viscut tota la vida els domin així, aquests altres, però, vostè els podrà parlar demà tots els que siguin necessaris amb la nostra gent, sense cap problema ni un. I veurem on arribam; amb una intenció sempre que és la de sumar, si aquesta intenció hi és de sumar, per part nostra veurà com aconseguirem entendre-nos ben aviat.

Jo, en principi, com a primera intervenció, i supòs que m'he deixat coses, bastant coses de les que m'ha dit que he anat apuntant, però si vol en aquesta segona, si hem de rematar qualche coseta, les hi duem. I vaig més a una cosa, pel temps que tenim, a donar un poc de filosofia enllaçada amb el que vàrem dir l'altre dia, als detallets, detallets, ja dic estic disposat a parlar-ne, i si hem de fer qualche matisació o clarificació també li farem, amb la seva experiència.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per al torn de rèplica, té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sr. President: Gràcies, Sr. Conseller, gràcies pel seu to i, efectivament, pareix que tenim una via oberta per parlar del contingut del decret i li agraeixc que hagi acceptat, que li demanarem ja fa temps, que és el consens per tal que aquest tipus de normes, que són normes que han de transcendir una mera legislatura, doncs es pugui fer de manera consensuada. En conseqüència, gràcies.

Ara, una sèrie d'aspectes, Sr. Conseller. Miri, he procurat no entrar a temes molt tècnics, això, efectivament ho farem demà o quan sigui, les vegades que sigui amb la gent que hagi de venir, he procurat parlar de creixement, parlar de sòl rústic, parlar de temes que tothom entén, però hi ha una qüestió, Sr. Conseller, que m'agradaria que vostè quan surti me l'explicàs, diu: hi havia una certa urgència, però no extremada urgència. Llavors, per què ho fan com a decret llei, per què ho fan com a decret llei? Per què no s'asseuen abans amb nosaltres, amb l'oposició, amb els que vulguin, en parlem i veiem a veure quins aspectes s'han de legislar i per tant es pot legislar, i no com a decret llei que en aquests moments és vigent? I per tant té una extremada urgència per qualche motiu que jo desconec, segurament vostè ho sap i jo ho desconec i nosaltres ho desconexim, però sí que per ser decret llei s'havia de justificar la seva extremada urgència.

Sr. Conseller, li demanaria que contestàs: està disposat que els nous sòls urbans, venguin d'allà on venguin, computin quan es delimitin els creixements als efectes de l'article 33 de les Directrius? Aquestes noves delimitacions duren implícites la qualificació de dotació d'infraestructures públiques en proporció als creixements poblacionals que es donin? Està disposat a complir amb la Llei del sòl estatal, no en una part sinó amb tota, i en allò que li vàrem dir l'altre dia el referent a l'obligació de delimitar polígons i unitats d'execució i establir un sistema d'execució per a sòls urbans? També en el que fa referència al silenci administratiu dels estudis d'avaluació d'impacte ambiental?

Miri, vostès han derogat l'article 8 de la Llei de sòl rústic que parlava de nuclis rurals, era un camí, jo no dic que fos el millor del món ni que fos fàcil, era un camí tècnicament complex, però era un camí i de fet -em sap greu que el president no sigui aquí- però a l'Ajuntament de Marratxí es varen posar en marxa tota una sèrie d'actuacions com a nuclis rurals a collint-se a les determinacions de l'article 8. Vostès ho han llevat, i els nuclis rurals passen a ser urbans; aquesta passa, de rural a urbà, és una passa que es fa sense intermediaris, sense passos intermedis, i és una passa, com ja veu, quan li parl de creixement, d'estàndards, de dotacions, d'infraestructures, etcètera, que des d'un punt de vista jurídic és una passa molt complexa.

Bé, vostè m'ha dit que la redacció de les declaracions d'interès general és la de la Llei del sòl estatal, però m'ha dit el que posa, però no m'ha dit el que lleva, el que lleva és que "transcendeixin dels mers interessos individuals", això ho lleven i això no ho lleva la Llei del sòl estatal, això ho han llevat vostès. Per tant, la sospita hi continua essent.

I una darrera cosa, Sr. Conseller, que és una mica delicada i que jo li demanaria que entengués que jo li he de demanar sense cap tipus de demagògia, amb tranquil·litat, però li he de demanar, disposició addicional segona, Sr. Conseller, diu que a la Llei 8/88, d'edificis fora d'ordenació, en aquesta llei, una paraula del primer article es canvia, es canvia "autoritzades" per "autoritzables". D'entrada, li he de dir que aquí hi ha una confusió, no és la Llei 8/88, és la Llei 10/2010, i, en segon lloc, això ha donat peu a una certa sospita que, a més, és pública, i per tant sospita que afecta la més alta instància de la comunitat autònoma, per tant convendria que vostè ho aclarís, aclarís per què aquest canvi d'una paraula per una altra, si afecta edificis fora d'ordenació i en concret algun edifici i si això té a veure també amb la disposició derogatòria i), en la qual es deroga el darrer paràgraf de l'article 14.3 d'aquesta llei, de la Llei 10/2010.

Em pareix que en aquest tema, políticament, aquí ja no hi ha qüestions tècniques, perquè canviar una paraula per una altra no és una qüestió tècnica, és una qüestió política, políticament convendria que fos el més clar possible i tots d'aquí poguéssim sortir convençuts.

Res més i moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Carbonero. I per al torn de contrarèplica, en nom del Govern té la paraula el conseller Sr. Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Carbonero, bé, no sé a què em fa referència, no ...,

(Remor de veus i algunes rialles)

... idò, miri, venc aquí, però sense pensar-hi ni res de tot això, i si jo no he referenciat ni he perdut un minut ni em preocupa gens això que ara m'acaben de dir aquí, per *lo bajini*, doncs escolti, sincerament, no, no, ..., no crec, ...

(*Remor de veus*)

..., no, no, no crec que estigui fet, ... una cosa és parlar de quan parlam, no, per *lo bajini* vull dir no, vull dir que ara aquí m'ho deien, m'ho deien aquí ...

(*Rialles del Sr. Conseller*)

... no, no s'enfadin, punyeta!, no, vull dir que no hi ha cap intencionalitat d'aquesta, ni una, ja li puc assegurar jo aquí, cap ni una.

Miri, nosaltres passar d'urbà, o de rural a urbà crec que amb aquesta norma ens queda perfectament tancat també, nosaltres, ja pus mai es tornarà passar de rural a urbà amb aquesta norma, si no la canviem un altre dia o bé qualcú la canvia, per passar a urbà s'ha de passar per urbanitzable, aquells falsos urbans -sí, però és que això no hi era a la 4/2008, a la 4/2008 això es continuava deixant així-, nosaltres, a partir d'ara, el que hem dit és que tot el que no sigui urbà serà urbanitzable, si està pintat allà on ha d'estar pintat, i pus mai més es pot créixer ja si no és passant per aquesta figura. Això no era així fins ara i, de fet, el creixement al qual vostè em fa referència, doncs clar, interpreta, la interpretació que vostè fa queda matisada, i jo li dic, és a dir, nosaltres els creixements dels plans territorials i de les DOT, aquest famós article 33, nosaltres no afectam el tema excepte en el cas de Mallorca, que es deixa clar que els creixements en ús residencial que es fa en urbà no pot computar. El Pla Territorial de Mallorca sí que els computa i va més enllà, i vostè ho sap, del que fixen les DOT, que tan sols limita el creixement en nous urbanitzables, no en urbans; és cert que el Pla Territorial de Mallorca preveu el creixement en urbà, aquells falsos urbans, la qual cosa no deixa de ser un frau de llei que el decret ara pretén eradicar. Per tant, si a partir del decret llei no es pot créixer urbanitzant, nous sòls sense passar per la qualificació d'urbanitzable, no té sentit la limitació del pla territorial, i per això s'elimina.

En tot cas, el tema, si vol, el podem matisar, ja que podríem mirar d'excloure també del límit de creixement, perquè segur que sortiran aquí cosetes, doncs allò que estigués edificat en el 99 i no exclou el posterior, és a dir, d'això en podem parlar, i també és cert que és un tema que haurà d'implicar en un sentit o en un altre la modificació del Pla Territorial de Mallorca, això efectivament. Però que quedi clar que els creixements efectivament, els urbans, com també vostè sap, el que nosaltres consideram que és urbà, que urbà, ja ho vaig dir, que és en aquell sentit estricte, tot el que està transformat, a partir d'aquí doncs no computa.

Vostè també m'ha parlat, em sembla, l'altre dia, dels dos terços, del tema que deia que fins i tot a nivell del còmput aquells dos terços ens afavorien falsos urbans. Nosaltres, a diferència de la 4/2008, nosaltres això creim que ho solucionam dient que serà "entre trama urbana", cosa que no es deia; per tant, si ho feim amb trama urbana, amb això, doncs, hem d'haver limitat aquesta possibilitat. Si no és així, doncs en tornarem parlar, però nosaltres creim que sí.

I sincerament, a un moment donat crec que s'ha fet amb un caire i amb un esperit molt tècnic, després d'haver parlat amb tota una sèrie d'ajuntaments que han vingut a veure'm els primers mesos de legislatura amb altres històries, amb altres problemes que tenen, però que a la vegada he anat recollint informacions i les he traspassat a la Direcció General de Territori per veure com s'havien de solucionar, i l'esperit total i absolut és solucionar aquestes petites problemàtiques, això que un ajuntament no pot fer a un moment donat una escola, vostè sap que quan s'han de fer determinades actuacions, si no és a canvi, de vegades, de concedir possibilitats d'urbanitzar a un altre solar o dins aquells mateixos solars, bé, si no fem operacions viables es fan dificultoses. Nosaltres el que intentam amb això és que puguin fer les coses via i és ver que hem primat la situació que tenim a dia d'avui, complicada, damunt tal vegada altres situacions, però també és ver que procuram fer-ho almenys al màxim possible des d'una perspectiva que això ens serveixi ja per fer el bot a la Llei del sòl; és a dir, nosaltres no volem fer cosetes de pont o històries que després les haguem de tornar tomar quan anem a la Llei del sòl, a nosaltres ens ha de servir de base, i en aquest aspecte crec que sincerament ens serviran.

Jo no, no, vostè va dir l'altre dia que això tal vegada seria un *coladero* i tal, nosaltres no ho volem que sigui un *coladero*, de fet no creim que ho hagi de ser un *coladero*, el que està transformat està transformat, el que no està transformat no està transformat.

Vostè em parlava també d'infraestructures i també em parlava del tema d'aigua, que tenguin aigua necessària i suficient; lògicament en tots aquests assumptes els mateixos municipis en els seus planejaments ho hauran de definir, res més faltaria.

I ho tenc apuntat, em pareix que, bé, supòs que hi deu haver bastant coses que no li he acabat de contestar, en duia d'altres per contar-les-hi, que tampoc el temps no ens deixa, coses que tal vegada varen sortir l'altre dia que vostè va dir i dubtes que tenia per poder-los-hi contestar, els efectes cridada corresponents, etcètera, miri, és que si hi ha efecte cridada és perquè tal vegada no hi ha la disciplina urbanística o no s'executa la disciplina urbanística que s'ha d'executar. Doncs anem a veure si s'executa d'una vegada, és a dir que no és això el que fa efecte cridada, el que fa efecte cridada és veure que fas i no te diuen res, i aposta nosaltres aquí també donam incentius perquè qui hagi fet una cosa malament la pugui tornar i tornar a la seva situació inicial, i uns incentius elevats. Però per què? Perquè després trobam ajuntaments que no tenen els recursos necessaris per actuar en nom de l'afectat per poder tornar el que ha de tornar.

Bé, és ver que és profund, és ver que hi ha moltes coses que s'entrellacen i el que nosaltres volem és rebre el màxim d'informació de part seva, de part de tots els grups; veure si anam dins les mateixes línies, tal vegada hi haurà moments que direm políticament nosaltres no estam d'acord i no anirem per aquí, però jo crec que, concretament amb vostès, hem de tenir, tenim un recorregut bastant llarg a fer perquè en moltes coses crec que estam molt però molt a prop.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 1327/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'ocupació, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 855/12.

A continuació passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 1327/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'ocupació. Per defensar-la té la paraula la Sra. Aguiló i Bennàsar.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Divendres passat el ministre d'Economia, el Sr. De Guindos, va anunciar que durant el 2012 es perdran 630.000 llocs de feina, la caiguda del PIB serà de l'1,7% i que arribarem a prop dels 6 milions d'aturats, 6 milions d'aturats. Senyores i senyors diputats, davant aquest escenari ens calen respostes, calen propostes, calen consensos perquè contràriament no ens en sortirem. Aquesta moció vol posar propostes damunt la taula i les posam des de la voluntat d'arribar a consensos, demanam, per tant, responsabilitat al Grup Popular perquè votar contra aquesta moció és votar contra els interessos de la ciutadania, contra el futur de la nostra societat.

Vull dir que aquesta proposta la feim des d'una convicció profunda, que els pronòstics del Sr. De Guindos també són provocats per la mala reforma laboral que acaba d'aprovar el Govern de l'Estat. És una mala reforma que deixarà més atur i més precarietat, malgrat això, nosaltres oferim responsabilitat, oferim propostes, oferim sumar, sumar, però sent conscients del que suposa la reforma que el Govern del Partit Popular ha aprovat.

Mirin, la reforma no només no serveix per minvar l'atur sinó que l'empitjorarà, durà més inseguretat en el treball, més hores de feina per manco sou, menys recursos econòmics per a les famílies, més dificultats per accedir als crèdits, i això comportarà manco consum i ens pot dur directament cap a la recessió. Vull recordar el que ja varen dir els mitjans de comunicació la setmana passada, l'informe del CRE de la setmana passada era prou eloqüent, correm un perill seriós de recessió, i amb les polítiques que fins ara s'han duit a terme sembla que aquesta serà inevitable i afectarà els que manco tenen provocant una major desigualtat. Els rics més rics i els treballadors i les treballadores i les classes mitjanes més pobres. Nosaltres ja hem dit que no creim de cap manera que la reforma laboral aprovada contribueixi al creixement de l'economia ni a l'increment de l'ocupació, la consideram la reforma de la desigualtat, però en un moment com aquest calen propostes en positiu i les d'aquesta moció ho són.

Aquesta moció que avui defensam parteix de dos eixos fonamentals, de dues preocupacions, d'una banda, l'atur i l'ocupació, i de l'altra, la defensa del dret constitucional a la negociació col·lectiva com a garantia de l'equilibri de forces en la defensa dels drets dels treballadors i de les treballadores. En aquests dies hem pogut constatar la preocupació social envers la reforma laboral i les perspectives inicials no són gens bones. L'atur registrat el mes de febrer d'enguany ha augmentat gairebé un 10% amb relació al mes de febrer de l'any passat, 8.690 persones aturades més que fa un any, 8.690. I allò que és més preocupant, una caiguda d'un 4% en l'afiliació a la Seguretat Social, molt per sobre del 2,4 estatal. Tot això significa que en un any s'han destruït a les Illes Balears 14.769 llocs de feina, tots ells pràcticament en el darrer semestre, és a dir, des que governa a les Illes el Partit Popular.

Si a això hi afegim que l'entrada en vigor d'aquesta reforma tampoc no crearà ocupació i que molt probablement serà un factor de destrucció resulta imprescindible exigir al Govern que faci alguna cosa perquè és una responsabilitat del Govern que adopti mesures i que posi en marxa actuacions necessàries per garantir que, malgrat la reforma del mercat laboral, es creïn llocs de feina i s'eviti la conflictivitat social a les Illes Balears.

L'atur és la principal preocupació de la ciutadania i en el mes de febrer de 2012 la xifra de persones aturades a les Illes Balears continua estant per sobre dels 98.000, són concretament 98.352 persones, una xifra que ens ha de fer reflexionar i que ens ha d'obligar a exigir al Govern de les Illes Balears a no endarrerir per més temps la posada en marxa de polítiques actives d'ocupació, que ara mateix no es duen a terme. És per això que el primer punt de la nostra moció és per instar el Govern a concertar un pla de xoc amb les forces polítiques, econòmiques i socials de les Illes Balears per lluitar contra l'atur, per estimular la contractació i perquè es redueixin el nombre de persones sense feina.

En aquests dies hem celebrat l'aniversari del nostre Estatut d'Autonomia, se'ns ha recordat a tots algunes parts del seu articulat i convé recordar-ne més perquè la reforma feta l'any 2007, mentre governava a les Illes el Partit Popular i a l'Estat el Partit Socialista, es varen incloure en el nostre estatut un seguit d'articles referits a principis i a drets que cal tenir presents en aquesta cambra. L'article 12.3 recull com a principi rector de la política econòmica i social l'obligació de promoure el desenvolupament sostenible encaminat a la plena ocupació. I l'article 27, referit a drets relatius a l'ocupació i al treball, incorpora dues noves previsions, totalment relacionades amb el contingut de la nostra moció, el primer, és l'obligació d'impulsar la formació permanent, l'accés gratuït dels serveis públics d'ocupació i l'ocupació estable i de qualitat. Això ho diu l'article 27.1. I, la segona, és la proclamació del valor de la concertació i del diàleg social com a instrument indispensable de cohesió social i del paper institucional que, en aquest resultat, tenen els interlocutors socials més representatius els quals exercint la seva funció contribueixen a la satisfacció dels interessos generals. Això ho diu l'article 27.2.

Aquest reconeixement estatutari als interlocutors socials s'ha de fer palès ara més que mai perquè els valors de la concertació i del diàleg social ara estan en perill atès que la reforma del mercat laboral suposa un endarreriment en el dret constitucional a la negociació col·lectiva i una ruptura de les regles del joc i de l'equilibri establert fins ara entre els representants de les organitzacions empresarials i els representants dels treballadors, ruptura que deixa en situació de feblesa els treballadors i les treballadores pel fet que la reforma laboral empara la negociació directa de l'empresari amb el treballador individual, el qual necessàriament es trobarà en posició d'inferioritat front l'empresari i es veurà empès a l'acceptació de condicions cada cop més empobridores a canvi de continuar fent feina.

Per a nosaltres cal un gest d'aquest parlament, un gest que serveixi com a reconeixement de la importància de les organitzacions sindicals com a agents socials que representen als treballadors i a les treballadores i que tenen encomanada la defensa dels interessos econòmics i socials per mandat constitucional. En aquest sentit considerem necessari que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears a reprendre el camí del diàleg, la concertació i el consens establint mecanismes d'interacció del Govern amb tots els agents socials, les organitzacions patronals, sí, però també les organitzacions sindicals, i en general amb els representats de tots els sectors polítics, econòmics i socials i a reprendre el Pacte per a la competitivitat com a eina de concertació per assegurar la cohesió, la pau social i evitar la conflictivitat.

Apel·lam, per tant, al Govern perquè exerciti les competències que té atribuïdes en matèria laboral. Sabem que en matèria legislativa només ens correspon l'execució de la legislació laboral, en som conscients, i és per això que les propostes socialistes amb relació al contingut de la reforma les farem a través del Grup Socialista en el Congrés dels Diputats durant la tramitació parlamentària de la llei de reforma del mercat laboral. Però hi ha almanco dues qüestions, dues propostes o iniciatives en la nostra moció sobre les quals esperem el suport de tots els grups de la cambra, inclòs el del Grup Popular, perquè afecten més directament els treballadors de les Illes Balears, concretament, demanam que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes Balears a dur a terme les actuacions necessàries per assegurar que durant la tramitació parlamentària de la futura llei s'introdueixin millores específiques relatives a la regulació de la modalitat de contractació fixa discontinua, que no estan incloses, i a la regulació de la contractació per a la formació, en aquest darrer punt per assegurar que s'incentiva la finalització de l'ensenyament secundari obligatori.

Quant a la necessitat de desenvolupar polítiques actives d'ocupació, que són competència del Govern, també feim propostes en positiu. D'acord amb l'atribució de competències fetes a les diferents conselleries correspon a la Conselleria d'Educació la promoció de l'ocupació a través del SOIB, el qual ha de planificar, gestionar i coordinar, amb l'efectiva participació dels agents econòmics i socials més representatius, les actuacions relatives a les polítiques d'ocupació i de formació. Amb l'efectiva participació dels agents econòmics i socials. És per això que demanam també a la nostra moció que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears a elaborar i posar en pràctica un pla específic per a

persones aturades que hagin exhaurit les prestacions, atès que són les grans oblidades de la reforma laboral aprovada pel Govern central, i que ho faci amb l'efectiva participació dels agents econòmics i socials, i així mateix demanam que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern a elaborar i a posar en pràctica un pla específic per a l'ocupació de persones joves en els termes prevists en el programa electoral del Partit Popular, per la qual cosa esperem comptar amb el suport d'aquest grup i de tota la cambra.

També demanam que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern a complir un altre punt del programa del Partit Popular com és el d'oferir als ciutadans un servei públic d'ocupació eficaç. Tot això malgrat el paper predominant que dóna a les empreses de treball temporal la reforma del mercat laboral.

Finalment, i atès que correspon a la Vicepresidència Econòmica, entre d'altres, el foment de la negociació col·lectiva i el control de la legalitat dels convenis col·lectius i atesa, també, la importància que per a les Illes Balears té el conveni del sector hotel·ler, que arriba a terme el 2012, pretenem que s'insti el Govern de les Illes Balears a incentivar que la negociació d'aquest conveni es dugui a terme en condicions d'equilibri entre les organitzacions patronals i les organitzacions sindicals. No vull acabar sense recordar que la ciutadania espera solucions, espera propostes i nosaltres, tots els que som aquí avui, hem de fer propostes. Per tant, deman el suport d'aquesta cambra per a propostes que puguin millorar la situació de les famílies a les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Hi ha una esmena, la 2460/12, del Grup Parlamentari Popular. Per defensar-la té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Com va passar ja a la interpel·lació el Grup Socialista fa una crítica sobre la recent reforma laboral anunciada pel Sr. Rajoy, critiquen el que ha fet el Govern espanyol en sis mesos i que no va ser capaç de fer el Sr. Zapatero en vuit anys. Front a la improvisació, a les reformes superficials i a la por d'un govern dèbil trobam ara un govern valent, fort i decidit que presenta una reforma coherent i completa, que coneix els problemes del nostre mercat i els dóna una solució. Una reforma que posa l'accent en els col·lectius més vulnerables, dones majors de 45 anys i joves, en la formació contínua del treballador, en la modernització de la negociació col·lectiva, una reforma feta des del profund coneixement i que diu les coses pel seu nom.

Aquest govern ja no anunciarà més *brotos verdes* on no hi ha, aquest govern ha diagnosticat la malaltia i ara, de manera ordenada i coherent, es disposa a posar-hi remei. No ens girarem cap a una altra banda, som aquí per prendre decisions, i què presenta el principal partit de l'oposició? El partit responsable d'una herència de més de 5 milions d'aturats, que ens han deixat a la cua d'Europa amb un índex d'atur juvenil que supera el 45%, què esperaven d'aquest govern, què no feres? Vostès varen presentar tres modificacions els darrers quatre anys i no varen aconseguir res. Evidentment, si una cosa estava clara és que no podíem continuar pel mateix camí. I no devem anar tan equivocats perquè l'OCDE, la Comissió Europea, la majoria dels països de la Unió Europea i fins i tot el president dels Estats Units s'han posicionat a favor d'aquestes reformes.

Vostès repeteixen massa tòpics, que ja sabem tots on condueixen, l'estigmatització de la classe empresarial. S'obliden, potser, que els empresaris no decideixen ser-ho per tal d'acomiadar treballadors. Els empresaris arrisquen el seu temps i el seu patrimoni amb un objectiu, generar riquesa, per a ells mateixos, és clar, però també per al seu entorn. Si poden contractar vint treballadors en lloc de deu vol dir que l'empresa va bé, i això és bo per a l'empresa, per a l'empresari, per als treballadors i per a l'entorn. És un argument d'escola de primària, obvi, però pareix que a alguns se'ls ha oblidat. És necessari flexibilitzar el mercat de treball perquè els empresaris no tinguin por de contractar. Els interessos de treballadors i d'empresaris han d'anar alineats.

La reforma de l'acomiadament, li duen vostès, fins i tot han creat una pàgina web *reformapeligrosa.es*. Mirin, senyors del PSOE, saben vostès què és el perillós? El perillós és tenir una normativa tan rígida que deixa l'acomiadament com a únic recurs. Saben quantes empreses els darrers anys han fet ERO perquè era l'única porta de sortida davant un moment d'especial dificultat? Saben quants de llocs de feina s'han destruït els darrers anys a Espanya? 2.700.000 llocs de feina destruïts i 5.300 persones aturades. Aquesta reforma laboral el que fa precisament és deixar l'acomiadament com a darrera sortida, permet a treballadors i a empresaris prendre mesures àgils i evitar l'acomiadament innecessari i indiscriminat. Aquesta és la reforma laboral dirigida a frenar la destrucció d'ocupació a curt termini, abaratint el cost de la contractació i incentivant la contractació de les persones més febles.

La negociació col·lectiva. Aquesta reforma laboral és la modernització de la negociació col·lectiva que datava dels anys vuitanta amb unes circumstàncies econòmiques i polítiques totalment diferents, una negociació que aplicava el principi de la mateixa talla per a totes les empreses, independentment de les seves condicions particulars i productivitat dels treballadors, i això creava situacions del tot injustes. Vostès, senyors de l'oposició, viuen ancorats en el passat. Espanya necessitava una normativa que ens posàs en el mateix nivell dels països europeus, una negociació col·lectiva moderna per dotar-la de major flexibilitat, impulsar-la a nivell d'empresa, dialogada en el temps amb la confiança en els agents socials.

De fet, el juny de 2011 un decret llei deia *la negociación colectiva más cercana a la empresa y una mejor capacidad de adaptación a las condiciones cambiantes de la economía y del empleo es lo que necesita este país*. I això no ho deia ningú del Partit Popular, això ho deia el Partit Socialista el juny de 2011, el que passa és que fins i tot per reformar varen arribar tard. És una reforma que no tan sols defensa i protegeix els drets dels treballadors sinó que els amplia amb la formació i amb la conciliació de la vida professional. Per què no pensaven vostès en els drets dels treballadors quan Espanya durant el seu mandat va ser l'època del lliure acomiadament, dels ERE massius? On eren llavors?

No donin lliçons de diàleg socials, el Sr. Rajoy abans de ser investit president d'Espanya va rebre ja en audiència els principals agents socials d'aquest país. Critiquen que és una reforma que no crea ocupació, els diré què no crea ocupació, no crea ocupació esperar asseguts que el temporal passi, no crea ocupació el missatge del Sr. Rubalcaba que ens encomana a tots sortir al carrer a intentar mobilitzar el que no varen poder mobilitzar ni el 20 de novembre a Espanya ni el 22 de maig a Balears, perquè vostès sortiran al carrer i tenen tot el dret, faltaria més, però, quan la gent va sortir massivament al carrer va ser a les darreres eleccions, i tota aquesta gent votava un govern reformista, un govern que fes un canvi de 180 graus en la política laboral i nosaltres tenim la responsabilitat de fer-ho. Saben quant d'aturats s'haguessin evitat si les reformes s'haguessin aplicat quan era l'hora? El Partit Popular no vol tenir sobre la seva consciència poder evitar que es continuïn destruint llocs de feina.

Evidentment, una reforma laboral, com qualsevol norma, per si mateixa no crea feina, però és una condició *sine qua non* per a la seva creació. Aquesta reforma laboral no és el punt i final de res, és el principi, un principi sòlid que posa fonaments perquè cada cop que hi hagi una crisi a Espanya la taxa d'atur no superi el 20%. I ara falta la generació de creixement econòmic, que les empreses recuperin la confiança en un sistema que era obsolet i tornin a generar ocupació perquè els llocs de feina, senyors de l'oposició, no els crea ni una llei ni l'administració pública, els poders públics han de garantir-ne les condicions òptimes.

Una vegada més quan parlen vostès de la reforma laboral tan perillosa es deixen la part que menys els agrada, o la que més, però que no ho poden reconèixer. Aquesta és la reforma laboral que posa en marxa mecanismes contra l'absentisme laboral injustificat, és la reforma laboral que lluita contra l'economia submergida i el tracte discriminatori, que limita la indemnització de l'acomiadament dels directius d'empreses públiques i dels directius d'entitats financeres. Això també és el que vostès diuen *reformapeligrosa.es*.

Ara, molt ràpidament, passaré a la defensa de les esmenes que hem presentat al seu text, per tal de poder consensuar una sèrie de principis bàsics que creim que seria positiu que ens posàssem d'acord per tal de fer front de manera conjunta al principal problema de la societat.

Ens parlen d'un pla de xoc, aquest govern farà totes les reformes i prendrà totes les decisions necessàries per lluitar contra l'atur, però no creim que la solució sigui un pla de xoc. Un pla de xoc, com saben tots els economistes, s'aplica quan hi ha problemes conjunturals i al que ens afrontam ara és un problema estructural que requereix reformes més profundes, com la reforma laboral que hem vist. A més, el pla de xoc que vostès varen posar en marxa no va aconseguir rebaixar xifres d'atur que anaven, per exemple, del 31,87% el 2008 o 51,45 el 2009. Per tant, aquest tampoc no pareix ser el camí.

Estam contents que se sumin a la voluntat del Govern de cercar solucions per als fixos discontinus, però entendran que no fa falta instar-los quan el vicepresident ja va anunciar que era un tema que es tractava en el ministeri a proposta, per primera vegada, d'un govern de les Illes Balears. La modalitat de contractació per a la formació és un dels temes principals de la reforma laboral facilitant, per exemple, la mobilitat dels treballadors que podran seguir gaudint d'un contracte de formació en cas que s'ho repensin i vulguin canviar de feina, incentivant així la seva contractació encara que no tinguin experiència. A més, també, millora el seu sou, amb un 75% del sou el primer any, però, un 85% el segon i el tercer.

Les persones sense prestacions són també la preocupació d'aquest govern i hi destinarem fons. No creim però amb la subvenció directa, no és la nostra forma de fer política, ja ho saben, però sí que n'incentivarem la contractació. Es presentarà un pla específic per a l'ocupació jove, dins el Pla anual d'ocupació. Aquesta reforma laboral reflecteix la importància de fer front a l'atur juvenil, estam contents que ara sí se'n recordin dels joves.

El tema de les beques de mobilitat és també una prioritat, però que s'hauria de subvencionar amb fons propis, així que es farà de seguida que hi hagi disponibilitat pressupostària per a aquest fi. De moment aquest govern, tot i les dificultats, ha recuperat ja les beques de mobilitat entre les illes, per tal de facilitar el desplaçament dels estudiants de les illes menors que en els darrers temps havien desaparegut.

Un dels problemes del sistema d'inserció és que l'INEM col·loca només un 3% dels desocupats. Així que el que vol fer aquesta reforma laboral és dotar els serveis públics d'ocupació del *know how* i de l'eficiència que tenen les empreses privades, sense menysprear de cap manera els serveis públics, ni la seva gratuïtat, però fent-los més eficaços i més eficients.

El pacte per la competitivitat es reprèn com a eina de concertació, seguint els mecanismes d'interacció que ha iniciat la línia del Fòrum Balears Competitiva.

Al punt vuit el votarem a favor, tal i com vostès proposaven, tot i que el Govern confia en la capacitat de diàleg entre empresa i treballadors i respecta la seva autonomia en les negociacions, vetllarà perquè es produeixi en les millors condicions.

Hem afegit també un punt novè. Un punt novè perquè creim que és important que davant d'un problema tan greu com l'atur, els partits polítics, les forces públiques facem un exercici de responsabilitat per treballar des de les institucions i no cercar el màrqueting fàcil, no cercar la crispació, el partidisme o els missatges alarmistes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Aguiló, realment calen propostes i calen consensos en molts de temes, però especialment avui en dia en temes d'ocupació. Supòs que el Partit Popular deu estar molt content d'aquesta lleugera millora que hi va haver de les xifres de l'atur de gener a febrer, però realment és tan minúscula i les xifres globals d'aturats continuen sent tan preocupants que realment calen propostes. Jo no sé si els poden fer rialles, però 98.352 persones apuntades al SOIB és preocupant des del nostre punt de vista i realment des del punt de vista de molts sectors socials.

I, efectivament, la reforma laboral que ha aprovat el Sr. Rajoy no ajudarà gens a abaixar la preocupació, al contrari, la incrementarà i molt. I així ho estan demostrant les contestacions en molts de sectors. Bàsicament perquè no és una reforma, és un canvi ideològic de com s'han de dur els temes laborals. Està rompent els equilibris dins les relacions laborals que fins ara anaven molt equilibrades. Algunes reformes tampoc no ens han agradat, però el canvi d'ara és del més preocupants de tots.

No es té en compte a més una de les modalitats de treball que afecta més les illes, que són els fixos discontinus. Per tant, compartim la preocupació i compartim la constatació que la reforma del mercat laboral suposa un endarreriment en el dret de la negociació col·lectiva i una ruptura d'aquest equilibri que li deia, entre representants de les associacions empresarials i els representants dels treballadors. Aquí és allà on es nota més el canvi ideològic dins aquesta reforma.

El Govern del Partit Popular del Sr. Rajoy ha optat per aquesta reforma, sense el consens social i les reformes laborals sense consens sempre han propiciat l'increment de la temporalitat i la destrucció d'ocupació i aquesta pareix que va pel mateix camí. Per això ha optat el Sr. Rajoy, i el Govern del Partit Popular de les Illes Balears, el Govern del Sr. Bauzá, com bé deia vostè, ha optat per no fer res. Hem sentit que deien abans que esperar asseguts que el temporal passi, se'ns acusava d'esperar asseguts esperant que el temporal passàs. Però és que aquí no fan res més que seure i esperar que el temporal passi. I el Govern d'aquestes illes també té unes competències, no pot esperar que les facin els altres. No és així. Esperar que tinguem els seus fruits la planificació a llarg termini, sense fer res per resoldre els problemes actuals, que és allò que pareix ser que ens explica sempre el vicepresident, excepte passar les tisores grosses a l'hora de retallar despeses, drets i serveis dels ciutadans, és no fer res per resoldre els problemes d'avui, al

contrari, crear-ne més. I crec que és ben hora que facin qualque cosa.

La passada setmana o l'altra deia el vicepresident en aquesta mateixa cambra, que el que s'ha de fer en aquests moments és pagar els deutes i reconèixer que l'economia internacional ha canviat i que les empreses, els treballadors i l'administració també han de canviar. Això és el que deia, primer de tot pagar els deutes, però es neguen a presentar un calendari de pagament, es neguen a pagar en 20 dies, tal com havien promès el president del Govern. El mateix president va prometre un calendari de pagaments, el mateix president va dir que pagarien en 20 dies i...? És el primer que han de pagar, i...? Per tant, allò que ells decideixen que han de fer, ni això fan.

I pel que fa als canvis, també ens deia el vicepresident -em sap greu que no hi sigui, és ver que avui tenia una altra cosa- però ell ho va dir i així està escrit en el *Diari de Sessions*, pel que fa als canvis ens exposava que s'havien de traduir en reformes. I efectivament, la primera era la reforma laboral, que ja l'ha feta el Sr. Rajoy, que no servirà per crear ocupació, al contrari -això no ho deia ell, això ho deim nosaltres i molta més gent-, incrementarà l'atur, però s'ha feta. La reforma ja l'ha feta l'Estat. Però el Govern de les Illes Balears encara no ha presentat cap mesura concreta ni pareix que tengui cap interès de cercar-la.

Tenim la impressió que tenim un govern que renuncia a governar, això sí, vol comandar perquè de tant en tant o un pic cada mes fa un decret llei, però que renuncia a governar, perquè governar en democràcia és establir ponts amb tots els sectors afectats abans de decidir i que en alguns aspectes com és el de la creació d'ocupació, fins i tot pareix ser que el Govern renuncia a decidir. Podem estar més o menys d'acord que és necessari plantejar polítiques a llarg termini, però el que no compartim de cap manera, és que paral·lelament no hi hagi d'haver un seguit d'actuacions puntuals que facin més lleugera la situació actual, perquè es podria donar el cas que en tenir la normativa, aquesta a llarg termini, que en haver fet tots els canvis que troba el PP que s'han de fer, perquè tothom pugui ser més competitiu i pugui afrontar el panorama de competència internacional, es podria donar el cas que quan això ja estigui fet, ja no hi quedi pràcticament ningú per competir i les xifres de l'atur estiguin a uns nivells insostenibles per a la societat.

És per tot això que avui donarem suport a la moció que presenta el Grup Socialista. Creim que és imprescindible consensuar, concertar un pla de xoc amb totes les forces socials de les Illes Balears. Se'ns diu que de la crisi n'hem de sortir tots i entre tots, en democràcia, significa asseure, parlar, escoltar i arribar a acords. En democràcia no basta dir que les portes estan obertes, que tothom que vulgui opinar ho pot fer. Les portes obertes hi han d'estar sobretot per acollir debats sobre opinions diverses i per treure conclusions en forma d'acords de millora que beneficiïn el conjunt de la societat i no només el Govern del Partit Popular.

És imprescindible també que tant la modalitat de contractació fixa discontinua, tan arrelada a les illes, com la de contractació per a formació, millorin durant la tramitació parlamentària de la Llei de la reforma laboral en el Parlament estatal. El Govern de l'Estat ha de ser sensible amb la realitat de les Illes i el Govern d'aquestes illes s'ha d'encarregar que ho sigui. Però també ha d'exercir les seves competències i ha de posar en marxa les mesures necessàries per donar resposta als col·lectius més vulnerables dins el mercat de treball. I evidentment un pla específic per a persones aturades que han exhaurit les prestacions que tenien i un pla específic per als joves, incidint bàsicament en la formació, són una bona manera que el Govern de les Illes Balears faci la seva feina i resolgui problemes actuals que necessiten resposta ja.

És evident que totes les mesures que proposa la moció i en general la major part de l'acció del Govern, s'han de fer des de diàleg, la concertació i el consens, per assegurar la cohesió social, per evitar la conflictivitat, per garantir la participació democràtica que requereixen les afirmacions que de la crisi n'hem de sortir entre tots, requereix precisament això: diàleg, consens i ganes certes d'arribar a acords. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Té la paraula el grup proponent per fixar la posició i assenyalar les esmenes que s'accepten.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc donar les gràcies al Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca pel suport a la nostra moció. Quant al Grup Popular, és evident que tenim punts de vista diferents, de fet tenim una ideologia diferent i aquesta es posa de manifest justament en la seva reforma laboral. No cal parlar-ne més, per a nosaltres és la reforma de la desigualtat, una reforma que aprofita aquesta situació de crisi per minvar els drets dels treballadors. I no som nosaltres que deim que augmentarà l'atur, ho ha dit el Sr. De Guindos, el ministre d'Economia, va anunciar que durant el 2012 es perdran 630.000 llocs de feina, 630.000!

En qualsevol cas i ja referint-nos a les esmenes presentades pel Partit Popular, els he de dir que les hem analitzat amb cura i interès, perquè som conscients de la necessitat d'arribar a consensos en aquesta matèria, atesa la importància que té per a la ciutadania. Ara bé, després d'escoltar la intervenció del president en resposta a la nostra portaveu i escoltant també la intervenció de la Sra. Prohens, li he de dir que el primer dels seus punts no l'acceptam. I no l'acceptam perquè la redacció alternativa que ens proposa, "continuar dialogant amb les diferents forces polítiques i socials, per tal de posar en marxa totes les mesures es considerin necessàries...", significa no dir res, no aportar res. Primer perquè de moment no hi ha hagut diàleg, si més no amb les forces polítiques de l'arc parlamentari, no s'ha dialogat amb nosaltres, tampoc no sembla que s'hagi dialogat amb el PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, i no ho han fet tampoc amb les organitzacions sindicals més representatives, que s'han queixat precisament d'aquest fet. I segon, perquè per allò que ha de servir el diàleg és per concertar un pla de xoc, i si no li volen dir pla de xoc, un pla específic, un full de ruta o mesures concretes, però concertar, i la paraula

concert o acord amb les forces polítiques i socials ni tan sols s'esmenta a la seva esmena. I això ens dona la mesura d'allò que significa el diàleg per al Partit Popular. Dialogar per després fer allò que trobin, ni tan sols per concertar o acordar. I en aquest sentit no podem acceptar aquesta redacció, no podem acceptar la proposta d'esmena que ens fan.

Quant al segon punt, li he de dir que allò que pretenem amb la nostra moció, és que la reforma laboral reculli la figura de la contractació dels treballadors fixos discontinus i la millori, perquè això és allò que actualment preocupa als treballadors i treballadores dels sectors vinculats a la temporalitat turística, perquè el que preocupa és que s'utilitzin altres figures contractuals que incorpora la reforma laboral, com ara la contractació indefinida, amb un any de prova, que significa que als quatre o cinc mesos de contractació, aquesta pot finalitzar sense cap indemnització i l'any següent una altra, i una altra, en lloc de la contractació fixa discontinua. I és per això que la redacció que vostès proposen no ens sembla prou suficient, prou contundent i per això no la puc acceptar.

Quant a la tercera, tampoc no em sembla acceptable, perquè és importantíssim que a les nostres illes es modifiqui la regulació de la contractació de la formació, en el sentit d'incentivar la finalització de l'ensenyament secundari obligatori per part dels nostres joves, atès que la reforma laboral més aviat la desincentiva. I això ho han passat completament per alt a la seva proposta alternativa i per això ens resulta inacceptable, en atenció justament a la taxa d'abandonament escolar que es pateix en aquestes illes.

Quant al quart punt, no entenem per què no accepten la nostra redacció i en proposen una altra mancada de concreció. Per què accepten que s'elabori un pla específic per a l'ocupació de les persones joves i no l'accepten per a persones aturades que hagin exhaurit les prestacions, que són justament les grans oblidades de la reforma laboral? Per què no un pla i només totes les mesures que creguin oportunes? I per què únicament per tal d'incentivar la contractació indefinida per a les persones aturades que hagin exhaurit les prestacions i no cap altre tipus de mesures? Acceptin la nostra redacció, Sra. Prohens, no hi ha tanta diferència entre la seva proposta i la nostra perquè no la puguin acceptar. Vostès demanen que el Govern presenti totes les mesures que consideri oportunes en relació amb la contractació indefinida. Nosaltres li demanam que accepti la nostra redacció i que el Govern presenti un pla que incorpori aquestes mesures i altres que puguin contribuir a pal·liar la situació en què es troben les persones aturades que no tenen cap prestació per a la subsistència.

Li acceptam, però, les esmenes en els punts 5, 6, 7 i 8. Ens agrada més la nostra redacció, però acceptam la seva perquè significa que estam d'acord que es posi en pràctica un pla específic per a l'ocupació de les persones joves. Ens sap greu haver d'afegir això de la disponibilitat pressupostària, com si no fos possible que el Govern disposi de recursos propis per lluitar contra l'atur, no en cerqui i en disposi, però confiam que n'hi hagi, sabem que Europa està treballant en aquest sentit i arribaran recursos finalistes.

En la mateixa línia, confiam en el compromís d'oferir un servei públic d'ocupació eficaç i molt especialment coincidim en la necessitat de reprendre el pacte per la competitivitat com a eina de concertació per assegurar la cohesió, la pau social i evitar la conflictivitat. Per això li acceptam les esmenes dels punts 5, 6 i 7.

El punt 8 és idèntic. Per tant, com és natural també l'acceptam.

Quant al punt 9 no l'acceptam. Una moció és un dels instruments que el Reglament del Parlament posa a l'abast dels diputats com a eina de control del Govern, com a conseqüència d'una interpel·lació al Govern. Allò que diu el Reglament és "tota interpel·lació pot donar lloc a una moció en què la cambra manifesta la seva posició...", la seva posició envers la interpel·lació feta al Govern. I en aquest punt 9 mesclam ous amb caragols. A banda d'això, entenem que l'esperit de concertació està perfectament recollit en el punt 7 de la moció, per això no acceptam la proposta d'incloure un nou punt a la moció. Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per tant, passam a la votació. Del debat es dedueix que la 8 està inclosa dins la 5, 6, 7 i 8 del Grup Popular. I que aquestes es poden aprovar per assentiment? 5, 6, 7 i 8.

S'aproven per assentiment.

Per tant, passam a la votació de la resta de punts de la moció del Grup Socialista. Passam a votar. I votam.

Vots a favor 24, vots en contra 33.

Per tant, queden rebutjats.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 5905/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a democratitzar la Corona.

I passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei i en primer lloc debatrem la RGE núm. 5905/11 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a democratització de la Corona.

Té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tots i a totes. La nostra coalició, tot i que considera que el model republicà és el model més democràtic i que en el segle XXI s'ha d'avançar cap a estats republicans, perquè consideram que tots els representants públics han de ser elegits pels ciutadans i les ciutadanes i han d'estar sotmesos periòdicament a la voluntat dels ciutadans a través de les eleccions, ocupin el càrrec que ocupin, no volem plantejar avui, pensam que aquest no és l'espai, un debat entre monarquia i república. Però sí creim, i ho creim convençuts que aquesta PNL recull tot un seguit de voluntats, de sentiments, d'una demanda cada vegada més sentida de les necessitats de transparència de tots els estaments polítics en democràcia, i la monarquia és un estament polític, és un estament administratiu i no pot estar al marge d'aquesta transparència.

Pensam que hi ha una maduresa democràtica des de... que tenim tots, des de l'any 78, des de l'any de la Constitució, que podem tenir aquest debat d'una forma molt més racional, més política, allunyada de personalismes, allunyada de moments temporals, pensant en futur perquè cada vegada tenim més informació i per tant, podem comparar-nos amb altres monarquies parlamentàries que tenen un nivell de transparència superior, molt superior, a l'espanyola i perquè també hi ha hagut esdeveniments en la imputació d'un membre de la Casa Reial, en aquest cas el Sr. Urdangarín, per un presumpte... càrrec de corrupció de tràfic d'influències i altres que ha fet que la ciutadania es plantejés temes que tal vegada fa dos anys no es plantejaven.

Crec que el cas Urdangarín, entre altres coses, el que ha fet ha estat humanitzar la corona, vull dir, s'ha llevat de cop i volta el que podia ser aquest *glamour*, aquesta imatge quasi màgica que tenia la Corona i els ha fet persones normals, persones humanes, amb virtuts, amb defectes, amb flaquezes, problemes de memòria com el Sr. Urdangarín que davant un jutge no se'n recordava de què feia, problemes d'ingenuïtat, no era conscient del que passava a la seva empresa, etc.

Tant és el cas d'aquesta necessitat de transparència que té la Casa Reial i de processos... i d'altres estaments democràtics que la mateixa Corona a finals de desembre del 2011 per iniciativa pròpia treu uns comptes, els que ella vol treure, però uns comptes per primera vegada a la història democràtica del que ha gastat.

Pensam que no podem estar a la concessió que la Casa Reial vulgui fer o no vulgui fer aquesta informació com si això fos una targeta de Nadal que s'envia o no s'envia a finals de desembre, sinó que han de ser els parlaments democràtics, els governs democràtics els que manifestin quines són les condicions en les quals ha de fer aquesta transferència la Casa Reial.

Per això, presentam aquesta proposició no de llei. Veuran que a allò que instam és que el Govern realitzi les modificacions normatives escaients. Segurament, necessitaran canvis constitucionals i segurament necessitarà una llei de la Corona, una llei de la Corona que no només la demana aquest grup parlamentari, sinó que hi ha molts de catedràtics de signe conservador i de signe progressista que demanen aquesta llei de

la Corona, que ja reclamen aquesta llei de la Corona perquè ha és necessària.

Aquesta proposició no de llei té tota una sèrie de punts. Un, que és que totes les activitats econòmiques de la Casa Reial i el seu patrimoni han de ser revisades i auditades. L'article 65 estableix que es donarà una quantia anual a la Casa Reial i que el cap de la Corona la distribuirà lliurement, però no diu en cap moment la Constitució que no ha d'estar sotmesa a control, aquesta quantia anual.

Pensam que igual que les monarquies de Noruega, d'Holanda, la danesa, la sueca i l'anglesa que fan públics les seves despeses i els seus ingressos, la Corona espanyola hauria d'estar en la mateixa situació. Hauria de ser el Tribunal de Comptes el que fes la revisió de com gasta els quasi 8 o 9 milions que en aquests moments se li dona via pressuposts i que aquest informe es faci públic.

És curiós que jo com a ciutadana europea per posar-me, per anomenar-me a mi i no a una altra persona, però qualsevol ciutadà europeu pugui conèixer en detall la despesa que per exemple té la corona anglesa, fins al detall de dir que s'ha gastat 14 matalassos l'any 2010, 25 edredons, el que costa la perruqueria, 700.000 cridades i com a ciutadana de l'Estat espanyol no conegui quines són les despeses que té la Corona, que és la que ens representa com a màxima figura de l'Estat o que la monarquia danesa o sueca, que publica anualment, des de ja fa anys, els seus comptes a internet.

Per tant, pensam que això és fonamental, la publicació que va fer el desembre del 2011 era una cosa genèrica, voluntat, però efectivament pensam que no estam satisfets i que a més ha d'estar regulada democràticament mitjançant el Parlament.

El punt 2 és sobre les donacions i regals realitzats a un membre de la família o Casa Reial, s'ha d'entendre que s'han realitzat a l'Estat espanyol perquè es considera que representen l'Estat espanyol. Si és un bé que és tangible i que per tant, és d'ús, idè tot i que estigui registrat consideram que ha d'estar registrat com a regal, que ells el poden utilitzar i que en qualsevol cas si l'utilitzen s'ha d'assumir el cost del seu manteniment.

Un règim d'incompatibilitats, pensam que això és fonamental. En aquest moment, a l'Estat espanyol no hi ha un règim d'incompatibilitat en temes de la Casa Reial, poden treballar a qualsevol empresa privada, poden fer qualsevol tipus de negoci. Qualsevol funcionari base fins al president de l'Estat estan regulat per incompatibilitats, per què la Casa Reial no hi pot estar? Sembla que tenim un tema tabú.

Ara per exemple el Príncep d'Astúries, per no dir els cunyats de... els gendres del Rei, però el Príncep d'Astúries amb la legislació actual podria fer negocis, el mateix Rei podria fer negocis. Hem de tenir un règim d'incompatibilitats que digui què és compatible i què no és compatible. De fet, hi ha molts de membres de la Casa Reial que fan feina a la banca, a empreses, etc.

Un exemple, és el Sr. Marichalar, mentre era... l'interès que tenen les empreses que els membres de la Casa Reial estiguin presents, mentre el Sr. Marichalar era gendre del Rei estava a un munt de consells d'administració, quan es va divorciar de la infanta i ho va deixar de ser, ja no va ser interessant, es veu que ja... vull dir, que no l'ocupaven pels seus coneixements, sinó pel que representava.

Per tant, sí que hi ha d'haver un règim d'incompatibilitats. Pensam que efectivament aquest règim d'incompatibilitat ha de tenir unes limitacions que apuntam en aquesta proposició no de llei, que no es podrà ubicar part del seu patrimoni en jurisdiccions considerades fiscalment opaques pel Govern o altres organismes internacionals, no podran invertir en països no democràtics, etc.

En això també ens passa el mateix que en la resta de cases reials d'Europa. Nosaltres podem conèixer la fortuna personal dels membres de la Casa Reial holandesa, que està valorada en més de 4.000 milions, podem saber el patrimoni de la Casa Reial anglesa que està valorada en més de 3.000 milions, però no podem saber el de la Casa Reial espanyola, no ho podem saber. Es pot intuir, però oficialment no es pot saber.

També pensam que tots els membres civils i militars que fan feina a la Casa Reial, que tenen la categoria..., que no són funcionaris, que si no estan seleccionats... han d'estar també sotmesos a aquest règim d'incompatibilitats i han de poder comparèixer d'una manera absolutament normalitzada.

Hem de conèixer també, que de vegades en l'Estat espanyol no es coneix i a altres monarquies parlamentàries sí es coneix, qui és que fa els discursos del Rei, perquè segons la Constitució no és responsable dels seus discursos, per tant, hem de saber qui fa els discursos, qui és el responsable dels discursos del Rei, si és un ministre, si és un altres tipus de funcionari, qui sigui, i qui és el responsable de les seves declaracions oficials, perquè a vegades se sap, però no estan obligats a dir-ho, és aquí una qüestió de normalitzar el que és adequat.

Una de les coses que ja és de l'edat mitjana és la preferència de l'home sobre la dona, la línia successòria. Això és un canvi que es necessita, a nosaltres ja li dic com a republicans ens és bastant igual, però quasi, quasi és vergonyós que una constitució democràtica en el segle XXI per un tema en concret, encara que sigui la monarquia, tengui la preferència de l'home a la dona en la línia successòria.

Un dels temes que també ens sembla fonamental, que de fet quasi no ens va permetre firmar aquest conveni de la Cort Penal Internacional és que el cap de l'Estat, que en el nostre estat espanyol és el Rei, amb la Constitució actual sigui immune a la llei penal. Això pensam que s'ha de canviar, perquè vostès recordaran que quan es va fer aquest conveni de la Cort Penal Internacional pràcticament l'Estat espanyol no el va poder firmar perquè el Rei estava... no se'l podia jutjar penalment tot i que pogués produir-se un delictes que fos... que produís un delictes que fos objecte de la Llei penal.

Això, a França, essent també república, però que també el tenien protegit, varen canviar la constitució per poder firmar amb tota la força aquest conveni a la Cort Penal Internacional. Nosaltres en aquell moment aquest tema el vàrem haver de retirar quasi d'una forma quasi (...).

Finalment, la inhabilitació del monarca per part de les Corts. Tenim una proposta d'inhabilitació que pot ser quasi, quasi de caràcter definitiu, però pensam que també hi ha d'haver una regulació quant a una inhabilitació temporal i també contra la pròpia voluntat del Rei si les Corts ho consideren oportú. Pensam que això no és debat entre monarquia i república. Pensam que són propostes que podem trobar a altres legislacions de la corona de països molt propers a nosaltres i per tant, pensam que és una forma de transparència democràtica que en qualsevol país democràtic hauria d'estar ja superat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Vicepresidente. Señoras y señores diputados, lo que nos plantea el grupo parlamentario proponente es que se inste al Gobierno a promover una reforma constitucional y otras (...) reformas legislativas. Entendemos que para hacerlo de una forma correcta, lo que tendríamos que haber hecho es en lugar de instar al Gobierno del Estado utilizar la iniciativa legislativa prevista en el artículo 87.2 de la Constitución Española en relación con el artículo 166 de la misma Constitución. El artículo 166 prevé que la iniciativa de reforma constitucional se debe ejercer en los términos previstos en el artículo 87,1 y 2.

El 87.2 concretamente da esa iniciativa a las asambleas de comunidades autónomas que "podrán solicitar del Gobierno la adopción de un proyecto de ley o remitir a la Mesa del Congreso una proposición de ley delegando ante dicha cámara un máximo de 3 miembros de la asamblea encargados de su defensa". Éste sería quizá el camino más correcto que se debería seguir si se quería hacer un texto normativo o una propuesta con un contenido concreto.

Teniendo como tenemos en esta cámara capacidad para gestionar una iniciativa legislativa no nos parece en principio formalmente correcto que instemos a otro a hacer aquello que nosotros podríamos hacer y es que en este caso la relevancia del tema quizá nos obliga a actuar con mayor prudencia.

No quiero decir que no estemos de acuerdo en reformar la institución, sino que una posible reforma de una institución constitucional quizá requeriría que, en vez de tratarla en el estrecho ámbito de una proposición no de ley que no nos permite entrar en la profundidad que requieren algunas de las afirmaciones que se contienen o alguna de las propuestas que contiene esta proposición no de ley, quizá requiriera otra forma para permitir un debate más amplio.

En definitiva, atenderemos esta propuesta como una declaración política, más allá de los términos concretos en que se manifiesta, puesto que lo que entendemos es que el grupo proponente lo que nos plantea aquí es que se precisa un *aggiornamento* de la institución por decirlo de alguna manera y en términos latos y es a eso a lo que nos ceñiremos sin perjuicio de entrar en algunos detalles.

También quisiera hacer una breve crítica sobre la oportunidad política, puesto que como se ha citado aquí la urgencia de ese asunto, aunque viene presentado ante ese parlamento desde el mes de diciembre, viene también coincidiendo con la actualidad del proceso penal conocido como caso Babel y quizá la presencia de ese caso no sea sino una motivación para actuar con mayor prudencia de la sería exigible en otras circunstancias, ya que el hecho que una persona familia de reyes esté involucrada en ese asunto puede restar la serenidad que se precisa para la reforma de una institución esencial de nuestra constitución.

También quizá más que rebotar las consecuencias de ese caso Babel hacia la familia real, también deberíamos rebotarlas hacia la situación que lo permitió, puesto que ese caso es uno más entre otros muchos propios de una época en la que personajes más o menos famosos se beneficiaban de exóticos movimientos de dinero público y en extraña compensación prestaban su imagen junto al gobernante de turno.

Veamos si no algún ejemplo: recordemos el pago a un actor norteamericano llamado Sr. Douglas, al que entregaron 4,4 millones de euros por unas propiedades que no lo valían y el actor se fotografió gratuitamente en un par de ferias con el entonces presidente del Govern, o cuando se pagaron 4,5 millones por un torneo de golf llamado Mallorca Open y de forma gratuita una tenista llamada Sra. Kournikova asistió a alguna feria turística.

O también cuando se pagaron 18 millones de euros por patrocinar un equipo ciclista navarro y el presidente de una fundación asistió gratuitamente a la presentación, o cuando se pagó 1,2 millones por un anteproyecto inexistente para una opera en medio de la bahía y el Sr. Calatrava acordó una presentación gratuita, o cuando se pagaron 2 millones de euros más por unas jornadas sobre turismo y deporte y el presidente de una fundación también asistió gratuitamente a la presentación.

Son ejemplos que suponen unos 30 millones de euros más o menos y resumen su utilidad en apenas media docena de fotos. Por eso digo que la crítica tendría que enfocarse hacia quienes gobernaron en una legislatura de fiesta constante, de despilfarro y corrupción y no tanto hacia la familia de unos de los implicados en este hecho, con ser, como se dice desde altas instancias, “poco ejemplar su actuación”.

Bien, nosotros como Grupo Parlamentario Socialista ya protestamos y denunciamos públicamente lo que consideramos un mal uso del dinero de todos y me cansé de oír en esta tribuna lo bien hecho que estaba todo, pues como dicen los clásicos *sic transit gloria mundi*, así pasan las glorias del mundo, y al tiempo que le quita razones ha dado su sentencia a la espera de que la den los tribunales de justicia.

Entrando en el fondo de este asunto, mi grupo no quiere sostener que la Constitución sea inmodificable y menos después de los cambios recientemente introducidos tal vez con excesiva celeridad. Sin discutir la necesidad de algunos cambios en la Constitución por lo que afecta a la Corona, tal vez sería conveniente que se enfriara un poco más el revuelo social existente en estos momentos para emprenderlos, pero siendo mi crítica -ya digo- a esta PNL, proposición no de ley, sobre todo de oportunidad, ya digo, no entraré en el detalle de la misma más que superficialmente puesto que con su espíritu estamos totalmente de acuerdo y agruparé algunos de los temas que se tratan en la misma proposición no de ley.

No puedo dejar de recordar que algunos de los cambios que proponen ya fueron propuestos por nuestro partido como es la supresión de la preferencia del hombre sobre la mujer en la línea sucesoria. Aparte de esto, nos plantea una serie de cuestiones sobre la organización de la Casa Real, las de carácter económico -actividades, donaciones, incompatibilidades, etc.- que no tienen carácter de reforma constitucional tal y como vienen expresadas y que -ya digo- más allá de la complejidad del tema nuestro grupo genéricamente está de acuerdo con ellas.

Ahora, hay algunos términos que utilizan quizá de forma un poco confusa en la proposición no de ley y que son algunos términos en los que quizá deberíamos de iniciar el debate sobre lo que se tiene que hacer. Por ejemplo, se utiliza -yo entiendo de forma algo confusa- los términos “familia real” y “casa real”. Tendríamos que aclarar por ejemplo, quizá sea necesario aclarar previamente qué entendemos o qué se debe entender por “familia real”.

En este momento la Familia Real son el rey de España, su consorte, sus ascendientes de primer grado -los condes de Barcelona-, sus descendientes y el príncipe heredero de la Corona. Se trata de las personas que están registradas en el Registro Civil especial de la Casa Real puesto que por Real Decreto 2917/1981 se creó un registro especial para la Casa Real que probablemente también debamos corregir esa situación y eliminar ese registro. En él se inscriben los nacimientos, matrimonios, defunciones y cualquier otro hecho inscribible que afecte, como se dice textualmente en el decreto, “al rey de España, su augusta consorte, sus ascendientes de primer grado, descendientes y el príncipe heredero de la Corona”.

Junto a ese tratamiento especial, también se les da un DNI especial a los miembros de la Familia Real, para ellos se les ha reservado los números 10 a 99. El Sr. General Franco, creador del documento, se reservó el número 1 que para algo lo puso él. El rey Juan Carlos tiene el número 10; la reina Sofía, el 11; la infanta Elena, el 12; el 13 se lo han saltado probablemente por... los (...) que se unen a ese número, y la infanta Cristina y el príncipe Felipe tienen el 14 y el 15.

Es decir, que en ese registro no figuran las hermanas del rey ni sus yernos o nueras, en la consideración de Familia Real se aplica la concepción restrictiva de familia nuclear, pero claro los matrimonios de la Familia Real como tienen acceso a ese registro, aquellos que se casan con miembros de la Familia Real mientras dura el matrimonio pertenecen a la Familia Real y quizá sería un término, unos extremos que tendríamos que repensar porque la Familia Real vive o tiene derecho a vivir con cargo a presupuesto público. Entonces convendría, una vez aclarados los términos de quien es Familia Real, ver qué restricciones se ponen a unos y a otros, porque según uno viva de presupuesto público o no se podrán poner unas restricciones o no se podrán poner.

Un par de cuestiones más, a vuelo pluma, sobre la inhabilitación del rey entiende este diputado que sí que está prevista en el artículo 59, que una ley específica no parece que sea indispensable. En el artículo 59 en su párrafo segundo, la Constitución prevé la inhabilitación del rey. En cuanto al mecanismo para llevarla a cabo entendemos que no es precisa una ley especial, aunque pudiera ser conveniente, ya que basta la aplicación de los propios mecanismos reglamentarios del Congreso de los Diputados.

Por último, ya que el tiempo como puede ver no da para mucho más, quisiera hacer una referencia como ha hecho usted a la inmunidad del rey a la Ley penal. Mire, las prerrogativas regias tienen como función garantizar la independencia y también el prestigio de la institución, pero no tiene carácter absoluto. Si el rey en este caso concreto cometiera un delito, no relacionado con actos políticos, naturalmente, se puede abrir perfectamente un proceso de inhabilitación por causa de indignidad aplicando el 59.2 de la Constitución, lo cual hace que se abandone el cargo y puede ser juzgado como cualquier ciudadano. Dicho procedimiento entiendo que guardaría una cierta semejanza con el suplicatorio y que tendría hasta cierto punto su lógica por razón de la institución que se ocupa.

Y respecto..., ha mencionado también el convenio de la Corte Penal Internacional, las reservas puesta por España. Yo entiendo particularmente, claro, naturalmente, como se suele decir, siempre sometido a otros criterios mejor fundados, que no tienen sentido esas reservas. Como se suele decir en general hoy en día en la doctrina sobre la inviolabilidad del rey tenemos que tener en cuenta también el artículo 15 de la Constitución; el artículo 15, sobre el derecho a la vida, vincula a todos los poderes públicos y ciudadanos incluido el jefe de estado, ya que para ese supuesto no existe ninguna excepción subjetiva recogida constitucionalmente, y por tratarse de un derecho fundamental, además, debe interpretarse de conformidad a la Declaración Universal de Derechos Humanos y a los tratados y acuerdos internacionales sobre la misma materia ratificados por España, todo ello previsto en el artículo 10.2 de nuestra constitución. Dicho de otra forma, no existe una inmunidad regia absoluta que se derive del artículo 56.3, que es al que ha hecho referencia, porque por vía del artículo 15, ante los tipos penales específicos ante los que debe ceder según el tratado internacional a que hace referencia, son los preceptos del artículo 27 del Estatuto del Tribunal Penal Internacional, y eso son delitos que afectan al artículo 15 de la Constitución. Entonces en la medida en que a través de ese artículo 27 se protege la vida humana, su integridad física, mental, y la dignidad personal, entiendo que el artículo 15 saltaría esa

presunta inmunidad y no habría ocasión a hacer ninguna reserva.

En conclusión, y con esto finalizo, nos encontramos ante un tema complejo que evidentemente excede una proposición no de ley, coincidimos en que hace falta una puesta al día, bien sea por la reforma constitucional o bien por la Ley de la Corona a la que ha hecho mención, y que evidentemente en muchos sectores se considera que ya es necesaria y que ya existe la madurez suficiente como para poderla llevar a cabo, y sobre los términos concretos de la proposición no de ley le damos, ya digo, un apoyo genérico más allá de los detalles, que hay algunos en los que estamos de acuerdo y otros que pueden ser discutibles, votaremos sí, y a lo que votamos sí, señoras y señores diputados, por parte de nuestro grupo parlamentario es a una necesaria puesta al día de la institución.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez.

(Alguns aplaudiments)

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular no defugirà un debat polític, el de la monarquia, de màxima actualitat a les nostres illes, que han estat protagonistes nacionals i internacionals precisament per la seva vinculació a la família reial, però no ens agrada aquesta proposta perquè creim que és oportunista i artificial, i que en realitat amaga un debat sobre la forma d'estat que ni compartim ni necessitam. Al contrari, necessitam donar suport a les nostres institucions.

I quan parl de la vinculació de la família reial no em referesc només als darrers episodis judicials, que el total respecte per la independència del poder judicial unit a la presumpció d'innocència fan que el Grup Popular no faci cap pronunciament sobre processos judicials en marxa, encara que la condemna pública és ja inevitable. Quan parl de la vinculació em referesc a la imatge de la família reial vinculada a les Illes Balears des de fa trenta anys, en què la gran majoria dels nostres ciutadans han estat agraïts de poder compartir moltes vivències humanes, esportives, polítiques i fins i tot internacionals, que han fet que les Illes Balears hagin estat protagonistes d'excepció arreu del món.

Tots els presidents d'Espanya sense excepció han mantengut jornades de feina a Marivent amb el monarca. Hem tengut convidats d'excepció com Bill Clinton, Diana de Gal·les i Carles d'Anglaterra; hem viscut fins i tot l'intent frustrat d'atemptat al rei, passant perquè els monarques han estat els millors ambaixadors de la defensa mediambiental i dels valors que configuren les nostres illes com a destí turístic de primer ordre. Imatges com la reina de compres per Palma, les regates de vela, l'amollada de tortugues a Cabrera -vostès governaven la legislatura passada- amb el seu conseller de Medi Ambient, són imatges úniques que ens corresponen a nosaltres.

En correspondència hem intentat, a través dels pressuposts general de la comunitat autònoma, que tinguin les adequades comoditats perquè tota la família reial senti el nostre agraïment i la nostra hospitalitat. I vull dir tot això perquè, amb independència de si un partit com el proponent de la proposició no de llei defensa la república o un altre, com el Partit Popular, la monarquia parlamentària, crec que seria hipòcrita no reconèixer la vinculació positiva que en trenta anys han suposat per a les nostres illes les innumbrables consideracions que sempre han tengut cap a nosaltres.

Els ciutadans de les Illes Balears són plenament conscients que un membre de la família reial està essent investigat precisament per possible malversació de cabals públics dels nostres pressuposts autonòmics, però també pensen que no seria just centrar un debat, el de la major democratització o transparència de la Corona, oblidant tot l'anterior; seria, al meu judici, contraproduent i deslleial amb la història de les nostres illes.

Tots els diputats i les diputades d'aquest parlament sabem perfectament que cap competència no tenim sobre la Corona. És una competència estatal i, si m'apuren, tal i com la proposa el PSM constitucional, i de fet punts d'aquesta proposició no de llei estaven ja en marxa pel Partit Socialista que no els va voler culminar. Basta recordar que dia 4 de març de 2005 el Govern de l'Estat va dur la iniciativa de la reforma constitucional al Consell d'Estat sobre la preferència de l'home en la successió al tron, tramitació, per tant, que ja estava beneïda pel Consell d'Estat i que podia haver aprofitat en dues ocasions el PSOE, el 2008 i el 2011, per dur aquesta reforma endavant aprofitant la convocatòria d'eleccions. No ho va voler fer. Aquí en canvi el nou PSOE de Mallorca es declara republicà, i ja no ens sorprèn res, diu que és feminista, laic, republicà i catalanista...

(Alguns aplaudiments)

...res, sense cap dubte, no ens sorprèn.

(Petit aldarull)

Dit això, hem de reconèixer que la mateixa Casa Reial ha estat la primera a adoptar mesures urgents sobre el seu pressupost, fent-lo públic, com també apartant el Sr. Iñaki Urdangarín dels actes oficials de la Casa Reial. El rei ha mostrat públicament la igualtat de tots davant la llei, i de fet la darrera declaració judicial ha evidenciat aquesta igualtat: ni tan sols no hi ha hagut un fur judicial diferent.

Per tant la proposició no de llei en la seva exposició de motius no es correspon amb la realitat quan diu que la Casa Reial no ha evolucionat. És evident que ha evolucionat, i la mostra més evident va ser el sonat aplaudiment que va tenir el rei dia 27 de desembre a les Corts Generals: a l'obertura de la desena legislatura una gran majoria de diputats de les Corts Generals varen fer un aplaudiment per donar suport a aquesta institució.

Dit això no podem oblidar que en aquesta proposició no de llei es defensa la defensa d'un model d'estat republicà que no és el que en aquest moment defensam nosaltres ni el que varen decidir els ciutadans per referèndum l'any 1978. És en aquest sentit que no ens agrada que es pretengui desestabilitzar la democràcia amb conjuntures oportunistes. Vostès volen regular aquesta institució com un poder públic més, i la Corona no és un poder de l'Estat, perquè precisament la seva existència es justifica al marge dels poders de l'Estat, i no és un poder de l'Estat perquè és una institució simbòlica i la nostra Constitució espanyola combina, per una part, el reconeixement de la institució amb una perfecta delimitació de competències taxades i amb la figura de l'aprovació constitucional. Per això es diu que la nostra monarquia representa l'estadi més avançat de la monarquia parlamentària, i sense cap dubte la Corona s'ha mostrat com una institució extremadament funcional en el procés de transició política i la consolidació del nostre estat com un estat democràtic de dret.

Per tant un canvi de regulació, d'estatus, d'incompatibilitat, etc., etc., entorn de la Casa Reial, no és tasca fàcil des d'un punt de vista jurídic, i passa necessàriament per un consens nacional molt més profund que el que puguem debatre en aquest parlament, perquè fa necessària una reforma constitucional de gran calat. És un tema molt complex, la filosofia sona bé, però hi ha un perill que ens preocupa profundament.

Les coses evidentment han canviat molt, la societat evoluciona i notícies negatives sobre la família reial condicionen sense cap dubte aquest debat, i més en un context de crisi econòmica, on qualsevol aspecte és analitzat amb una lupa molt diferent que en altres moments econòmics. Però la responsabilitat dels poders públics radica precisament a no provocar estats de major incertesa o inseguretat, i a vegades uns han de ser més responsables que altres i no fer cas d'agitadors oportunistes i sobretot amb altres intencionalitats. Ens preocupa l'estabilitat que necessita en aquest moment el nostre país. Per això ho volem deixar clar: la major transparència o modernització de la Corona és una filosofia que comparteix la mateixa Casa Reial; la democratització és contrària a la pròpia essència de la monarquia, que és hereditària i per això no ostenta cap poder de l'Estat; ni tan sols la proposta presentada per Izquierda Unida a les Corts Generals implica la reforma constitucional de tant de calat que vostès preconitzen aquí.

En definitiva, senyores i senyors diputats, aquest debat se celebrarà aviat a les Corts Generals; hi ha iniciatives en marxa i és el lloc adient, no el Parlament de les Illes Balears. Creim que un pronunciament a favor d'aquesta proposició no de llei és inoportú, és irresponsable i és prematur. No està ben conformat, no creim que es tracti de votar aquest punt sí, aquest punt no. Hi ha punts que ja estaven en marxa pel Partit Socialista i que no va voler dur endavant; es necessitava majoria de les Corts, que en tenia, convocatòria d'eleccions generals i després un referèndum constitucional. Per què el PSOE, que ho va dur endavant, no ho va voler després dur a referèndum constitucional? Idò, això, ho poden demanar al Sr. Zapatero, que ha estat vuit anys governant i que ho ha deixat exactament en la mateixa situació malgrat el que deien els seus programes electorals.

Jo crec que seria ridícul decidir aquí votam que sí, aquí votam que no; ja ho he dit, la filosofia, clar, sona bé, però la lletra és molt perillosa, Sra. Santiago. Creim que és un debat en marxa però no creim que sigui oportú donar suport a aspectes que s'han d'analitzar des de la seriositat i des del rigor. És un tema molt complex jurídicament i políticament.

I jo vull acabar, perquè crec que és important destacar-ho i crec que és important unir els vincles que ens uneixen a nosaltres a la família reial i reforçar-los, amb la lletra d'una cançó de Tomeu Penya, que crec significativa del que simbolitza la família reial a les Illes Balears, i deia la cançó de Tomeu Penya: "Això són coses que duen arrels, que no canvien i que són nostres, com el blau d'un cel i el verd de la mar, com dur un ciri a la Sang o fer panades, com són els ocells que tornen cada any o quan el rei ve a navegar".

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Sra. Santiago, té vostè la paraula per cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Vull donar les gràcies al Grup Parlamentari Socialista pel seu suport. Coincidim amb vostè que no volíem fer aquí un debat tècnic de modificacions; és un debat polític. Vostè ha fet referència a l'article 87.2, a l'article 166 que parla de la reforma de la Corona i també fa referència al 87.1. Nosaltres hem triat aquest com n'haguéssim pogut triar un altre.

En el que ja no estam d'acord és amb el posicionament del Partit Popular, Sra. Cabrer. És vostè que ha entrat en el debat de monarquia i república, jo no hi he entrat, en aquest debat. En la seva darrera exposició vostè hi ha entrat i nosaltres no hi volem entrar, perquè pensam que efectivament el Parlament no és, però sí que podem fer, i la Constitució ho diu, nosaltres podem fer proposicions no de llei perquè el Govern, que té competències en això, i en aquest parlament s'ha fet un munt de proposicions no de llei en què la comunitat no tenia competències, ha instat el Govern a fer-les, i aquesta n'és una més. Són vostès que tenen por de parlar de la transparència de la Corona; nosaltres

no tenim cap por de parlar de la transparència de la Corona, és més, com més es parli de la transparència de la Corona més normalització en temes de la Corona. És que haurien de ser els monàrquics els que volguessin defensar la transparència de la Corona. Nosaltres, com a republicans, com més opaca sigui millor, però nosaltres no som d'aquests que, com pitjor, millor. Són vostès, els monàrquics, els que haurien de dir "escolti, la transparència de la Corona és fonamental en democràcia". Nosaltres, com més opaca sigui, millor, més llunyana de la població, i aquí estam a l'inrevés: vostès defensen l'opacitat i nosaltres la transparència. És una cosa que difícilment es pot entendre.

Oportunisme, oportunisme! Miri, en els darrers quatre mesos, tertúlies en temes de la Casa Reial i de la família reial; les televisions i les ràdios, plenes; mitjans de comunicació, articles específics sobre la Corona i la necessitat de transparència, tots els mitjans de comunicació. En el carrer, se sent qualsevol tipus d'informació al carrer, opina la gent, i aquest parlament estarà al marge. Això és oportunisme? El Parlament ha d'estar a l'aguait, ha d'escollar el que passa en el carrer. Això és oportunisme?, no és cap oportunisme, això és dur un debat que està succeint al carrer, als mitjans de comunicació, al Parlament, i vostè a això li diu oportunisme? Vol dir, Sra. Cabrer, que sí, aquesta proposició no de llei, la duim d'aquí a dos anys vostès hi votaran a favor? No, vostès hi votaran en contra perquè vostès no estan d'acord amb la transparència de la Corona, vostès no estan d'acord amb la incompatibilitat, vostès no estan d'acord que sapiguem en què es gasta els 9 milions la Casa Reial o la família reial, que és vera que està confús fins i tot a la pàgina web de la Casa Reial, vull dir que a vegades està confús. Vostès estaran absolutament en contra i d'aquí a dos anys, no diguin que és oportunisme, això es du el debat en aquests mitjans.

I a més a més pens que aquesta proposició no de llei ha d'escollar els arguments, no el calendari. Contra quin argument estan?, contra el fet que sapiguem en què es gasten els 9 milions?, en què se'ls gasten? Què passa, que les altres cases reials estan en perill perquè publiquin anualment en què es gasten els doblers?, que és el que ha vingut a dir vostè aquí, que ha dit que això és com si creàssim distorsions a la Casa Reial, problemes a la monarquia. Les altres cases reials tenen qualche problema?; estan absolutament estables, no tenen cap problema. Aquí el problema no l'hem creat nosaltres, l'han creat altres membres de la Casa Reial, no l'hem creat nosaltres. Vol dir que Anglaterra està en situació pitjor la casa reial anglesa que la casa reial espanyola perquè publiqui anualment el que passa? No, tot al contrari, li dona més estabilitat.

I a més em preocupa que vostè torni manejar la imatge de la Casa Reial, que vénen aquí a estiuajar, que són aquí, que passegen..., perquè són els arguments que va donar el Sr. Matas a una televisió per dir que es firmaven els convenis amb n'Urdangarín, que com que era la Casa Reial, i com que era un membre de la Casa Reial, i com que venien aquí, com els deia que no? Què té a veure que vinguin a estiuajar aquí amb la transparència?, què té a veure? La nostra proposició no de llei no diu que deixin de venir aquí, diu que siguin transparents en les seves despeses, que sapiguem que són incompatibles, que no hi hagi preferència del mascle sobre al femella. Què té a veure?; un pot ser agraït i ser transparent i democràtic; què té a veure una cosa amb l'altra?

(Remor de veus)

Parli dels arguments que hem donat aquí, parli dels arguments.

I després efectivament no hi estarem d'acord. Pensam que vostès continuaran amb aquesta línia de no tocar, de no poder parlar de la Corona, però nosaltres sí que volem parlar de la Corona i hem parlat de moltes coses: hem parlat d'ocupació, de llengua, de sanitat, de salut, d'avortament, de drets socials, parlarem de connectivitat, d'aeroports, parlarem d'atur, i parlarem també de la Casa Reial. No és un tema tabú per a nosaltres, en democràcia no hi ha pot haver aquest tema tabú. Vostès defensen la monarquia, nosaltres defensarem la república, és un debat que no és aquí, però sí que és un debat de com podem fer més transparent la Casa Reial.

En definitiva, lamentam que el partit que hauria de defensar més la monarquia i hauria d'intentar fer-la més transparent perquè fos més accessible a la població avui voti en contra. Pensàvem que podria ser un punt en contra però efectivament estam molt lluny en el model d'aquest país, no només en això.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. I conclòs el debat procedirem a la votació. Passam a votar, i votam.

24 vots a favor, 33 en contra. Per tant queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 2357/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a retards denunciats per Eurocontrol provocats per manca de controladors a l'aeroport de Palma.

I a continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 2357/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a retards denunciats per Eurocontrol provocats per manca de controladors a l'aeroport de Mallorca. Per defensar-la té la paraula el Sr. Óscar Fidalgo.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Que Balears té un vincle molt estret amb la navegació aèria és una obvietat que cal recordar. La majoria dels visitants de les nostres illes ho fa triant el transport aeri per velocitat, freqüències i connexions i els residents gaudeixen igualment dels serveis aeroportuaris per connectar-se amb l'exterior. L'aeroport de Palma és un exemple, va moure en el 2011 un volum de passatgers de prop de 22,7 milions, Eivissa, 5,6 milions i Menorca, 2,5 milions de passatgers, la qual cosa resulta un total de més de 30 milions de persones que varen utilitzar els aeroports de Balears el 2011. Els aeroports de Balears suporten, idè, el tercer major volum de passatgers d'Espanya, després de Barajas i del Prat.

Les premisses per a un òptims serveis són essencialment dues: seguretat i puntualitat. L'impacte dels retards aeris és pèssim per a la concepció del passatger i la qualitat del servei. Un passatger que sofreix retards és un viatger descontent, sense excepció. I la seguretat passa pel nombre de controladors per avió que dirigeixen les aproximacions, els aterratges i els enlairaments de l'espai aeri de Balears.

La gestió d'AENA mai no ha estat tant desastrosa com quan l'ha encapçalada el Sr. José Blanco com a ministre de Foment. Les declaracions fetes públiques, i cit textualment, "podem fer els exercicis imaginatius que vulgueu, però si no es vol transmetre la realitat, que és que fan falta controladors, se'ns acabarà veient el plomall". Això ho afirmava en una comunicació interna Gabriel Novelles, director d'operació d'AENA amb el ministre Blanco.

Dues xifres ressaltades per Eurocontrol en el seu informe de 2010 expliquen a la perfecció a què es refereix Novelles. Espanya gestiona el 9% del trànsit europeu i provoca el 15% dels retards. La capacitat aeroportuària i de control creix menys que l'activitat. Eurocontrol apunta una tendència que és alhora font de negoci i de preocupació, fins el 2014 s'estima que el trànsit aeri creixerà prop d'un 3,2% anual i la seguretat és un altre factor importantíssim. El 2011 AENA va tancar sector aeris per estalviar hores treballant amb menys gent, d'aquesta manera disminueix la capacitat de gestió de vols i augmenta els retards, passa a Madrid on arriben a tenir gairebé la meitat dels sectors tancats, hi ha 22 i molts dies operen amb 13. Succeeix el mateix a Palma i a Barcelona, més avions esperant per ser canalitzats per menys espai. Això ja va ocórrer l'any passat quan es varen disparar en els cels espanyols els episodis en els quals es varen incomplir les separacions mínimes entre avions i es varen succeir els incidents amb els riscos de col·lisió, que són situacions amb les quals els pilots es veuen obligats a fer maniobres d'evasió d'emergència.

Espanya, amb l'anterior ministre de Foment, ha sofert més que tota la resta d'Europa, 47 contratemps en el 2010, xifra que el ministre Blanco i Foment varen tractar d'ocultar llavors, però que va acabant aflorant després de les denúncies del Partit Popular i un informe demolidor d'Eurocontrol i la Comissió Europea. Les bravades de la ministra socialista amb els controladors varen provocar un tancament de l'espai aeri i un estat d'excepció per primera vegada en la nostra democràcia, i els perjudicats varen ser com sempre la imatge d'Espanya i centenars de milers de passatgers espanyols, balears i estrangers. El balanç socialista amb els retards no pot ser pitjor, si el 2006 el retard mitjà era de 0,8 minuts el 2010 es va tancar amb 145 minuts de mitjana i en el 2011 amb 1.189 minuts de retard. Les dades són d'Eurocontrol i parlen per si mateixes.

L'opereta orquestrada pel ministre socialista s'ha saldat amb un augment de més del 7% del trànsit aeri a Son Sant Joan i a causa del conflicte que va iniciar i va deixar per resoldre el Ministeri de Foment del ministre Blanco, amb dos controladors menys i sense reforços, que malgrat les promeses de contractació de més de 46 joves que han estat preparats per treballar a les torres d'Espanya, per cert, després del pagament d'un curs de més de 50.000 euros que abans del Govern Socialista era de franc, i que aquesta gent no ha estat contractada perquè Blanco també va mentir en el Pla de contractacions i necessitats dels aeroports espanyols. El desastre

va ser tan gran que varen errar fins i tot el nombre d'hores necessàries i la ràtio de controladors per espai aeri, i ara ens trobam amb aquesta situació.

Ésta es la herencia que ha dejado a los españoles y a los baleares el ministro campeón. Señores diputados, por la importancia del tema y la complejidad del mismo yo tengo el deber de decirles que hay mucho en juego, que Baleares es un espacio aéreo que está interconectado principalmente, como ustedes saben, con Marsella y Barcelona, y es cierto que las soluciones inmediatas no existen, pero no les pido, les ruego que con este tema no jueguen, esto no es de derechas o de izquierdas, es de interés general y prioritario para los intereses de España y muy especialmente para Baleares. Pese a que hace escasos sesenta días que la nueva ministra de Fomento tomó posesión de su cargo, el conseller de Turismo del Govern balear actual junto con el de Medio Ambiente ya hicieron llegar al ministerio, en su encuentro del 24 de enero de este mismo año, su preocupación por la situación de los retrasos en vuelos de Baleares provocados por las nefastas decisiones de los dirigentes del anterior ejecutivo al frente del ministerio, por lo que el Gobierno de España ya conoce, gracias a este govern, cuál es la situación y esta problemática que afecta especialmente a Baleares y que ahora incidimos.

Señoras y señores diputados, debo agradecer igualmente a los grupos parlamentarios del PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca y del Partido Socialista sus enmiendas. Debo confesar que me sorprende, otra vez, que sean ustedes capaces de proponer sin el menor pudor aquello que no sólo no han hecho en ocho años de Gobierno de España sino tan siquiera en cuatro años, con sus días y noches, en el Gobierno de Baleares, cuatro años en los que primero con la gestión de Magdalena Álvarez y luego de José Blanco quizás hayan sido los más perjudiciales ministros de Fomento para Baleares en la historia de España, y sí, cuando Baleares lo necesitaba de verdad ustedes no hicieron absolutamente nada, los mayores retrasos de la historia de nuestros aeropuertos y ustedes ni una palabra ni media acción. Ya les anticipo que ni mi grupo político mirarán hacia otro lado cuando de los intereses de Baleares se trata, cogeremos el toro por los cuernos. Sí, Sra. Mascaró, lo cogeremos y lidiaremos con el problema para mejorar las cosas, que es para lo que nos han votado los ciudadanos y no para discutir.

Señores del PSM, cuando el ministro Blanco subió en 2011 las tasas en torno a un 20% y ustedes eran socios del Partido Socialista, ustedes no dijeron absolutamente nada, ya sé que la directora general de Aeropuertos de aquel gobierno era suya, callaron, ustedes callaron para mantener su silla caliente y no protestaron, entonces se estaban perjudicando seriamente los intereses de esta comunidad autónoma. Igualmente les digo que su punto número 2, ya lo anticipo, y lo anticipó la secretaria de Estado actual de Turismo hace algunas semanas en Palma, porque la sensibilidad y la oportunidad política en esta situación también ha sido del Partido Popular que se ha anticipado otra vez a sus aspiraciones, que lamentablemente sólo tienen ustedes cuando están en la oposición.

No podemos tampoco estar de acuerdo con su punto 3 y discrepamos porque es discriminatorio y es autárquico, y me explico. Como sabrán el conseller de Turismo explicó la semana pasada que este govern abogaba por la creación de una autoridad aeroportuaria de Baleares en la que se mantendría la titularidad pública de los aeropuertos, pero con un sistema de funcionamiento descentralizado, estrategias propias para cada instalación aeroportuaria y la máxima participación tanto de instituciones de Baleares como de agentes sociales y económicos en cuestiones relativas a tasas y a tarifas, planificación y temas operativos, y esto con un doble objetivo, en primer lugar, la solidaridad, porque como usted comprenderá con sociedades independientes en cada aeropuerto de Baleares, por ejemplo Menorca que es deficitario, a diferencia de Menorca y de Ibiza, estaría en desagravio comparativo con Mallorca e Ibiza, y eso nosotros no lo vamos a permitir ni se lo vamos a hacer a los menorquines.

Señores del PSM, somos cuatro islas y somos tres aeropuertos, recuérdelo. Además, se incluiría, junto con la comunidad autónoma y principales ayuntamientos, a la administración del Estado en la toma de decisiones y para mantener el fondo de garantía que permita no dejar caer a ningún aeropuerto de Baleares teniendo en el consejo, además de a los consejos y a los ayuntamientos más importantes, a los agentes sociales y económicos para evaluar y tomar decisiones. Así somos más eficientes y así lo creemos, yo creo que es difícil de entender, pero es así. Señores del PSM, todos los ciudadanos saben cuál fue el resultado de su gestión con su directora general al frente, no vamos a cometer nosotros -esperemos- los mismos errores.

Se me está acabando el tiempo y quería también referirme al Grupo Socialista para decirle que a la espera de escuchar a su portavoz en esta proposición, lecciones con la herencia que han dejado ustedes en la gestión de AENA y en los retrasos en los aeropuertos de Baleares no vamos a aceptar absolutamente ninguna. Su propuesta del punto 4 es una perogrullada, ya se lo anticipo, de nuestros puntos 2 y 4, y establecemos e instamos al ministerio a establecer un plan de actuación específico no sólo para el aeropuerto de Palma, como defienden ustedes, sino para todos los aeropuertos de Baleares. En cuanto al memorándum de entendimiento para el desarrollo del proyecto en el aeropuerto de Palma, qué quiere que les diga, lo aprobaron ustedes con un gobierno en funciones y es, al fin y al cabo, una declaración de intenciones, porque eso es lo que es un memorándum, un recordatorio de algo importante. En ocho años ustedes no fueron capaces no ya de hacer sino de anunciar absolutamente nada, y el memorándum que ustedes firmaron con algunas compañías aéreas, con algunas, no con todas las que operan en Islas Baleares, no contiene ni plazos ni fechas de actuación, por lo que me pregunto ¿a qué viene ahora esa premura de urgencia que le reclaman al ministerio?, ¿acaso pretenden que el ministerio haga en ocho semanas lo que ustedes no fueron capaces...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Fidalgo, per favor.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

... no sólo de hacer -voy acabando-, sino de acordar en ocho años?

En definitiva, no podemos tampoco -y me alargaré después en la réplica- estar de acuerdo con este argumento.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fidalgo. S'hi manté l'esmena 1451/12, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Per defensar-la té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. En aquesta proposició no de llei es parla, de nou, de la importància del transport aeri per a la nostra comunitat autònoma feta d'illes i que aquesta importància fa necessari que el servei de transport amb avió es faci no només amb garanties de seguretat sinó també de qualitat, ara bé, la qualitat, el terme, vull dir, li hem posat nosaltres. A la proposta es parla només de normalitat, de puntualitat i dels retards. I és que la proposició no de llei parteix d'uns fets molt concrets i determinats, la vaga de controladors de desembre de 2010 i dels seus efectes sobre la seguretat i la puntualitat en el transport aeri de les Illes Balears. A partir d'açò reclamen al Ministeri de Foment que informi sobre les causes d'aquests retards, que s'elabori un pla d'actuacions per als aeroports de les Illes perquè s'evitin nous retards, que s'expliqui si s'han contractat o si es contractaran més controladors per part d'AENA a l'espai aeri balear i, finalment, es demana també que el Govern de les Illes actuï perquè tot l'anterior es porti a terme.

És cert que els retards i les cancel·lacions així com la seguretat dels vols són elements de primera importància amb la qualitat del transport aeri, però no és tota la qualitat. La qualitat del transport aeri depèn dels controladors, però especialment depèn de moltes altres coses, depèn que hi hagi una bona connectivitat i una bona accessibilitat, que hi hagi prou vols amb bons horaris i a preus de RENFE. I açò no és així. És més, des que governa el Partit Popular només en sis, set, vuit mesos han augmentat els preus dels vols entre illes, han disminuït les connexions amb Europa, ha disminuït la freqüència entre illes, hem perdut connexions entre les Illes i la península, i, fins i tot, com en el cas de Menorca, hem quedat desconnectats de la capital espanyola. Aquesta és la realitat.

Podem continuar rebutjant i condemnant el comportament dels controladors aeris que varen abandonar el seu lloc de feina provocant el tancament de l'espai aeroportuari. Hem de continuar reclamant més controladors per tal d'evitar l'abús d'hores extres i garantir la seguretat en la navegació, etc., però no podem, avui no podem, parlar de paràmetres de qualitat en el transport aeri amb l'actual situació de precària connectivitat i a poques setmanes dels pressuposts de l'Estat i només parlar de retards.

La bona qualitat té a veure, efectivament, a disposar de prou controladors, però, té a veure, sobretot, a tenir declaracions d'obligació de servei públic entre illes i entre les Illes i la península que estiguin subvencionades a través dels pressuposts generals de l'Estat; que les institucions de govern de les Illes gestionin o, com a mínim, participin en la cogestió dels seus aeroports; que les taxes aeroportuàries s'adeqüin a la realitat estacional insular o que el règim especial de les Illes Balears articuli tot allò que sigui necessari per tal que els nostres malalts, els nostres estudiants, els nostres esportistes tenguin les mateixes oportunitats de salut, de formació i de medalles que la resta d'espanyols que van a peu, perquè de la bona qualitat del transport aeri en depèn la qualitat i la supervivència de la nostra economia i de la nostra societat.

Ens sorprèn, per tant, que en les actuals circumstàncies el Partit Popular hagi mantingut aquesta proposició no de llei perquè parlar de puntualitat podria semblar irrisori quan si no tenim un mínim d'avions i avions que els ciutadans de les Illes puguin pagar, no tenim quasi res que es retardi. Sr. Fidalgo, vol que parlem dels retards de connexió del vol Maó-Madrid?, en parlem? Li ho record, no existeix. No ho dic perquè els pocs vols que hi hagi no hagin de ser puntuals sinó perquè a nivell de debat d'un país que s'hi juga el futur plantejar una proposició com la que parlamentam és obrir un debat coix, parcial, només paral·lel a allò que és realment substancial.

Però no desaprofitem cap oportunitat, per escasses que siguin, de fer una contribució positiva a favor, i llegesc textualment de la proposició no de llei "dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears i les aerolínes que operen en els aeroports de les Illes". Així, doncs, amb aquest interès ho feim i feim propostes que esperem que vostès reconeixin com a positives i ho feim en l'àmbit no de la navegació aèria sinó de la gestió aeroportuària, que és on realment es juga el futur la nostra comunitat autònoma i on estam en un constant escac al rei.

Així, doncs, proposam que el Parlament sol·liciti del Govern de l'Estat que la Llei general de pressuposts de 2012 no estableixi cap increment de les taxes aeroportuàries. I li ho record, s'equivoca, Sr. Diputat del Partit Popular, s'equivoca, l'anterior govern, aquest grup parlamentari, va sempre criticar qualsevol pujada de taxes aeroportuàries, quan la va fer el Partit Popular i quan la va fer el Partit Socialista, s'equivoca, s'equivoca totalment.

Amb l'actual context de crisi no seria estrany, com ja ha passat altres vegades, i el 2010 va ser una proposta per pal·liar el dèficit i incrementar els ingressos de l'Estat, ho va ser, va ser una proposta, que el Govern de l'Estat apliqui increments indiscriminats a conceptes que perjudiquen especialment les Illes. És per açò fonamental avui, ara que hi manquen poques setmanes perquè coneguem els pressuposts de l'Estat, que el Parlament reafirmi, recordi i reivindiqui allò que és seu. També proposam, feim la proposta, que les taxes en temporada d'hivern puguin ajudar a un objectiu que és clarament compartit que és el de la desestacionalització turística.

Finalment, també proposam que s'apliqui un sistema tarifari propi que permeti establir distints preus per als diferents serveis que es donen a cada aeroport. Lògicament, no podem no donar suport a aquesta proposició no de llei, perquè és lògica, però també hem de dir clarament que no la consideram ni adequada ni oportuna ni realista. La realitat de les Illes és una altra, és una altra de molt diferent. Esperam, per tant, que les nostres propostes s'incorporin, que es valorin realment com a aportacions positives en punts i aspectes que tots els partits d'aquesta cambra hem reiterat i hem donat suport en un moment o en un altre.

I finalment, li he de dir que sembla que ja és reiterat i avorrit fer referència a l'actuació de la Direcció General que ara es diu de Ports i Aeroports i que abans era de Transport Aeri i Marítim. Jo li vull recordar i li recordaré cada vegada que vostès ho diguin, el Partit Popular durant tota la passada legislatura va reclamar que s'eliminés la Direcció General de Transport Aeri i Marítim i ho va fer amb un argument clau i únic, no tenim competències, no tenim competències, no cal una direcció general de Transport Aeri i Marítim, aquest govern, el Govern, no té perquè reclamar allò que és just i necessari per a la nostra comunitat autònoma. I açò ho va fer, sí, la Sra. Cabrer, i està escrit en els *Diaris de Sessions*, està escrit i reiterat. Per tant, cada vegada que vostès diguin que no vam aconseguir tot allò que sí que reclamàvem, és cert, tot allò que reclamàvem no ho vam aconseguir, però ho vam reclamar, haurem de recordar que precisament la seva posició era la de dir: no tenim competències, no facem res, açò és cosa de l'Estat, aquí és millor estar en silenci i dedicar-nos a altres coses. Açò era el discurs que vostès pronunciaven aleshores.

Per tant, ho reiter, simplement, no podem no donar suport al contingut de la seva proposició, però no és, lògicament, una proposició que s'ajusti i doni resposta a allò que els ciutadans esperen, en absolut; esperen que es donin respostes a coses concretes i clares, i el cas de les taxes aeroportuàries és una d'aquestes mesures concretes i clares que esperam que en pocs dies puguem conèixer i veure com es tradueix en una realitat promesa i que efectivament deixi de ser promesa i sigui una realitat que compartim i vivim tots els ciutadans d'aquestes illes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. I per defensar l'esmena RGE núm. 1455/12, del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. La proposició no de llei sobre el problema dels retards que debatem avui és una víctima més de les lògiques i rimes parlamentàries establerts en aquesta cambra per la voluntat inflexible de la majoria, una voluntat però que, en un efecte de bumerang motivat pel retard en ser debatuda, trasllada l'obligació de donar resposta a les demandes que planteja un govern diferent al qual havien estat inicialment formulades, per no dir contra el qual havien estat motivades. En tot cas, la proposició no de llei du un bon retard i fa que haguem de debatre sobre retards quan en realitat hauríem de debatre sobre la manca d'avions. Si més no és irònic, per no dir sarcàstic, que parlem de retards davant la desaparició aquest hivern del 36% de les connexions de les nostres illes, fet especialment sagnant a les illes de Menorca i d'Eivissa.

Donarem suport a les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, que compartim.

És cert que el mes de juliol passat es van produir retards especialment remarcables a les operacions dels nostres aeroports i especialment al de Palma, si agafam les dades del cap de setmana dels dies 25, 26 i 27 de juliol, el cap de setmana més conflictiu immediatament anterior a la presentació en el registre, oportunament, per part del Grup Popular, de la proposició no de llei que ara debatem, si agafam bé aquest cap de setmana, el de major pressió, veurem que els retards més significatius es van produir en els vols domèstics entre aeroports espanyols. Eurocontrol va imputar la responsabilitat fonamentalment a les torres de control de Barajas i ben especialment al Prat a Barcelona, tant pel que fa als vols directors en aquests dos aeroports, com el que va tenir origen o destí en un aeroport espanyol a causa de l'efecte dòmino que Barajas i Prat acostumen a provocar a la resta d'aeroports. Tot i algunes excepcions i tot i ser molt nombrosos, un avió cada minut i mig, el cap de setmana en qüestió els vols internacionals van patir un percentatge de retards sensiblement inferiors als domèstics. Per tant no és correcte carregar totes les culpes a la torre de control de Palma, una part de responsabilitat també en els retards deu ser imputable precisament a l'alta intensitat de vols, un cada minut i mig, 2.432 avions i 417.000 passatgers que es van produir aquell cap de setmana; un 11% més de vols, el mes de juliol del 2011, que en el mateix període de l'any anterior amb la crisi cada cop més dura. Potser alguna part d'aquest increment de l'11% deu ser també atribuïble a les polítiques turístiques del govern Antich.

El problema dels controladors és una qüestió antiga i enquistada i tot i que ni la història ni la memòria es poden remuntar en aquesta comunitat oficialment més enllà de la presa de possessió, sembla, del Govern Antich, crec que (...) hem de viatjar una mica més enrera, els problemes es remunten a l'any 1999, quan els controladors van aconseguir a través de la negociació col·lectiva un increment del 300%, 300%, del preu de les hores extraordinàries, un increment que va significar un augment mitjà del 40% d'un salari ja extremadament alt, un increment que, per cert, és a l'origen que haguem de demanar i haguem d'insistir en la rebaixa de les taxes aeroportuàries per tal de poder ser més competitius, ho fem davant les altes taxes per navegació aèria que les companyies paguen per tal de

satisfer, entre d'altres coses, les elevades nòmines dels controladors i que evidentment repercuteixen en el preu del bitllet. Però no va ser l'increment de les hores extres del 300% el regal més generós que va fer el ministre de Foment, Sr. Álvarez Cascos, als controladors: juntament amb la nòmina, el ministre Álvarez Cascos va entregar als controladors la clau del servei públic aeroportuari, va entregar als controladors el dret a la contractació de personal i també de la seva formació, com, quan i sobretot quants controladors formar, l'habilitació de poder fer feina, l'organització del treball, els torns, els descansos i el còmput de les hores extraordinàries. Des de llavors els controladors tenen la paella pel mànec, si és que el mànec d'una paella pot servir de metàfora a prebendes com les dels controladors atorgades pel Sr. Álvarez Cascos.

Els tres últims anys hem conegut abastament la capacitat dels controladors d'exercir la força a l'hora de defensar el seu estatus laboral tan especial. De tots són conegudes les posicions del ministeri i dels controladors, així com els episodis més durs que vam viure, així com les greus conseqüències que l'actitud dels controladors van tenir per als usuaris i per a la indústria turística, entre elles, i no menors, els retards dels quals avui parlem.

El Grup Popular té interès a saber quines són les causes dels retards en els vols atès el perjudici que causen, en tot cas són prou més complexes que la simple manca de controladors a les torres de les nostres illes. I té interès el Grup Popular que el Ministeri de Foment estableixi un pla d'acció específic per als aeroports de les Illes Balears que eviti els retards. Bé, per al Partit Popular, pla d'acció contra el retard sí, ara, pla d'acció per resoldre la inexistència de connexions directes de Menorca amb Madrid ni parlar-ne; ni pla d'acció tampoc davant la pèrdua de més d'un terç de la connectivitat de les nostres illes davant la desaparició d'Spanair, o per combatre l'escalada de tarifes. Però el Grup Popular no només diu no, de manera reiterada, a un pla d'acció per resoldre el problema de les connexions en hivern, diu no també, ho acabam de veure, a un pla d'acció que ajudi a combatre el dramàtic problema de l'atur. Els retards dels avions per al PP mereixen un pla d'acció, els 98.352 aturats no. Els retards o tal vegada no perdre ni una oportunitat de carregar contra els socialistes són el que preocupen al Partit Popular.

Però AENA i el Ministeri de Foment, davant els problemes sorgits l'estiu passat, van prendre mesures, encara que tèbies, ho accept: a partir del dia 22 de setembre s'han reduït les instàncies mínimes que han de respectar els avions tant en ruta com en la fase d'aproximació, amb un tractament específic per als aeroports de Barajas, Es Prat i a Palma; aquesta reducció permet de millorar la capacitat del cel, aeronàuticament parlant, és clar, espanyol en un 15% i ha de mitigar els retards sense perjudicar en cap cas la seguretat de la navegació aèria. I dia 7 d'octubre AENA i AENA Aeropuertos van signar amb Air Berlin, Air Europa i les companyies de *handling*, Acciona i Groundforce, un memoràndum per tal de procedir a la implantació del projecte impulsat per Eurocontrol i que és una important passa endavant de cara a la necessària implantació del cel únic europeu.

Si no vol terminis, podem retirar els terminis, no hi ha problema, però és important que, com tota Europa, Palma s'incorpori al sistema A-CDM d'organització del transport aeri. A través de la transferència d'informació i de presa de decisions, aquest sistema, A-CDM, a partir de la presa de decisions compartida en temps real entre totes les parts que intervenen en la navegació aèria, pretén aconseguir, entre molts altres avantatges mediambientals i la millora de l'atenció als usuaris, que, en conèixer puntualment i a l'instant la demanda, es pugui millorar la capacitat operativa i aprofitar així amb més eficiència els recursos disponibles, tot reduint el temps d'espera i millorant la puntualitat. Aquest sistema avui ja és plenament operatiu a Munich, Charles De Gaulle, Brussel·les i Frankfurt, està molt avançat en els aeroports de Madrid i Barcelona i està previst que el 2014 serà en funcionament als cent principals aeroports europeus, per tant una certa pressa sí que tenim, sobretot per a l'aeroport de Palma, per incorporar-lo a aquest sistema que millora l'eficiència i la puntualitat dels aeroports. La incorporació, per tant, a aquest sistema de Palma, Barajas i El Prat, principals focus emissors del problema dels retards, esperem que puguin ajudar a apaivagar el problema que avui debatem.

Atesa la importància que Eurocontrol dóna a la implantació d'aquest sistema, hem volgut incorporar una esmena en el sentit que el Ministeri de Foment continuï la feina començada i el sistema A-CDM estigui en ple funcionament el proper mes de juliol. Si no vol terminis els suprimim, però evidentment no donam cap lliçó sinó simplement recomanem, demanem que es continuï la feina feta i que Eurocontrol prioritza per damunt totes les altres accions per ser eficients en el tema de puntualitat.

Perquè, senyores i senyors diputats, no em faria cap gràcia haver de presentar, a finals del proper mes de juliol, llavors ja no seria oportú, supòs que seria una proposició no de llei oportunista, però, en tot cas, la presentaria igual, una proposició no de llei com la que ara debatem, tot reclamant un pla d'acció específic davant la recurrència dels retards greus en els nostres aeroports que som a temps d'evitar. Com no m'agradaria tampoc haver de reiterar la necessitat d'un pla d'acció davant la manca de connectivitat estratègica, com són ara les connexions directes diàries amb Madrid durant el proper hivern, especialment pel que fa a les illes menors. I com no ens agradaria tampoc haver de continuar demanant que el Govern de les Illes Balears passi a l'acció i prengui mesures d'una vegada per totes per aturar la dramàtica sangria de la destrucció sistemàtica que encara continua de llocs de feina, evidentment tots aquests són problemes molt més greus que els retards, tot i l'important que siguin els nostres aeroports.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Té la paraula el grup presentant per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes acceptades.

Sr. Fidalgo, té vostè la paraula.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Martí, no sólo la huelga de controladores sino viene de antes, el problema viene de mucho antes, no se inició sólo con la huelga de controladores, nosotros queremos plantear un tema crónico que existe no sólo desde el año 2011 sino, como he tenido oportunidad de referenciar de años anteriores, queremos evaluar cuál es el problema, de eso el sentido de la solicitud de información, independientemente, por cierto, señores del Grupo Socialista, de quien gobierne, a nosotros nos da igual, queremos solucionar un problema que existe en Baleares y queremos poner las soluciones encima de la mesa y para eso necesitamos un diagnóstico certero, y por eso nuestra proposición no de ley va en ese sentido.

Mañana mismo el presidente se reúne con la ministra de Fomento para solicitarle el servicio público entre Menorca y Madrid y hablar también, igualmente, del resto de islas, ¿cómo pueden ustedes acusar a este gobierno de no estar haciendo nada? Como siempre, evidentemente, pecan de falta de información y de falta de voluntad.

En cuanto a la cogestión, a las tasas, etcétera, todo lo que usted ha hablado Sr. Nel Martí, esta proposición no de ley también, en definitiva, es producto de su inactividad, nosotros la hemos hecho porque precisamente antes nadie había hecho nada a este respecto.

Que ustedes creen que es un debate parcial, y ¿qué es un debate total, el que ustedes proponen? Yo creo que no debemos aceptar sus propuestas, en primer lugar, porque las dos primeras ya se han tratado en este Parlament y le puedo leer precisamente lo que se aprobó, por mayoría, en la Comisión de Medio Ambiente de este Parlament, el día 22 de febrero de este año, en cuanto a que *“El Parlament manifesta el suport institucional a la reducció de taxes aeroportuàries per a les companyies aèries que operen a Balears. El Parlament proposa reduir les taxes aèries dels aeroports de les Illes Balears per garantir-ne la competitivitat i evitar la situació de desigualtat respecte d’altres països competidors com a destí turístic. Igualment, el Parlament de les Illes Balears proposa la bonificació d’aquestes taxes mitjançant un reconeixement específic en els aeroports de les Illes Balears en tractar-se d’un règim insular, fet que justifica aquest tractament diferenciat i preferencial.”* Esto se aprobó evidentemente por mayoría el día 22 de febrero de este año y parece que usted también lo desconoce.

En cuanto al Partido Socialista, cuando surge un problema ya sabemos que tiene dos soluciones: crear un comité o una comisión o un memorándum, o, dos, dar subvenciones. En este sentido, con todos mis respetos, yo creo que podrían ustedes del Partido Socialista, señores, haber aportado algo más, porque si el memorándum -sí, es cierto han tenido ustedes la oportunidad de estudiarlo- establece, como usted sabrá, un procedimiento consistente en el desarrollo de un software que

compartirían AENA y las compañías aéreas y de *handling* al objeto de compartir información y trabajar de manera eficiente. Resulta que el desarrollo de este software necesita formación para los propios controladores, y me pregunto, Sr. Borràs: si ahora, precisamente ahora, tenemos que sacar a los controladores de las torres para ofrecerles esa formación necesaria para el desarrollo de este software, a las puertas de una temporada turística que acaba de comenzar, precisamente estamos haciendo lo contrario de lo que deberíamos hacer. Además, el proyecto al que usted se refiere ya está en marcha y se va a poner en marcha el próximo abril en el aeropuerto de Barajas, y me informan que igualmente en Baleares ya se está ampliando al resto de compañías aéreas que inicialmente no suscribieron este acuerdo, y que se tiene la intención, como proyecto piloto, después, de Madrid, ponerlo en marcha en el aeropuerto de las Islas Baleares.

En ese sentido, igualmente y para acabar, yo quería decirles que por eso solicitamos que a nosotros el Gobierno nos aclare, primero, ¿cuál fue el origen de los retrasos en Islas Baleares en 2011? Instamos igualmente al ministerio un plan de actuación específico para los aeropuertos de Baleares que evite esos retrasos. Solicitamos, igualmente, la información sobre el número de controladores en Islas Baleares, y si se han reducido o se van a incrementar. Y finalmente instamos, como no puede ser de otra forma, al Govern de Baleares a realizar, conjuntamente con el ministerio, cuantas acciones sean oportunas para paliar el retraso continuado en los vuelos de las Islas Baleares que denuncie Eurocontrol.

Nosotros esperamos, y la intención de este grupo ha sido evidenciar un problema, cifrar las consecuencias de una mala política de gestión aeroportuaria heredada por el nuevo Gobierno e impulsar aquellas medidas necesarias para que en lo sucesivo evitemos este problema. Por tanto, nosotros solicitamos su apoyo para esta proposición no de ley, porque pensamos que es de interés general y debemos, por tanto, rechazar, por los argumentos que he esgrimido, las enmiendas del Partido Socialista de Mallorca PSM-Iniciativa i Més por ser redundantes, en primer lugar, y por estar en desacuerdo en el punto tercero con el modelo de gestión aeroportuaria que pregona el Partido Popular; y, en segundo lugar, las del Partido Socialista, en primer lugar, por ser redundantes, y, en segundo lugar, por los motivos que he tenido la oportunidad de expresar aquí. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fidalgo. Entenc que passam a votació la proposició no de llei del Grup Popular. Passam a votar i votam.

33 vots a favor; 23 abstencions. Per tant, s’aprova la proposició no de llei presentada pel Grup Popular.

V. Elecció dels membres del consell de direcció i del director o directora de l'ens públic Radiotelevisió de les Illes Balears.

I finalment, procedirem a l'elecció dels membres del consell de direcció i del director o directora de l'Ens Públic Radiotelevisió de les Illes Balears.

Atès que han transcorregut sis mesos des de la primera votació, el 30 d'agost del 2011, per a l'elecció dels membres del consell de direcció i el director o directora de l'Ens Públic Radiotelevisió de les Illes Balears, procedirem a l'esmentada elecció, d'acord amb el previst per l'article 15.1 de la Llei 15/2010, de 22 de desembre, de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, sent suficient per a l'esmentada elecció el vot favorable de la majoria absoluta.

Preg als portaveus dels grups parlamentaris que em facin arribar els noms de les noves persones que han de formar el consell de direcció de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears i, d'entre aquestes, aquell o aquella que hagi de ser designat director o directora general de l'ens i del consell de direcció.

Hi ha més propostes? No n'hi ha més.

Per part del Grup Parlamentari Popular s'ha presentat la següent proposta de composició de direcció de l'Ens Públic Radiotelevisió de les Illes Balears i del seu director, d'acord amb el que estableix la Llei 15/2010, de 22 de desembre, de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, per tal que sigui sotmesa a l'aprovació del ple de la cambra.

Proposta de composició del consell de direcció: José Manuel Ruíz Rivero, Josep Maria Codony Oliver, Onofre Martorell Cunill, Antonio Luís Alcover Casasnovas, Pedro Orfila Carreras, Nuria Ferrer Ferrer, Francisco Ferrer Tur, Maria Antonio Puigrós Caldentey, Margalida Alemany Ormaechea.

Es proposa com a director de l'Ens Públic Radiotelevisió de les Illes Balears i del consell de direcció el Sr. José Manuel Ruíz Rivero.

Seguidament, i segons l'acord adoptat per la Junta de Portaveus del proppassat dia 20 de febrer, els portaveus dels grups parlamentaris tenen cinc minuts per tal d'explicar i exposar les llistes presentades o fixar-ne la posició.

Té la paraula per part del Grup Socialista el Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Votarem en contra, esper que no sorprengui ningú.

Avui el Partit Popular culmina el seu assalt a IB3, si no es troba una solució d'emergència avui ens trobarem amb un escenari inèdit en democràcia, una situació que m'atrevesc a dir que mai no s'ha donat des que tenim un sistema democràtic a Espanya, ens trobarem amb un mitjà de comunicació públic, controlat i dirigit per un consell de direcció monocolor, de militants i afins del Partit Popular, encapçalats per un exsenador i exregidor del PP i amb un equip directiu elegit mitjançant una

selecció de personal fa uns mesos, manipulada i irregular, una situació que es pot qualificar d'antidemocràtica per ventura.

Era aquest l'escenari on es dirigia el Partit Popular quan va nomenar per decret llei un conseller com a director de la radiotelevisió pública? Era aquesta la idea que tenien els diputats del Partit Popular que varen votar a favor de la Llei d'IB3 el 21 de desembre del 2010? Crec que a aquesta darrera pregunta podem dir que no. El Partit Popular ens deixarà l'escenari vergonyós d'un consell de direcció polític, després d'haver-se negat a consensuar durant sis mesos, sis mesos de silenci del Govern, de respostes fetes des de la prepotència i la supèrbia. Quan els hem demanat diàleg per arribar a un consens, vostès ens han repetit que vàrem tenir l'oportunitat de consensuar el mes d'agost i no la vàrem aprofitar. Així entén el Partit Popular el consens, *lo tomas o lo dejas*.

El Sr. Gómez, pluriocupat, conseller de Presidència en funcions, que segons ell no exerceix de director general, ha estat un home d'un sol argument durant aquests sis mesos. L'únic argument que el Sr. Gómez ha estat capaç d'emprar en sis mesos és que si volfem un nom de consens, votàssim el Sr. Palazón. Vés per on, el Sr. Gómez es va quedar sense arguments fa dues setmanes. Ni el Sr. Palazón ha arribat al final de la cursa, ni el PP s'ha preocupat de cercar el més mínim consens, ni ens han comentat prèviament la proposta que duien avui, ni s'han preocupat el més mínim de cercar un perfil tècnic i professional, com marca la llei. Han optat per culminar l'assalt, nomenant un alt comissari polític al front d'una xarxa de militants i col·laboradors del PP, convertint la radiotelevisió de tots en la radiotelevisió del PP.

Nosaltres els hem demanat en cada oportunitat que hem tengut, que ens asseguéssim a parlar i sempre hem obtingut la mateixa resposta, *lo tomas o lo dejas*. Tan avançada com està la legislatura, ja veim com les gasta el PP. Agredeixen verbalment els seus interlocutors, sigui l'oposició o siguin els sindicats, i només ens cerquen per fer-se fotos vàcues, buides de contingut de cara a la galeria, intentant ocultar el seu estil superb de fer com si governen. Els vàrem demanar que cercàssim el consens fins i tot per escrit, el 2 de setembre, i encara ara esperam una resposta del president, que degué perdre la carta dins la burocràcia del Consolat de Mar.

Amb la decisió que pretenen imposar avui a la societat balear, vostès traeixen els diputats del PP que varen avalar la Llei de Radiotelevisió Pública de les Illes Balears, traeixen les paraules pronunciades pel portaveu del PP en aquesta mateixa tribuna. Vostès han interpretat els sis mesos com un ténol, com una penitència o una quaresma a passar abans de fer allò que els donàs la reial gana. I la millor prova és que no hem sabut fins fa uns minuts quina proposta duen.

Crec ben oportú recordar les paraules del Sr. Serra i Torres, pronunciades en aquesta tribuna el 21 de desembre del 2010, defensant l'esmena *in voce* que avui vostès apliquen. Cit literalment: "estam dient que s'ha de respectar aquesta cambra i que durant sis mesos hi ha d'haver temps suficient per posar-nos d'acord i ha de ser possible que aquesta majoria de dos terços existeixi, hi ha d'haver aquesta voluntat". Avui, un cop més, el PP ens demostra que diu una cosa quan és a l'oposició i aplica la contrària quan governa. Ni respecte a la cambra, ni voluntat de consens, de no voler impostos, a aplicar-los, de crear

llocs d'ocupació a fer una reforma laboral per facilitar acomiadaments, de voler una direcció de la radiotelevisió pública despolititzada, han passat a imposar la direcció més política que mai no s'hagi vist al front d'un mitjà públic, i no és que faltin bons professionals independents en aquesta comunitat autònoma.

Incompleixen l'esperit de la llei imposant un consell de direcció monocolor i havent-se negat durant sis mesos a negociar amb l'oposició. Rompen amb la voluntat de despolitització que expressaven tots els portaveus parlamentaris el 21 de desembre de 2010, repolititzen IB3. Incompleixen allò que la llei diu ben clarament a l'exposició de motius, "garantia de pluralisme a la composició del consell de direcció, que s'assegura mitjançant, primer elecció dels seus membres pel Parlament per majoria de dos terços -incompliment-, i perfil tècnic i professional dels candidats a ser elegits que garanteixin plena independència i neutralitat. Ni una cosa ni l'altra, ni dos terços ni perfil tècnic que doni garanties d'independència i neutralitat.

I no només en això incompleixen la llei. Avui vénen amb una proposta monocolor, però a més una proposta nova, perquè pel camí han perdut diversos membres de la proposta del 30 d'agost. Per tant, nosaltres interpretam l'article 15.1 en el sentit que en ser una proposta diferent de la que varen fer fa sis mesos, com deia el Sr. Serra, no els han aprofitat per cercar un nou consens, no tenen la majoria dels terços. I si no hi ha acord, hauran de tornar presentar la mateixa proposta, el Sr. Palazón inclòs. Fins i tot la Sra. Cabrer ho interpretava així, que avui hauríem de dur la mateixa proposta que el 30 d'agost. Sembla ser que faig la mateixa interpretació, insistesc i cit literalment el *Diari de Sessions*. Deia: "esperam que d'aquí a 6 mesos aquesta proposta de consell de direcció pugui desenvolupar amb encert la seva feina". "Aquesta", deia la portaveu del PP. Aquella del 30 d'agost no és la d'avui. Tornen a incomplir la llei, generen un dubte important sobre la legalitat de l'acord que estan a punt de prendre. Amb aquest acord, com a mínim de dubtosa legalitat, vostès culminen el procés de convertir IB3 en una radiotelevisió privada, privada del Partit Popular, que pagarem amb els doblers de tots els ciutadans de les Illes Balears. No esperin que siguem còmplices d'aquest despropòsit. Gràcies.

(Aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bonet. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. L'exemple més clar d'allò que passa avui és amb els noms de la votació. Els partits de l'oposició acabam de saber ara qui votam oficialment, a través dels mitjans alguns noms ja havien sortit, però això no me val. Oficialment acabam de saber ara mateix qui votam.

I avui presenten una llista integrada exclusivament per membres a proposta del Partit Popular. Per primera vegada des que funciona la televisió pública de les Illes Balears, el consell de direcció estarà format només per membres proposats pel partit de govern. Per primera vegada s'exclou la pluralitat, s'exclou l'oposició del consell de direcció. Ni en temps de Jaume Matas i Maria Umbert se'ls va ocórrer fer una cosa així. És un cas únic en les radiotelevisions públiques de l'Estat espanyol o de qualsevol país democràtic. Ens diran que les propostes que duen són professionals, són tècnics. El cert i segur és que tots són nomenats a proposta del Partit Popular. Cap pluralitat ni una!

Ens acusaran que el consens no ha estat possible per culpa nostra. Què demanàvem des del Grup PSM-Iniciativaverds-Entesa?, simplement complir allò que diu la llei, la llei que vàrem aprovar en aquest parlament per unanimitat. Ni això ens varen poder garantir. El document que els vàrem passar parlava de continguts de proximitat, plurals, independents, informació objectiva imparcial i veraç, suport al sector audiovisual, la llengua catalana com a llengua vehicular de tota la programació, ... Aquest document no ens el varen acceptar. Allò que diu la llei, no hi ha res aquí que no digui la llei.

Vostès el juliol decidiren posar un membre del Govern al capdavant de la televisió autònoma, per decret llei. S'ha de reconèixer que són pioners en aquestes coses perquè és un cas únic, és un cas únic que en una televisió pública d'un país democràtic hi sigui al cap davant un senyor que és membre del Govern. Què haguessin dit si el ministre d'un país dirigís la radiotelevisió pública? S'imaginin la Sra. Soraya Sáenz de Santamaría o en el seu moment la Sra. Fernández de la Vega dirigint Radiotelevisió Espanyola?

Idò el Sr. Gómez ja ho va dir ben clar fa estona, després exercint no sabem si com a membre del Govern o com a director d'IB3, va dir que els grups de l'oposició "havíem perdut l'oportunitat del consens", que se'ns havia passat l'arròs, que ja no hi havia oportunitats. Fa molts de mesos d'això, molts de mesos. Durant tots aquests mesos ni una sola aproximació, ni una. Durant aquests mesos no ho han intentat ni una vegada, s'han limitat a deixar passar el temps. I mentrestant, això sí, han anat desgastant el Sr. Jacobo Palazón, que en teoria havia de ser el director i, efectivament, al final ha dimitit, per amor diuen alguns, jo dic que perquè no va tenir les mans lliures com li havien promès, sinó que va estar absolutament dirigit des de Presidència sobre allò que havia de fer.

Quan han tengut per tant la dimissió del Sr. Jacobo Palazón, convoquen una mesa audiovisual, a la qual es va arribar ja amb la decisió de nomenar el Sr. Ruíz ja presa prèviament, va ser un simple paperot aquella mesa audiovisual. Per altra banda, nosaltres no discutim la seva vàlua, però el seu currículum està ben lligat a la política del Partit Popular, exsenador del Partit Popular i exregidor del Partit Popular.

En definitiva, des del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa el que demanam és que per al bé de la radiotelevisió autonòmica, perquè els professionals que hi ha allà puguin treballar amb independència, rectifiquin. Rectifiquin, senyors del Partit Popular, en aquests moments encara hi són a temps. Encara ara és possible rectificar aquesta situació que es produirà, un consell de direcció on no hi haurà cap veu crítica, on no hi haurà ningú discrepant, on la pluralitat i la independència s'han acabat. Aquest és el consell de direcció que estan a punt d'aprovar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És una satisfacció en nom del Grup Parlamentari Popular presentar el nou consell de direcció de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears i el seu director general, en allò que suposa l'aplicació de la nova Llei 5/2010, de 22 de desembre, i en el que ha estat un procés centrat en tres eixos bàsics. Primer, intentar cercar el consens amb els grups de l'oposició, no s'ha aconseguit malgrat els nostres esforços i la nostra bona voluntat...

(Remor de veus i petit aldarull)

...en sis mesos no hi ha hagut plenari o comissió on no atacassin la nostra ràdio i televisió. Crec que s'han equivocat, nosaltres tenim la consciència ben tranquil·la. Hem estat responsables i hem estat honestos.

En segon lloc, hem cercat el consens amb el sector audiovisual, que així ha estat i de fet així ho va fer públic en roda de premsa la mesa audiovisual amb el conseller de Presidència, una mesa audiovisual composta per més de nou entitats i que de forma unànime va donar el seu suport al nou director Sr. Ruíz. Amb la mesa sí hem pogut parlar i arribar a acords, quina diferència, senyores i senyors diputats!

I en tercer lloc, el tercer eix és perseguir uns objectius on prevalguin la professionalitat, la independència i la reducció de la despesa pública que l'actual situació econòmica imposa.

Senyores i senyors diputats, en aquests vuit mesos de govern, sis d'ençà que vàrem tenir el primer intent de nomenament, res del que pronosticaven els grups de l'oposició s'ha complert, malgrat tots els intents de fer veure el contrari, perquè la realitat, senyores i senyors diputats, és tossuda, i la joguina amb què els grups de l'oposició pensaven desgastar el Govern i en concret el conseller de Presidència, no ha funcionat.

No existeix avui la sensació que IB3 no sigui plural, independent i professional...

(Rialles i remor de veus)

...tot el contrari i vostès ho saben. Podríem posar exemples molt clars i molt contundents. Per ventura podem posar l'exemple de la sentència del Tribunal Superior de Justícia, de 14 de desembre de 2011, fa tres mesos, on condemnaven IB3 per vulneració dels drets fonamentals dels treballadors, amb espionatge del personal inclòs...

(Aplaudiments i aldarull)

Per això la realitat tossuda no ha pogut ser capgirada per aquesta mena de demagògia permanent o discurs reiteratiu que tal vegada era molt més aplicable l'anterior legislatura quan vostè governaven. On era el seu pluralisme? Mirin, moltes informacions que IB3 ha retransmès durant aquest sis mesos, vostès haurien estat incapaços de fer el mateix. Per tant, com a mínim permetin-nos ser contundents a negar acusacions perquè l'evidència dels fets són irrefutables.

Sr. Conseller, per endavant vull manifestar el nostre agraïment a la seva tasca d'haver suplert les mancances de la Llei d'IB3, responsabilitat dels que ara són oposició, i que amb tant d'encert ha deixat que els professionals marquessin la línia a seguir, respectant la pluralitat i la independència i garantint el rigor pressupostari, la reducció de la despesa fins a límits que fa molt difícil la gestió, però que és imprescindible per mantenir la seva continuïtat.

Vostè va trobar un deute de 78 milions d'euros a proveïdors, dels quals 28 corresponien a productores d'IB3; vostè ha aconseguit ajustar el pressupost d'IB3 a 30 milions d'euros; ha reduït el capítol 1 un 26% i ha reduït els càrrecs directius en vuit directors menys i sis subdirectors menys, amb un estalvi de 450.000 euros anuals.

I també vull fer extensiva la felicitació del nostre grup a tots els professionals que amb pocs mitjans i molts d'esforços personals, creuen i fan feina per la qualitat i per la subsistència de l'ens públic, fins al punt d'haver aconseguit una apujada dels índexs d'audiència bastant destacable. Saben aquests professionals que encara els queden molts de reptes, però confiam que hi sabran fer front. Per cert, els editors dels informatius són exactament els mateixos que hi havia l'etapa anterior. Una altra mostra d'independència i pluralisme.

(Aplaudiments)

Senyores i senyors diputats, és bo que recordem quin paper hem jugat des del Grup Parlamentari Popular per arribar al consens. Hem de recordar que el Govern podia haver nomenat amb majoria absoluta el director d'IB3 el mes de juny i no ho va voler fer per cercar el consens. Hem de recordar que, d'acord amb la seva sol·licitud, vàrem fer que la mesa audiovisual fes la proposta del candidat, dels sis noms que vàrem presentar, vostès en varen vedar un i a més, ens varen exigir més proporcionalitat, quatre a quatre dins el consell de direcció. I nosaltres vàrem dir que sí. Vostès feien propostes de noms de càrrecs polítics i no precisament el Grup Parlamentari Popular. Quan ja no sabien com rompre l'acord, varen cercar una excusa i va ser que volien saber el nom i llinatges de l'equip directiu. Jo crec que ..., després deien que el Sr. Palazón els anava bé, però no el podien votar. Tot un exemple de coherència! Qui ha fet un ús pervers de la llei?, qui volia el consens i qui no el volia?, què més podia fer el Grup Parlamentari Popular?

A partir d'aquí, és clar que han intentat treure profit polític d'IB3 durant tots aquests mesos. Per a vostès IB3 és un motiu de confrontació política. En cap moment no han intentat que pugui ser un tema de consens. I en això vull excloure el PSM, que almanco vàrem tenir altres converses per intentar arribar a un acord. La pel·lícula ja està ratllada, vostès parlen d'assalt a IB3 i jo els dic que és una pel·lícula que vostès duïen en el seu cervell, però no és un assalt, és un alt a una forma de gestionar i sobretot a uns espionatges a què ens tenien avesats. Vostès l'anterior legislatura no li varen oferir res al PP, ni tan sols varen poder parlar en el plenari. Vàrem tenir el Sr. Martorell d'Unió Mallorquina, membre del consell polític d'Unió Mallorquina, directors adjunts polítics del PSOE i del PSM. Nosaltres amb més coherència ens vàrem abstenir a la Sra. Marisa Goñi en el Consell de Mallorca i el Sr. Terrassa en aquest parlament...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Cabrer, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Acab, Sr. President.

Per això, nosaltres no volem ser presoners de qui només vol fer xantatges, no serem presoners de qui només vol fer xantatges que cerquen la confrontació...

(Remor de veus i petit aldarull)

Nosaltres presentam els perfils d'uns professionals i entenc que aquests professionals independents no els agradin, perquè són a proposta del Grup Parlamentari Popular, però vostès saben que són professionals de gestió pública, universitaris, gent amb un currículum realment important i que garanteixen el pluralisme i la independència d'IB3. Els noms són -Sr. President, molt breument-: José Manuel Ruíz, economista i expert en gestió empresarial, actual gerent d'IB3, ha estat proposat per la mesa audiovisual i ha estat reconeguda la seva eficiència, professionalitat i bona gestió en el temps que ha estat a la gerència. Josep Maria Codony, expert en gestió comercial, va ser fundador de la Televisió d'Inca i vicepresident de les televisions locals de Balears. Onofre Martorell, president del Col·legi d'Economistes...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, per favor!

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Els presentaré perquè vegin la professionalitat i la independència...

(Continua la remor de veus)

Onofre Martorell, president del Col·legi d'Economistes i llicenciat en ciències econòmiques i professor de la UIB. Antoni Alcover, llicenciat en ciències econòmiques, doctor i professor de la UIB i de l'escola Superior de Turisme.

(Continua la remor de veus)

Pere Orfila, empresari i director comercial i representant de l'illa de Menorca. Núria Ferrer, farmacèutica i representant de l'illa d'Eivissa. Francesc Ferrer, diplomad en ciències de l'educació, empresari turístic, representant de Formentera. Maria Antònia Puigròs, filòlega, professora de la universitat privada Alberta Jiménez. Margalida Alemany, professora de finances d'empresa de la Universitat de les Illes Balears.

Senyors de l'oposició, vostè són els únics responsables d'haver perdut aquesta oportunitat. Vull donar l'enhorabona i desitjar molts d'èxits al nou consell de direcció.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, arribats a aquest punt i abans de passar a la votació, llegiré detingudament el nom dels proposants, perquè si les senyores i els senyors diputats tenen a bé...

(Llarg aplaudiments)

Gràcies, senyores i senyors diputats. Entenc que hi ha quòrum suficient dins la sala per continuar la sessió.

Passaré primerament a tornar a llegir els noms de les persones proposades, per si algun diputat o alguna diputada n'ha de prendre nota, i després procedirem a la votació.

Els noms són: José Manuel Ruíz Rivero, José María Codony Oliver, Onofre Martorell Cunill, Antonio Luís Alcover Casanovas, Pedro Orfila Carreras, Nuria Ferrer Ferrer, Francisco Ferrer Tur, María Antonia Puigròs Caldentey, Margalida Alemany Ormaechea, i com a director José Manuel Ruíz Rivero.

He d'advertir que la votació serà secreta i que cada diputat dipositarà a l'urna una llista completa amb els noms dels nou membres del Consell de Direcció de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, i d'entre aquestes persones el nom de qui hagi de ser designat director o directora general de l'ens i del Consell de Direcció. Per tal que l'elecció i la designació es puguin dur a terme s'haurà d'obtenir el vot favorable de la majoria absoluta.

Sra. Secretària primera, vol procedir a la lectura dels senyors diputats?, i que passin a votar.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gràcies, Sr. President.

Hble. Sra. Lourdes Aguiló i Bennàsar. No és present a la sala.

Hble. Sra. Ana Maria Aguiló i Garcías.

Hble. Sra. Rosamaria Alberdi i Castell. No és present a la sala.

Hble. Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias. No és present a la sala.

Hble. Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías. No és present a la sala.

Hble. Sr. Gabriel Barceló i Milta. No és present a la sala.

Hble. Sra. Maria José Bauzá i Alonso.

Hble. Sra. Rosa Maria Bauzá i Colom.

Hble. Sr. Cosme Bonet i Bonet. No és present a la sala.

Hble. Sr. Joan Boned i Roig. No és present a la sala.

Hble. Sr. Damià Borràs i Barber. No és present a la sala.

Hble. Sra. Lourdes Bosch i Acarreta.

Hble. Sra. Margalida Cabrer i González.

Hble. Sr. José María Camps i Buenaventura.

Hble. Sr. Antoni Camps i Casasnovas.

Hble. Sr. Jaume Carbonero i Malberti. No és present a la sala.

Hble. Sra. Pilar Costa i Serra. No és present a la sala.

Hble. Sra. Margarita Durán i Cladera.

Hble. Sr. Jaime Fernández i Juan.

Hble. Sr. Jaume Ferrer i Ribas. No és present a la sala.

Hble. Sr. Óscar Fidalgo i Bestard.

Hble. Sr. Llorenç Galmés i Verger.

Hble. Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan.

Hble. Sr. Lluís Maicas i Socias. No és present a la sala.

Hble. Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer.

Hble. Sra. Esperança Marí i Mayans. No és present a la sala.

Hble. Sr. Gabriel José Martí i Ballester.

Hble. Sr. Nel Martí i Llufríu. No és present a la sala.

Hble. Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià. No és present a la sala.

Hble. Sr. Francisco Mercadal i Alabern.

Hble. Sr. Manuel José Monerris i Barberá.

Hble. Sra. Conxa Obrador i Guzman. No és present a la sala.

Hble. Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras. No és present a la sala.

Hble. Sra. Catalina Palau i Costa.

Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer.

Hble. Sra. María Asunción Pons i Fullana.

Hble. Sr. Marc Pons i Pons. No és present a la sala.

Hble. Sra. Margarita Prohens i Rigo.

Hble. Sra. Cristina Rita i Larrucea. No és present a la sala.

Hble. Sr. Fernando Rubio i Aguiló.

Hble. Sra. Maria Salom i Coll.

Hble. Sra. Fina Santiago i Rodríguez. No és present a la sala.

Hble. Sr. Alejandro Sanz i Benejam.

Hble. Sra. Margalida Serra i Cabanellas. Absent.

Hble. Sr. Vicent Serra i Ferrer. No és present..., perdó, sí, sí és present a la sala.

Hble. Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys.

Hble. Sr. Santiago Tadeo i Florit.

Hble. Sr. Xico Tarrés i Marí. No és present a la sala.

Hble. Sr. Vicenç Thomàs i Mulet. No és present a la sala.

Hble. Sra. Carolina Torres i Cabañero.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS